

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA
ZAKONA O VODAMA
S KONACNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O VODAMA

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o vodama sadržana je u odredbama clanka 2. stavak 4. alineja 1. i clanka 52. Ustava Republike Hrvatske (»Narodne novine«, br. 41/01 i 55/01).

II. OCJENA STANJA I POSLJEDICE KOJE CE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTECI

1. Ocjena stanja

1. Uvod

Zakon o vodama (»Narodne novine«, broj 107/95, u daljem tekstu: Zakon) donesen je 19. prosinca 1995, a primjenjuje se od 4. siječnja 1996. Zakon uređuje pravni status voda i vodnog dobra, način i uvjete upravljanja vodama (korištenje voda, zaštitu voda, uređenje vodotoka i drugih voda i zaštita od štetnog djelovanja voda), način organiziranja i obavljanja poslova i zadataka kojima se ostvaruje upravljanje vodama, osnovne uvjete za obavljanje djelatnosti vodnog gospodarstva, ovlasti i dužnosti tijela državne uprave, jedinica regionalne (područne) i lokalne samouprave i drugih pravnih osoba s javnom ovlastima, te druga pitanja značajna za upravljanje vodama.

2. Uskladenost Zakona s relevantnim EU direktivama

Prema sadašnjem stanju, postotak uskladenosti odredbi Zakona sa Okvirnom direktivom o vodama (2000/60/EC) je samo 9 %. Najveći nedostaci odnose se na područje zaštite voda, koje će u najvećoj mjeri trebati biti podvrgnuto usklađivanju. CARDS 2003 projektom pod nazivom »Usklađivanje hrvatske legislative o vodama s relevantnim EU direktivama«, koji je u postupku ugovaranja, obaviti će se između ostalog, izrada strategije i akcijskog plana usklađivanja, kojom će se obaviti puna uskladenost, ne samo u dijelu usklađivanja zakonodavstva nego i u izradi analiza utjecaja usklađivanja i definiranju krajnjih rokova i potrebnih financijskih sredstava za puno usklađivanje. Kako je EU legislativa o vodama prilično kompleksna i ima veliki broj poveznica prema drugim elementima ACQUIS-a, ovakva izrada sustavnog plana odnosno strategije je potrebna da bi se izbjeglo pojedinačno usklađivanje sa svakom od pojedinih direktiva i time izbjeglo učestale izmjene hrvatske legislative o vodama u ovom prijelaznom periodu. Realizacija projekta se predviđa u trajanju od 2 godine, do kada će se najkasnije pristupiti punom usklađivanju s relevantnim direktivama.

3. Uskladenost Zakona s ostalim zakonima Republike Hrvatske

Prošlo je gotovo 10 godina od donošenja Zakona. U međuvremenu je donesen niz zakona koji u većoj ili manjoj mjeri uređuju pitanja značajna za vodno gospodarstvo i druga pitanja od značaja za provedu ovog Zakona, a s kojima je potrebno uskladiti odredbe Zakona, kao što su:

- članak 3. Zakona o sustavu državne uprave (»Narodne novine«, br. 190/03. (pročišćeni tekst) i 199/03.), koji se odnosi na naziv i ovlasti prvostupajnskih tijela državne uprave u jedinicama područne (regionalne) samouprave, te članak 23. Zakona o sustavu državne uprave koji se odnosi na nazive i ovlasti državnih službenika u prvostupajnskim (područnim) tijelima državne uprave, ovlaštenim za provedbu inspeksijskog nadzora,

- Zakon o ustrojstvu i djelokrugu središnjih tijela državne uprave (»Narodne novine«, br. 199/03, 30/04, 136/04, 22/05), u dijelu koji se odnosi na naziv i djelokrug središnjeg tijela državne uprave nadležnog za vodno gospodarstvo i naziva celnika navedenog tijela;
- članak 20. Zakona o pravu na pristup informacijama (»Narodne novine«, br. 172/03.), u dijelu koji se odnosi na obvezu informiranja javnosti pri izradi Strategije upravljanja vodama i planova upravljanja vodnim područjem iz Glave 3. (Planske osnove za upravljanje vodama), te članak 10. Zakona o pravu na pristup informacijama koji se odnosi na pristup informacijama koje posjeduju, raspoložu ili nadziru tijela javne vlasti iz Glave II, Poglavlje 10. (Vodna dokumentacija),
- članak 24. Zakona o proračunu (»Narodne novine«, br. 96/03.), u svezi s izradom financijskog plana iz Glave II., Odjeljak 3. (Teritorijalne osnove za upravljanje vodama);
- članak 30. stavak 4. Zakona o komunalnom gospodarstvu (»Narodne novine«, br. 26/03. pročišćeni tekst, 82/04, 178/04.), koji se odnosi na provođenje programa gradnje vodnih građevina za korištenje voda i/ili vodnih građevina za zaštitu voda, iz Glave II, Odjeljak 1. Zakona (Vodne građevine), te provođenje Glave II, Odjeljak 7. (Zaštita voda)
- članak 40. Zakona o prostornom uređenju (»Narodne novine«, br. 30/94, 68/98, 61/00, 32/02, 100/04), koji se odnosi na važenje lokacijske dozvole, u svezi s važenjem vodopravnih uvjeta iz Glave III, Odjeljak 1. Zakona (Vodopravni uvjeti),
- članak 105. Zakon o gradnji (»Narodne novine«, br. 175/03., 100/04.), koji se odnosi na važenje građevinske dozvole i mogućnost njenog produljenja, u svezi s važenjem vodopravne suglasnosti iz Glave III, Odjeljak 2. Zakona (Vodopravni suglasnost),
- članci 50. i 51. Zakona o zaštiti prirode (»Narodne novine«, br. 70/05.), koji se odnose na vlažna staništa koje u smislu navedenog zakona uključuju i vode, te članci 70 i 71. Zakona o zaštiti prirode kojim se određuje način provođenja zaštite na zaštićenim područjima, u svezi s Glavom II Odjeljkom 7. (Zaštita voda),
- članak 46. stavak 1. Zakona o državnom inspektoratu (»Narodne novine«, br. 76/99), koji se odnosi na donošenje rješenja o otklanjanju utvrđenih nepravilnosti uoceni inspekcijskim nadzorom, u svezi s ovlastima vodopravnog inspektora iz Glave VII. (Nadzor i upravne mjere);
- Članak 166. Zakona o radu (»Narodne novine«, br. 137/04, pročišćeni tekst), koji se odnosi na obvezu imenovanja jednog predstavnika radnika u nadzorni odbor ili drugo odgovarajuće tijelo javne ustanove, u svezi s Glavom V. Odjeljkom 1. (Hrvatske vode).

4. Ostali nedostaci uoceni u primjeni važećeg Zakona

U provedbi odredbi važećeg Zakona, uocena je nedostatna normiranost pojedinih područja upravljanja vodama, koja je uzrokovala previše nedoumica oko primjene i potrebu za tumačenjem.

Navodnimo najvažnija od tih pitanja:

- manjkavost pojmovnika, u kojem se ne navode brojni pojmovi i opis njihova sadržaja, a koji bi morali biti određeni za pravilno i točno razumijevanje odredbi Zakona (članak 4. zakona),
- specifičnosti u postupku izvlaštenja za gradnje i održavanje regulacijskih i zaštitnih vodnih građevina iz članka 9. točke 1. Zakona, koje Zakonom o izvlaštenju (»Narodne novine«, br. 9/94, 35/94, 114/01) nisu predviđene, kao što je plaćanje naknada za izvlaštenje od jedinica regionalne (područne) samouprave i jedinica lokalne samouprave gospodarstvo (Glava II. Odjeljak 1. vodne građevine),
- plaćanje komunalne naknade za regulacijske i zaštitne vodne građevine, koje dodatno opterećuje krajnjega korisnika, preciznije građane i gospodarstvo (Glava II. Odjeljak 1. vodne građevine),
- podjela na državne i lokalne vode iz članka 17. Zakona, implicira da određene vode uopće nisu od značaja za Republiku Hrvatsku, što je protivno nacelu o integralnom upravljanju vodama i raširenoj svijesti o značaju vode za svakodnevni život društva,
- sadašnje odredbe o planskim osnovama za upravljanje vodama nisu odgovarajući okvir za realizaciju vizija, misija, ciljeva i zadataka državne politike u upravljanju vodama (Glava II. Odjeljak 3. Planske osnove za upravljanje vodama),
- nepostojanje odredbe o obvezi osiguranja kolicina i kvalitete voda radi osiguranja prvenstva prava korištenja voda za vodoopskrbu na svakom vodnom području,
- neodređenost odredbe o pravu i postupku za ustanovljavanje prava služnosti (npr. prijelaz vodova i cjevovoda u svrhu opskrbe strujom i plinom) na javnom vodnom dobru (osim u svrhu odvođenja voda u melioracijskom sustavu za odvodnjavanje),

- nepotrebno zahtijevanje donošenja prethodnog akta (članak 62. Zakona), budući da njegovo normiranje, posve nepotrebno, zahtjeva vođenje još jednoga pravnoga postupka prije nego se dopusti korištenje vodnoga dobra (kroz koncesiju, zakup, služnost ili drugi pravni akt),
- nepostojanje odredbe o obvezi jedinica lokalne samouprave da procijeste komunalne otpadne vode, prije njihovog ispuštanja u prirodni prijamnik (članak 73. Zakona),
- s obzirom na primjedbe navedene uz podjelu voda na državne i lokalne vode, odredbe o donošenju županijskih planova za zaštitu voda (Glava II. Odjeljak 7. Zaštita za voda) i planova upravljanja lokalnim vodama (Glava II. Tocka b) zaštita od štetnog djelovanja voda) su nesvršishodne,
- dopuštanje gradnje na zemljištu iznad natkrivenih vodotoka (članak 106. Zakona),
- nemogućnost izjavljivanja žalbe i pobijanje odluke u žalbenom postupku pri izdavanju vodopravnih uvjeta u određenim slučajevima (članak 123. stavak 2. Zakona), umjesto izravnoga upucivanja na upravni spor iz (Glava III. Odjeljak 1. Vodopravni uvjeti),
- ne postoji odredba o »šutnji administracije« pri izdavanju vodopravna suglasnosti i pravnoj posljedici nepostupanja na uredno podneseni zahtjev (članak 126. stavak 5. Zakona),
- opseg slučajeva u kojima je potrebno zahtijevati vodopravnu dozvolu u praksi se pokazao neodgovarajućim (Glava III. Odjeljak 3. Vodopravna dozvola),
- smisao dozvolbenog naloga i svrhovitost privremenog oduzimanja vodopravne dozvole u slučaju nepoštovanja istog od strane korisnika, dvojbeni su (Glava III. Odjeljak 4. Dozvolbeni nalog),
- ne postoji odredba Zakona koja bi određivala pravo raspolaganja izvadenim šljunkom i pijeskom u svrhu tehničkog održavanja kinete unutarnjih plovničkih putova,
- ne postoji odredba koja bi određivala potrebu dodjeljivanja koncesije za splavarenje, uključivo i rafting, vožnju kanuima i drugim sličnim plovilima, ako se te djelatnosti obavljaju kao gospodarske, za postavljanje plutajućih ili plovćih objekata na vodama radi obavljanja ugostiteljske ili druge gospodarske djelatnosti, za zahvacanje pitke, mineralne i termalne vode radi prodaje na tržištu u bocama i drugoj ambalaži,
- ne postoji odredba koja bi uredila izgradnju pristupne građevine preko potoka i kanala od javno-prometne površine do postojeće ili buduće građevine, ako se javno-prometnoj površini ne može pristupiti na drugi način,
- koncesija je potrebna i za izgradnju građevina odnosno ugradnju uređaja kojih su investitori jedinice lokalne i regionalne samouprave,
- vlasniku ili drugom zakonitom korisniku određene nekretnine koncesija na predmetnoj nekretnini može se dodijeliti samo na temelju javnog natjecaja (glava IV. Koncesije na vodama i vodnom dobru),
- opseg djelatnosti Hrvatskih voda nije odgovarajući zahtjevima integralnog upravljanja vodom od strane pravne osobe za upravljanje vodama (glava V. odjeljak 1. »Hrvatske vode«).

2. Posljedice koje će donošenjem Zakona proisteci

Sporazumom o stabilizaciji i pridruživanju s EU (SSP), koji je ratificirao Hrvatski sabor, Republika Hrvatska, je ušla u proces usklađivanja nacionalnog zakonodavstva sa zakonodavstvom Europske unije, što je osobito značajno za vodno gospodarstvo. Predloženim izmjenama i dopunama Zakona značajno će se uskladiti hrvatska legislativa o vodama s EU Okvirnom direktivom o vodama (u daljnjem tekstu: Direktiva). Definirati će se pojmovi značajni za upravljanje vodama i u bitnoj mjeri uskladiti načela upravljanja vodama s Direktivom. Podjela na državne i lokalne vode koja nije poznata u Direktivi, jer implicira da određene vode uopće nisu od značaja za Republiku Hrvatsku što je protivno načelu o integralnom upravljanju vodama i raširenoj svijesti o značaju vode za svakodnevni život društva, zamijeniti će se podjelom koja će rangirati vode prema određenim kriterijima radi lakšega upravljanja, a u skladu s Direktivom. Informiranjem i aktivnim uključivanjem javnosti, konzultiranjem predstavnika korisnika voda (industrija, poljoprivreda, jedinica regionalne i lokalne samouprave i dr.) u postupku koji prethodi upucivanju Strategije upravljanja vodama i planova upravljanja vodnim područjem u postupak pred Vladom Republike Hrvatske, uskladuju se odredbe Zakona s odredbama Direktive, koja propisuje poticanje aktivnog uključivanja svih zainteresiranih strana u izradu, revidiranje i dopunjavanje planova upravljanja rijecnim slivovima.

Ovim izmjenama i dopunama, Zakon se u potpunosti uskladuje s odredbama drugih Zakona, koji su doneseni nakon stupanja na snagu zakona, a dotiču se vodnoga gospodarstva.

III. OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM

1. Uskladenje, u najvećoj mogućoj mjeri, odredbi Zakona s odredbama relevantnih EU direktiva;
2. Uskladenje s odredbama drugih zakona, koji su doneseni nakon stupanja na snagu Zakona o vodama, a dotiču se vodnoga gospodarstva;
3. Način i uvjeti korištenja voda za melioracijsko navodnjavanje i odvodnju, te tehničko i gospodarsko održavanje osnovnih melioracijskih objekata ;
4. Status šljunka i pijeska izvađenog tijekom radova gradnje, tehničkog i gospodarskoga održavanja vodotoka,
5. Detaljnije uređenje monitoringa voda,
6. Vodenje vodne dokumentacije integralno i u informatickom obliku i prema postupcima koji čine Informacijski sustav voda,
7. Pojednostavljenje postupka u izdavanju vodopravnih akata, te jednoznacno određivanje rokova važenja vodopravnih akata,
8. Propisivanje uvjeta za dodjelu koncesija za splavarenje, rafting, vožnju kanuima i drugim sličnim plovilima, za postavljanje plutajućih ili plovecih objekata na vodama radi obavljanja ugostiteljske ili druge gospodarske djelatnosti, te za zahvacanje pitke, mineralne i termalne vode radi prodaje na tržištu u bocama i drugoj ambalaži,
9. Definiranje dodatnih zadata Hrvatskih voda: vodenje registra zaštićenih područja, vodenje ocevidnika koncesija, naplata koncesijskih naknada i identifikacija nalazišta vode za pice sukladno EU Okvirnoj direktivi o vodama,
10. Skraćeni postupak upisa u zemljišnu knjigu prava vlasništva Republike Hrvatske na nekretninama stecenim desetogodišnjom dosjelošću, a koje su u pravnom režimu javnoga vodnoga dobra i/ili su vodne građevine iz članka 11. točka 1. ovoga Zakona

IV. OCJENA POTREBNIH SREDSTVA ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Donošenjem ovog Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o vodama ne stvara se obvezujući financijski učinak na Državni proračun.

Prema članku 12. stavak 4. Zakona o vodama Republika Hrvatska je ovlaštena ulagati u gradnju vodnih građevina za korištenje voda i za zaštitu voda, te za melioracijsko navodnjavanje koji nisu u vlasništvu Republike Hrvatske.

V. PRIJEDLOG ZA DONOŠENJE ZAKONA PO HITNOM POSTUPKU

U postupku predlaganja uz ovaj Zakon je i Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o financiranju vodnog gospodarstva, za kojeg se također predlaže donošenje u hitnom postupku, a čija primjena nužno zahtjeva izmjene i dopune Zakona o vodama. Oba zakona bi se trebala početi primjenjivati od 1. siječnja 2006. kako bi se spriječili veći poremećaji u financiranju i funkcioniranju vodnoga, sukladno članku 159. stavak 1. Poslovnika Hrvatskog sabora (»Narodne novine« broj 6/02 – pročišćeni tekst, 41/02, 91/03. i 58/04.).

Odredbe ovoga Zakona uskladuju se sa propisima Europske unije (relevantnim direktivama, posebice Okvirnom direktivom o vodama), stoga su i po članku 161. stavak 1. Poslovnika Hrvatskog sabora ispunjeni uvjeti za predlaganje donošenja ovoga Zakona po hitnom postupku.

VI. TEKST VAŽEĆEG ZAKONA O VODAMA (IZVADAK), PRILAŽE SE

U prilogu ovog nacrtu Prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o vodama.

VII KONACNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O VODAMA

Tekst konacnog prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o vodama , s obrazloženjem,
glasi:

KONACNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O VODAMA

Članak 1.

U Zakonu o vodama (»Narodne novine«, br. 107/95.) rijeci:

- »Državna uprava za vode« u bilo kojoj odredbi i bilo kojem padežu, zamjenjuju se riječima: »ministarstvo nadležno za vodno gospodarstvo« u odgovarajućem padežu;

- »ravnatelj Državne uprave za vode« i »ravnatelj« u bilo kojoj odredbi i bilo kojem padežu, zamjenjuju se riječima: »minister nadležan za vodno gospodarstvo« u odgovarajućem padežu;

- »Vodnogospodarska osnova Hrvatske« u bilo kojoj odredbi i bilo kojem padežu, zamjenjuju se riječima: »Strategija upravljanja vodama« u odgovarajućem padežu;

- »županijski ured« u bilo kojoj odredbi i bilo kojem padežu, zamjenjuju se riječima: »ured državne uprave u županiji« u odgovarajućem padežu, osim u onim odredbama gdje se izricito riječ »županijski ured« zamjenjuje nekom drugom riječju ili riječima;

- »Sabor Republike Hrvatske« i »Zastupnički dom Sabora Republike Hrvatske« u bilo kojoj odredbi i bilo kojem padežu, zamjenjuju se riječima: »Hrvatski sabor« u odgovarajućem padežu;

- riječ: »zagadenje«, te riječi: »zagadenje i onečišćenje« u bilo kojoj odredbi, u bilo kojem padežu, te u jednini ili množini, zamjenjuju se riječju: »onečišćenje« u odgovarajućem padežu, te u odgovarajućoj jednini ili množini;

- riječ: »objekt«, te riječi: »građevinski objekt« u bilo kojoj odredbi, u bilo kojem padežu, te u jednini ili množini zamjenjuje se riječju: »građevina« u odgovarajućem padežu, te u odgovarajućoj jednini ili množini, osim riječi »plovni objekti« i »plovni i drugi objekti« u članku 92. i onim odredbama gdje se izricito riječ »objekt« zamjenjuje nekom drugom riječju ili riječima.

- riječi: »melioracijski objekt« u bilo kojoj odredbi, u bilo kojem padežu, te u jednini ili množini zamjenjuju se riječima: »melioracijska građevina« u odgovarajućem padežu, te u odgovarajućoj jednini ili množini.

- riječi: »objekt koji« u bilo kojoj odredbi, u bilo kojem padežu, te u jednini ili množini zamjenjuju se riječima: »građevina koja« u odgovarajućem padežu, te u odgovarajućoj jednini ili množini.

Uz riječi »Hrvatske vode« u bilo kojoj odredbi i bilo kojem padežu, brišu se znaci navoda.

Članak 2.

U članku 2. stavku 1. alineja 1. mijenja se i glasi:

»- površinske i podzemne vode,«

U alineji 2. iza riječi: »rudarstvu,« dodaje se riječ: »i«.

U alineji 3. iza riječi: »moru« umjesto zareza stavlja se točka.

Alineja 4. briše se.

Stavak 2. mijenja se i glasi:

»Iznimno od odredbe stavka 1. alineje 1. ovoga članka na priobalne vode primjenjuju se isključivo odredbe ovoga Zakona o zaštiti voda i to: o izradi planova upravljanja vodnim područjem i nižih planova

donesenih temeljem ovoga Zakona, a neovisno o izvorima onečišćenja, o neposrednoj provedbi procjena stanja voda (monitoring), te o neposrednoj provedbi zaštite voda od onečišćenja s kopna i otoka.«

Dodaje se stavak 3. koji glasi:

»Granicu između kopnenih voda i priobalnih voda sporazumno utvrđuju ministar nadležan za vodno gospodarstvo i ministar nadležan za more.«

Članak 3.

U članku 4. točki 1. riječi: »kolicina i kakvoće« brišu se.

Točka 6. briše se.

U dosadašnjoj točki 7. koja postaje točka 6. iza riječi: »granicu« umjesto točke stavlja se zarez

Iza točke 6. dodaju se nove točke 7. do 29. koje glase:

»7. »Površinske vode« označava kopnene vode, osim podzemnih voda; prijelazne vode i priobalne vode, osim morskih voda koje pripadaju teritorijalnim vodama,

8. »Podzemne vode« označava sve vode ispod površine tla u zasićenoj zoni i u izravnom su dodiru s tlom i pod-tlom,

9. »Kopnene vode« označava sve stajace ili tekuće vode na površini kopna i sve podzemne vode na kopnenoj strani od temeljne linije od koje se mjeri širina teritorijalnih voda,

10. »Rijeka« označava cjelinu kopnenih voda, koja većim dijelom teče površinom kopna, ali može dijelom toka teći i ispod zemlje,

11. »Jezero« označava cjelinu kopnene stajace vode,

12. »Prijelazne vode« označava cjeline kopnenih voda u blizini ušća rijeka u more, koje su djelomično slane uslijed blizine priobalnih voda, ali se nalaze pod znatnim utjecajem slatkovodnih tokova,

13. »Priobalne vode« označava površinske vode unutar crte udaljene jednu nautičku milju, od crte od koje se mjeri širina teritorijalnih voda, a mogu se protezati do vanjske granice prijelaznih voda,

14. »Umjetna vodena cjelina« označava cjelinu površinske vode stvorenu ljudskom djelatnošću (npr. akumulacije, retencije, kanali, ribnjaci i drugo.),

15. »Jako promijenjena vodena cjelina« znači površinsku vodu koja je zbog fizikih promjena uslijed ljudske djelatnosti znatno promijenila svoj karakter,

16. »Cjelina površinske vode« označava jasno određen i znatan element površinske vode, kao što je jezero, akumulacija, potok, rijeka ili kanal, prijelazna voda ili pojas priobalne vode,

17. »Vodonosnik« označava potpovršinski sloj ili slojeve stijena ili drugih geoloških naslaga dovoljne poroznosti i propusnosti da omogućuju znatan protok podzemnih voda, ili zahvacanje znatnih kolicina podzemnih voda,

18. »Cjelina podzemne vode« označava određen volumen podzemnih voda u vodonosniku ili vodonosnicima,

19. »Rijecni bazen« označava površinu zemlje s koje se svo površinsko otjecanje kroz niz potoka, rijeka i eventualno jezera slijeva u rijeku koja utječe u more,

20. »Slivno područje« označava površinu zemljišta s kojeg se svo površinsko otjecanje kroz niz potoka, rijeka i eventualno jezera slijeva u određenu točku na nekom vodotoku (obično u jezero ili ušće u drugu rijeku),
21. »Vodno područje« označava površinu kopna i mora koja se sastoji od jednog ili više rijecnih bazena zajedno s njihovim pripadajućim podzemnim i priobalnim vodama, koje je utvrđeno kao osnovna jedinica za upravljanje vodama,
22. »Stanje površinske vode« je općeniti izraz koji označava stanje neke cjeline površinske vode, određeno njenim ekološkim ili kemijskim stanjem, ovisno o tome koje je lošije,
23. »Dobro stanje površinske vode« je stanje neke cjeline površinske vode kada se njeno ekološko i kemijsko stanje ocjenjuje barem kao »dobro« prema posebnom propisu,
24. »Stanje podzemne vode« je opći izraz koji označava stanje neke cjeline podzemne vode, određeno njenim kolicinskim ili kemijskim stanjem, ovisno o tome koje je lošije,
25. »Dobro stanje podzemne vode« je stanje neke cjeline podzemne vode kada je njeno kolicinsko i kemijsko stanje ocijenjeno barem kao »dobro« prema posebnom propisu,
26. »Ekološko stanje« je izraz kakvoće strukture i funkcioniranja vodnih ekosustava u svezi sa površinskim vodama.,
27. »Kemijsko stanje voda« znači kemijsko stanje neke cjeline površinske ili podzemne vode ovisno o koncentraciji opasnih tvari,
28. »Kolicinsko stanje« je izraz stupnja utjecaja izravnoga ili neizravnoga zahvaćanja na cjelinu podzemne vode,
29. »Voda namijenjena ljudskoj potrošnji« je voda koja je svojim fizikalnim, kemijskim i ostalim svojstvima prikladna ljudima za pice i pripremu hrane,
30. »Onecišćenje voda« je promjena kakvoće voda koja nastaje unošenjem, ispuštanjem ili odlaganjem u vode opasnih tvari, hranjivih i drugih tvari; utjecajem energije ili drugih uzročnika; u kolicini kojom se mijenjaju korisna svojstva voda, pogoršava stanje vodnih ekosustava i ograničuje namjenska uporaba voda,
31. »Hranjive tvari« su kemijski elementi, odnosno njihovi spojevi važni za rast i razvoj organizama (soli dušika, fosfora i sl.)
32. »Opasne tvari« su tvari, energija i drugi uzročnici koji svojim sastavom, kolicinom, radioaktivnim, toksičnim, kancerogenim, mutagenim, drugim svojstvima postojanošću ili sposobnošću za akumuliranje u živom svijetu štetno djeluju na život i zdravlje ljudi i stanje okoliša i prirode,
33. »Onecišćivač« je pravna ili fizička osoba koja onecišćuje vode.«

Članak 4.

U članku 6. točki 1. iza riječi: »rada« umjesto točke stavlja se zarez i dodaju riječi: »te nasljeđe koje treba čuvati, štiti i tome sukladno postupati«, iza kojih se stavlja točka.

Točke 4. i 5. mijenjaju se i glase:

- »4. u pripremi i donošenju planskih osnova za upravljanje vodama polazi se od obveze cjelovite zaštite okoliša i ostvarivanja općeg i gospodarskog razvoja Republike Hrvatske, s ciljem osiguranja dobrog stanja voda i s vodama povezanih eko -sustava,
5. za korištenje voda koje prelaze granice dopuštene opće uporabe, kao i za svako pogoršanje stanja voda, plaća se naknada razmjerno koristi odnosno stupnju i opsegu utjecaja na promjenu

stanju voda poštujući ekonomsko vrednovanje voda, povrat troškova njenoga korištenja i zaštite uključujući troškove zaštite vodnoga i ostaloga okoliša, te troškova upravljanja vodama,«

Iza točke 5. dodaje se nova točka 6. koja glasi:

» 6. sudjelovanja javnosti u donošenju planskih osnova za upravljanje vodama,«

Dosadašnja točka 6. postaje točka 7.

Članak 5.

U članku 9. stavku 1. točkama 1., 2., 3., i 4. riječ: »drugi« zamjenjuje se riječju: »druge«, a riječ: »pripadajući« zamjenjuje se riječju: »pripadajuće«.

Stavci 2., 3. i 4. brišu se.

Članak 6.

Iza članka 9. dodaju se članci 9.a i 9.b koji glase:

»Članak 9.a

Gradenje i održavanje vodnih građevina iz članka 9. točke 1. ovoga Zakona u interesu je Republike Hrvatske. Investitor gradnje odnosno naručitelj održavanja su Hrvatske vode u svoje ime, a u korist Republike Hrvatske.

Gradenje vodnih građevina iz članka 9. točke 2., 3. i 4. ovoga Zakona koje se financira iz sredstava proračuna ili drugih javnih sredstava koja se osiguravaju na osnovi zakona ili propisa donesenog na osnovi zakona, u interesu je Republike Hrvatske.

Kada se radi izgradnje i održavanja građevina iz članka 9. točke 1. ovoga Zakona mora promijeniti namjena nekretninama u vlasništvu Republike Hrvatske, o toj promjeni namjene odlučuje Vlada Republike Hrvatske ili od nje ovlaštena tijela.

U slučaju iz stavka 3. ovoga članka ne placaju se:

- naknada za prava prenesena sukladno zakonu kojim se uređuje gospodarenje šumama (izdvajanja iz šumsko-gospodarske osnove),
- naknada zbog umanjenja vrijednosti i površine poljoprivrednog zemljišta sukladno zakonu kojim se uređuje gospodarenje poljoprivrednim zemljištem, i
- naknada za promjenu namjene pojasa ceste ili autoceste sukladno zakonima koji uređuju upravljanje cestama odnosno autocestama.

Određbe stavka 3. i 4. ovoga članka primjenjuju se i kad se radi izgradnje i održavanja građevina iz članka 9. točke 1. ovoga Zakona ne mijenja namjena nekretninama u vlasništvu Republike Hrvatske već se na njima uspostavljaju prava koja su sadržajem istovjetna pravu služnosti (pravo na prolazak vodova i dr.).

Provedbu investitorskih poslova iz stavka 1. ovoga članka Hrvatske vode su ovlaštene izravno povjeriti trgovačkom društvu u kojem imaju potpuni ili pretežiti poslovni udio.

Članak 9b

Izvlaštenje radi izgradnje i održavanja vodnih građevina iz članka 9.a stavka 1. i 2. ovoga Zakona, provodi se sukladno Zakonu o izvlaštenju osim kad je ovim Zakonom drukcije uređeno.

Korisnik izvlaštenja radi izgradnje i održavanja vodnih građevina iz članka 9.a stavka 1. i 2. ovoga Zakona može stupiti u posjed nekretnina prije pravomocnosti rješenja o izvlaštenju, pod uvjetima iz stavka 3. ovoga članka.

Ured državne uprave u županiji odnosno ured za imovinsko-pravne poslove Grada Zagreba, rješenjem će odobriti korisniku izvlaštenja stupanje u posjed nekretnina prije pravomocnosti rješenja o

izvlaštenju, ako on, uz zahtjev podnese dokaz da je prijašnjem vlasniku isplacena naknada sukladno propisima o izvlaštenju, odnosno da mu je naknada stavljena na raspolaganje ili da je prijašnji vlasnik odbio primiti naknadu.

Rješenje iz stavka 3. ovoga clanka donijet ce se u roku od 7 dana od dana podnošenja zahtjeva.

Žalba protiv rješenja iz stavka 3. ovoga clanka ne odgoda njegovo izvršenje.«

Clanak 7.

Clanak 12. mijenja se i glasi:

»Gradenje regulacijskih i zaštitnih vodnih gradevina, provodi se prema programu gradjenja regulacijskih i zaštitnih vodnih gradevina.

Tehnicko i gospodarsko održavanje vodotoka, vodnog dobra i regulacijskih i zaštitnih vodnih gradevina, te osnovnih gradevina melioracijske odvodnje iz clanka 103. stavka 1. ovoga Zakona provodi se u prema programu uredjenja vodotoka i drugih voda.

Gradenje vodnih gradevina za korištenje voda i/ili vodnih gradevina za zaštitu voda provodi se prema programu koji se donosi sukladno propisima o komunalnom gospodarstvu.

Državna ulaganja u gradjenje vodnih gradevina za korištenje voda i/ili vodnih gradevina za zaštitu voda provode se prema programu državnih ulaganja.«

Clanak 8.

Iza clanka 12. dodaju se clanci 12.a i 12.b koji glase:

»Clanak 12.a

Program iz clanka 12. stavka 1. ovoga Zakona donosi Vlada Republike Hrvatske na prijedlog ministra nadležnog za vodno gospodarstvo.

Program iz clanka 12. stavka 2. ovoga Zakona donosi se u okviru Plana upravljanja vodama.

Program iz clanka 12. stavka 4. ovoga Zakona, kada se ulažu sredstva državnoga proračuna i/ili kredita i zajmova, u kojima je Republika Hrvatska primarni dužnik ili jamac, donosi Vlada Republike Hrvatske, na prijedlog ministra nadležnog za vodno gospodarstvo. U ostalim slučajevima program iz stavka 4. clanka 12. ovoga Zakona donosi se u okviru Plana upravljanja vodama .

Programi iz clanka 12. stavka 1 i 4. ovoga Zakona sadržavaju osobito: oznaku gradevina u koje se ulaže, planirane iznose ulaganja po godinama, planirano razdoblje gradjenja i pogona, planirane izvore i nacine financiranja, te institucionalni okvir ulaganja s glavnim obvezama sudionika.

Programi iz clanka 12. stavka 1 i 4. ovoga Zakona, potonji kada ga donosi Vlada Republike Hrvatske, moraju biti sukladni planu upravljanja vodnim područjem.

Clanak 12.b

Programi iz clanka 12. stavka 1 i 4. ovoga Zakona donose se za razdoblje pripreme i gradnje, ali ne dulje od razdoblja koje je, prema Zakonu o proračunu, propisano za važnje planova razvojnih programa. Programi iz clanka 12. stavka 1 i 4. ovoga Zakona mogu se donijeti i za krace razdoblje.

Programi iz clanka 12. stavka 1 i 4. ovoga Zakona, potonji kada ga donosi Vlada Republike Hrvatske, uvrštavaju se u Plan upravljanja vodama .«

Clanak 9.

U clanku 15. stavak 1. briše se.

Iza dosadašnjeg stavka 2. koji postaje stavak 1. dodaju se stavci 2. i 3. koji glase:

»Vodno podrucje sliva Save i vodno podrucje slivova Drave i Dunava su dijelovi medunarodnog vodnog podrucja rijeke Dunava, ukljucujuci i pripadajuće podzemne vode.

Vodno podrucje primorsko-istarskih slivova i vodno podrucje dalmatinskih slivova su dijelovi medunarodnog vodnog podrucja Jadranskog mora, ukljucujuci pripadajuće podzemne vode, prijelazne vode i priobalne vode.«

Dosadašnji stavak 3. postaje stavak 4.

Clanak 10.

U clanku 16. stavak 1. briše se.

U dosadašnjem stavku 2. koji postaje stavak 1. rijeci: »lokalnim vodama« zamjenjuju se rijecima: »vodama II reda, te melioracijskim sustavom za odvodnju iz clanka 103. stavka 1. ovoga Zakona«.

Dosadašnji stavak 3. postaje stavak 2.

Clanak 11.

Clanak 17. mijenja se i glasi:

»Površinskim i podzemnim vodama upravlja se jedinstveno.

Površinske vode dijele se na vode I reda i vode II reda.

Popis voda I reda, koji će uključiti međudržavne vode, priobalne vode, druge veće vodotoke, te bujicne vode veće snage, utvrđuje Vlada Republike Hrvatske. Ostale površinske vode su vode II reda.«

Clanak 12.

U clanku 18 rijeci: »Vodnogospodarska osnova Hrvatske, te vodnogospodarske osnove i vodnogospodarski planovi slivnih podrucja« zamjenjuju se rijecima: »Strategija upravljanja vodama, planovi upravljanja vodnim podrucjima i Plan upravljanja vodama«.

Clanak 13.

U clanku 19. stavak 1. mijenja se i glasi:

»Strategija upravljanja vodama je planski dokument kojim se utvrđuju vizija, misija, ciljevi i zadaci državne politike u upravljanju vodama u dugoročnom razdoblju.«

Stavak 2. briše se.

Dosadašnji stavak 3. postaje stavak 2.

Dosadašnji stavak 4. koji postaje stavak 3. mijenja se i glasi:

»Strategija upravljanja vodama, Strategija prostornog uređenja Države, Nacionalna strategija zaštite okoliša, Strategija biološke i krajobrazne raznolikosti, planske osnove gospodarenja šumama na državnoj razini i Strategija prometnog razvika, međusobno se uskladuju.«

Clanak 14.

Clanak 21. mijenja se i glasi:

»Za svako vodno podrucje donosi se plan upravljanja vodnim podrucjem.

Plan upravljanja vodnim područjem obuhvata: opći opis značajki vodnoga područja, raspored, zalihe i osobine voda, identifikaciju potreba za vodom u svim područjima života, rada i djelovanja, način podmirjenja tih potreba, a osobito potreba u vodoopskrbi, sažeti prikaz svih značajnijih pritisaka i utjecaja ljudske djelatnosti na stanje površinskih i podzemnih voda, identifikaciju i kartografski prikaz zaštićenih područja, kartu mreže monitoringa površinskih voda, podzemnih voda i voda u zaštićenim područjima, kartografski prikaz rezultata programa monitoringa, popis ciljeva zaštite voda i ostaloga okoliša za površinske i podzemne vode, te zaštićena područja prema ovome Zakonu i posebnim zakonima, sažetak ekonomske analize korištenja voda, sažeti prikaz programa mjera zaštite voda i ostaloga okoliša, registar svih detaljnih programa i planova upravljanja vodnim područjem koji se koji se odnose na pojedina slivna područja, probleme ili tipove (kategorije) voda, identifikaciju potreba u zaštiti od štetnog djelovanja voda, a osobito u izgradnji regulacijsko- zaštitnih vodnih građevina, identifikaciju najpovoljnijih tehničkih i drugih rješenja za uređenje vodotoka, zaštitu od poplava i drugih oblika štetnog djelovanja voda, rezervaciju prostora za izgradnju regulacijsko-zaštitnih vodnih građevina, te druga pitanja sukladno propisu iz članka 23. stavka 1. ovoga Zakona.

Plan upravljanja vodnim područjem mora biti u skladu sa Strategijom upravljanja vodama.

Plan upravljanja vodnim područjem, program zaštite okoliša, program zaštite prirode, dokumenti prostornog uređenja i planski dokumenti za gospodarenje šumama na vodnim područjima, međusobno se uskladjuju.

Plan upravljanja vodnim područjem donosi Vlada Republike Hrvatske.

Plan upravljanja vodnim područjem donosi se za razdoblje od 15 godina, a potom svaki sljedeći put za razdoblje od 6 godina.

Županije i Grad Zagreb dužni su ishoditi prethodno mišljenje ministra nadležnog za vodno gospodarstvo o sukladnosti njihovih prostornih planova s planom upravljanja vodnim područjem.

Gradovi i općine dužni su ishoditi prethodno mišljenje Hrvatskih voda o sukladnosti njihovih dokumenata prostornoga uređenja, osim onih iz stavka 7. ovoga članka, s planom upravljanja vodnim područjem. «

Članak 15.

Članak 22. mijenja se i glasi:

»Plan upravljanja vodama izvršni je planski dokument temeljem kojeg se prikupljaju prihodi i podmiruju izdaci za ostvarenje programa i drugih zadata u njegovom obuhvatu.

Plan upravljanja vodama obuhvata: financijski plan, programe iz članka 12. stavka 1., 2. i 4. ovoga Zakona, te druge programe i zadatke koje Hrvatske vode izvršavaju temeljem ovoga Zakona i zakona kojim se uređuje financiranje vodnoga gospodarstva.

Plan upravljanja vodama mora biti u skladu s planovima upravljanja vodnim područjima.

Plan upravljanja vodama donosi se za razdoblje od 1 godine. Ali dio Plana upravljanja vodama koji sadržava programe iz članka 12. stavka 1 i 4. ovoga Zakona može važiti u razdoblju koje je, prema Zakonu o proračunu, propisano za važenje planova razvojnih programa.

Financijski plan iz stavka 2. ovoga članka izrađuje se sukladno propisima o proračunu koji se primjenjuju na izvanproračunske korisnike proračuna.

Plan upravljanja vodama izvršava se sukladno uvjetima i mjerilima propisanim u odluci o izvršenju Plana upravljanja vodama, sukladno ovom Zakonu i zakonu kojim se uređuje financiranje vodnoga gospodarstva.«

Clanak 16.

Clanak 23. mijenja se i glasi:

»Bliže propise o sadržaju Strategije upravljanja vodama i planova upravljanja vodnim područjem te o postupku koji prethodi upućivanju tih dokumenata u postupak pred Vladom Republike Hrvatske (prethodni postupak) donosi ministar nadležan za vodno gospodarstvo.

Prethodni postupak uključit će obvezatno informiranje javnosti, konzultiranje predstavnika korisnika voda (industrija, poljoprivreda, jedinica regionalne i lokalne samouprave i dr.), te oblike poticanja sudjelovanja korisnika voda u suodlučivanju o pitanjima iz stavka 1. ovoga članka.«

Clanak 17.

U članku 24. alineji 1. iza riječi: »podzemnih« dodaje se zarez i riječi: »mineralnih i termalnih«.

U alineji 4. iza riječi: »namjene« umjesto zareza stavlja se točka.

Clanak 18.

U članku 27. stavku 1. riječi: »potrebna je« zamjenjuju se riječima: »potreban je ugovor o koncesiji ili«.

Clanak 19.

U članku 28. riječi: »bez vodopravne dozvole« brišu se.

Clanak 20.

U članku 29. stavku 1. točki 3. iza riječi: »voda« dodaju se riječi: »ili drugog načina korištenja«.

Clanak 21.

U članku 37. točki 1. riječ: koji nisu uključeni« zamjenjuje se riječju: »koje nisu uključene«.

Clanak 22.

Iza članka 39. dodaje se članak 39.a koji glasi:

»Članak 39.a

Radi osiguranja prvenstva prava korištenja voda za vodoopskrbu Hrvatske vode će posebno identificirati na svakom vodnom području:

- sve vode namijenjene ljudskoj potrošnji koje osiguravaju u prosjeku više od 10m³ vode na dan i koje opskrbljuju više od 50 ljudi, i
- sve vode namijenjene takvoj uporabi u budućnosti,

te osigurati potrebnu zaštitu navedenim vodama u cilju izbjegavanja pogoršanja njihove kakvoće, kako bi se smanjila razina potrebnog pročišćavanja za dobivanje vode za pice. Za takve vode mogu se odrediti i zaštitne zone.«

Clanak 23.

U članku 41. stavku 3. rečenica: »U slučaju da se ne postigne sporazum odluku donosi ravnatelj.« briše se.

Iza stavka 4. dodaje se stavak 5. koji glasi:

»Ako tijela iz stavka 1., 2. i 3. ovoga članka ne donesu odluke o zonama sanitarne zaštite, na prijedlog Hrvatskih voda ministar nadležan za vodno gospodarstvo donijet će odluku o zonama sanitarne zaštite, koja će ostati na snazi do donošenja odluka po odredbama stavka 1., 2. i 3. ovoga članka.«

Dosadašnji stavak 5. postaje stavak 6.

Clanak 24.

U članku 42. iza stavka 2. dodaju se stavci 3. i 4. koji glase:

»Kada odluku o zaštiti izvorišta prema clanku 41. stavku 2. i 3. ovoga Zakona donosi županijska skupština, ona ima pravo donijeti i odluku o uvođenju posebne naknade iz stavka 2. ovog clanka, a sredstva od te naknade smatraju se namjenskim prihodom proračuna gradova i općina.

Odluka o uvođenju posebne naknade iz stavka 3. ovog clanka neće se primjenjivati na području one jedinice lokalne samouprave koja potrebna sredstva za povećana ulaganja osigura u svom proračunu iz drugih izvora.«

Clanak 25.

Clanak 45. mijenja se i glasi:

»Melioracijski sustav za navodnjavanje za vlastito zemljište može izgraditi vlasnik toga zemljišta ili korisnik s pravom gradnje.

Republika Hrvatska, županije, gradovi i općine mogu sufinancirati ili financirati izgradnju melioracijskoga sustava za navodnjavanje u vlasništvu županija iz clanka 11. stavka 1. ili u vlasništvu organiziranih privatnih korisnika.

Organizirani privatni korisnik iz stavka 2. ovoga clanka je zadruga ili trgovačko društvo koje osnivaju korisnici sustava.

Županija je odgovorna za upravljanje, tehničko i gospodarsko održavanje melioracijskoga sustava za navodnjavanje iz clanka 11. stavka 1. ovoga Zakona i provodi ga sukladno programu koji donosi županijska skupština. Poslove tehničkog i gospodarskoga održavanja uključivo i rukovanja sustavom županija povjerava primjenom clanka 173. ovoga Zakona ili primjenom propisa o javnoj nabavi.

Županija može uvesti naknadu za financiranje troškova tehničkog i gospodarskoga održavanja melioracijskoga sustava iz stavka 4. ovoga clanka, prema zakonu kojim se financira vodno gospodarstvo.

Ugovorom o sufinanciranju odnosno financiranju iz stavka 2. ovoga clanka uredit će se tko snosi odgovornost za upravljanje, tehničko i gospodarsko održavanje građevina iz clanka 11. stavka 1. koji služe i melioracijskoj odvodnji i melioracijskom navodnjavanju.

Postojećim građevinama iz clanka 11. stavka 1. ovoga Zakona koji služe i melioracijskoj odvodnji i melioracijskom navodnjavanju upravljaju Hrvatske vode, koje su odgovorne za njihovo tehničko i gospodarsko održavanje.«

Clanak 26.

Clanak 46. mijenja se i glasi:

»U svrhu gradnje i korištenja melioracijskog sustava za navodnjavanje od interesa za više vlasnika ili korisnika zemljišta mogu se osnivati zadruge.

Za upis djelatnosti zadruga u sudski registar moraju biti ispunjeni uvjeti iz clanka 174. ovoga Zakona.

Stručni nadzor nad korištenjem voda za melioracijsko navodnjavanje putem zadruga obavljaju Hrvatske vode.«

Clanak 27.

U clanku 49. stavak 1. mijenja se i glasi.

»Pravo korištenja vodnih snaga za pogon uređaja koji se pokreću snagom vode, uključujući i uređaje za proizvodnju električne energije, stječe se na osnovi ugovora o koncesiji ili vodopravne dozvole.«

U stavku 2. iza riječi »zaštite okoliša, « dodaju se riječi »zaštite prirode, «.

Stavak 3. briše se.

Clanak 28.

U clanku 50. stavku 1. oznaka mjerne jedinice: »1 m³« zamjenjuje se riječima i oznakom mjerne jedinice: »prostorni metar (1 m³)«.

Clanak 29.

U clanku 51. rijeci: »se projektirati i izvesti« zamjenjuju se riječima: »biti projektirani i izvedeni«.

Clanak 30.

U clanku 53. stavak 1. rijec: »obnovljenih« zamjenjuje se rijecju: »obnovljivih«, a iza rijeci: »dozvole« briše se zarez i rijec: »te« zamjenjuje rijecju: »ili«.

U stavku 2. alineja 3. mijenja se i glasi:
» - priobalne vode.«

Clanak 31.

Iza clanka 53. dodaje se clanak 53.a koji glasi:

»Clanak 53.a

Šljunak i pijesak izvaden tijekom radova gradnja, tehnickog i gospodarskoga održavanja vodotoka, može se:

- izmjestiti unutar javnoga vodnoga dobra, na mjesta koje odrede Hrvatske vode, ili
- ugraditi u regulacijsko-zaštitne vodne građevine sukladno ugovoru s Hrvatskim vodama.

Šljunak i pijesak izvaden tijekom radova gradnja, tehnickog i gospodarskoga održavanja vodotoka, može se ugraditi u druge javne građevine od interesa za Republiku Hrvatsku, u slučaju iz clanka 143.a stavka 3. ovog Zakona, sukladno posebnoj dozvoli ministarstva nadležnog za vodno gospodarstvo.

Posebnom dozvolom ministarstva nadležnog za vodno gospodarstvo može se dopustiti da se dio ili svi radovi gradnja, tehnickog i gospodarskoga održavanja, plate izvadenim šljunkom i/ili pijeskom, ali ne ispod tržišne cijene šljunka i/ili pijeska u mjestu vadenja. Tržnu cijenu utvrđuje povjerenstvo koje imenuje ministar nadležan za vodno gospodarstvo.

Odredbe stavka 1 i 2. ovog clanka primjenjuju se i na slučaj kada se pijesak i šljunak vade tijekom radova uredjenja i održavanja plovnoga puta.«

Clanak 32.

U clanku 58. stavku 2. rijeci: »državnim vodama« zamjenjuju se riječima: »vodama I i II reda«.

Stavak 3. briše se.

Clanak 33.

U clanku 61. stavak 3. iza rijeci: » zakup« dodaju se rijeci: »i služnosti«.

Clanak 34.

U clanku 62. stavak 2. mijenja se i glasi:

»Stjecanje nekog drugog prava, osim prava vlasništva, na zemljišnim cesticama iz clanka 60. ovoga Zakona moguće je pod uvjetom da to pravo neće utjecati na ostvarivanje namjena iz clanka 59. ovoga Zakona. U protivnom ponuda za sklapanjem ugovora o zakupu i/ili služnosti iz clanka 61. stavka 3. ovoga Zakona, ugovora o gradnji iz clanka 143.a stavka 2., 3. i 4. ovoga Zakona, odnosno zahtjev za izdavanjem vodopravnih uvjeta iz clanka 145.a. stavak 1. ovoga Zakona, odbit će se.«

Clanak 35.

U clanku 68. stavku 1. iza rijeci »zaštite okoliša « dodaju se rijeci »i prirode«.

U stavku 2. iza rijeci: »cjelini« dodaje se zarez i rijeci: »gradnjem i upravljanjem građevinama odvodnje i pročišćavanja otpadnih voda,«

Clanak 36.

Clanak 69. briše se.

Clanak 37.

U clanku 70. stavak 1. briše se.

Dosadašnji stavak 2. postaje stavak 1.

U dosadašnjem stavku 3. koji postaje stavak 2. rijeci: »sukladno stavku 1. ovoga clanka« brišu se.

Clanak 38.

Iza clanka 71. dodaju se clanci 71.a i 71.b koji glase:

»Clanak 71.a

Nadzor nad stanjem voda provodi se i sustavnim praćenjem stanja voda (monitoring).

Praćenje stanja voda obuhvata:

- za površinske vode: količinu i razinu ili protok u mjeri odgovarajućoj za ekološko i kemijsko stanje voda i ekološki potencijal, ekološko i kemijsko stanje i ekološki potencijal,
- za podzemne vode: kemijsko i količinsko stanje voda.

Praćenje stanja voda u zaštićenim područjima obuhvatit će i dodatne pokazatelje stanja voda, sukladno propisima temeljem kojih je to zaštićeno područje određeno.

Praćenje stanja voda provode Hrvatske vode .

Clanak 71.b

Gdje je radi zaštite voda i vodnih ekosustava potrebno provesti posebne mjere zaštite, određuju se zaštićena područja, na temelju ovoga i posebnih zakona, na dijelovima vodnih područja.

Zaštićena područja su:

- zone sanitarne zaštite vode za pice,
- područja za ribnjacarstvo i školjkarstvo,
- područja za kupanje i rekreaciju,
- područja podložna eutrofikaciji i područja ranjiva na nitrata, i
- područja namijenjena zaštiti staništa ili vrsta gdje je održavanje ili poboljšanje stanja voda bitan element njihove zaštite.

Hrvatske vode izraditi će registar ili registre zaštićenih područja koji će biti sastavni dio plana upravljanja vodnim područjem. Registar ili registri zaštićenih područja moraju se redovito obnavljati ili nadopunjavati.

Tijela ili osobe koje donose odluku o određivanju i/ili zaštiti područja iz stavka 2. ovoga clanka, dužna su iste dostaviti Hrvatskim vodama u roku do 60 dana od dana donošenja odluke.

Područja podložna eutrofikaciji i područja ranjiva na nitratre odrediti će ministar nadležan za vodno gospodarstvo, na prijedlog Hrvatskih voda.«

Članak 39.

U članku 72. stavku 1. točki 1. iza riječi: »voda,« riječi: »odnosno u drugi prijemnik,« brišu se.

Iza točke 1. dodaje se nova točka 2. koja glasi:

» 2. za tehnološke i druge otpadne vode koje se izravno ispuštaju u prirodni prijemnik,«

Dosadašnje točke 2. i 3. postaju točke 3. i 4.

Stavak 2. mijenja se i glasi:

»Propis iz stavka 1. za točke 1., 2. i 3. ovoga članka donosi ministar nadležan za vodno gospodarstvo, a granicne vrijednosti opasnih i drugih tvari za otpadne vode i tvari iz stavka 1. za točku 4. ovoga članka propisuju se odlukom iz članka 75. stavka 1. ovoga Zakona.«

Članak 40.

Iza članka 73. dodaje se članak 73.a koji glasi:

»Članak 73.a

Gradovi i općine dužni su sakupiti i procistiti komunalne otpadne vode, prije njihovog ispuštanja u prirodni prijemnik u skladu s odredbama ovoga ili drugoga zakona, odnosno propisa donesenog na temelju zakona.«

Članak 41.

U članku 75. stavku 2. iza riječi: »takav sustav,«, dodaju se riječi: »mjesto ispuštanja otpadnih voda iz građevina javne odvodnje u prirodne prijemnike,«, a iza riječi: »tvari,« dodaju se riječi: »granice vrijednosti opasnih i drugih tvari za otpadne vode i tvari koje se ispuštaju u septičke i sabirne jame iz članka 72. stavak 1. točke 3. ovoga Zakona,«.

U stavku 3. dodaje se zadnja rečenica: »Odluka iz ovoga stavka stupit će na snagu danom suglasnosti Hrvatskih voda.«

Članak 42.

U članku 76. stavku 1. iza riječi: »Državnim planom za zaštitu voda« dodaje se zarez, a riječi: »i županijskim planovima za zaštitu voda, odnosno planom za zaštitu voda Grada Zagreba, (u daljnjem tekstu: županijski plan za zaštitu voda)« zamjenjuju riječima: »Planom upravljanja vodama, kao i planovima izgradnje i održavanja objekata komunalne infrastrukture sukladno propisima o komunalnom gospodarstvu«.

U stavku 2. riječi: »Planovima za zaštitu voda« zamjenjuju se riječima: »Državnim planom za zaštitu voda«, a iza riječi: »zagadenja voda« riječi: » planovi gradnje objekata za odvodnju i pročišćavanje otpadnih voda u naseljima, potrebna financijska sredstva, izvori i način financiranja,« brišu se.

Stavci 3. i 5. brišu se.

U stavku 4. koji postaje stavak 3. riječ: »planova« zamjenjuje se riječima: »Državnog plana«.

Članak 43.

U članku 77. stavak 2. briše se.

U stavku 3. koji postaje stavak 2. iza riječi: »Narodnim novinama« umjesto zareza stavlja se točka, a riječi: »županijski plan za zaštitu voda u službenom glasilu županije, odnosno Grada Zagreba.« brišu se.

Clanak 44.

U clanku 79. stavku 3. riječ: »županijskoga« zamjenjuje se riječju: »područnoga«.

Iza stavka 5. dodaje se stavak 6. koji glasi:

»Rješenje o obracunu i plaćanju troškova iz stavka 5. ovoga clanka donose Hrvatske vode u upravnom postupku. Žalba protiv rješenja se može izjaviti ministarstvu nadležnom za vodno gospodarstvo u roku od 8 dana od dana primitka, ali ne odgoda izvršenje rješenja.«

Clanak 45.

U clanku 80. stavku 1. riječi: »vodoprivredna dozvola« zamjenjuju se riječima: »vodopravna dozvola iz clanka 130. ovoga Zakona,«.

Iza stavka 2. dodaje se stavak 3. koji glasi:

»Obveza uzimanja uzoraka otpadnih voda iz stavka 1. ovoga clanka i njihovo analiziranje od strane ovlaštenih laboratorija, te dostavljanje Hrvatskim vodama uređuje se propisom iz clanka 72. stavka 2. ovoga Zakona, koji donosi ministar nadležan za vodno gospodarstvo.«

Clanak 46.

U clanku 81. stavak 1. briše se.

U stavku 2. koji postaje stavak 1. iza riječi: »laboratoriji« dodaju se riječi: »iz clanka 80. stavka 3. ovoga Zakona«.

Clanak 47.

Iza clanka 81. dodaje se clanak 81.a koji glasi:

»Clanak 81.a

Gradevine odvodnje otpadnih voda moraju se graditi i održavati tako da se osigura zaštita voda propisana ovim Zakonom i propisima donesenim temeljem njega.

U svrhu iz stavka 1. ovoga clanka, vlasnici odnosno drugi zakoniti posjednici gradevina za odvodnju otpadnih voda dužni su iste podvrci kontroli ispravnosti, a osobito na svojstvo vodonepropusnosti, po ovlaštenoj osobi, svakih 5 godina i ishoditi potvrdu o sukladnosti gradevine s tehničkim zahtjevima za gradevinu.

Odredbe stavka 1. i 2. ovoga clanka primjenjuju se na izgradnju i održavanje septičkih i sabirnih jama.

Tehničke zahtjeve za gradevine odvodnje otpadnih voda propisuje ministar nadležan za vodno gospodarstvo, uz suglasnost ministra nadležnog za gradnju.

Uvjete koje moraju ispunjavati ovlaštene osobe iz stavka 2. ovoga clanka, sadržaj i način davanja ovlasti propisuje ministar nadležan za vodno gospodarstvo.«

Clanak 48.

U clanku 85. stavku 3. alineji 1. i 2. riječi: »vodnogospodarskom osnovom, odnosno vodnogospodarskim planom« zamjenjuju se riječima: »planom upravljanja vodnim područjem«.

Stavak 4. mijenja se i glasi:

»Vanjsku granicu uredenog i neuređenog inundacijskog pojasa na vodama I i II reda određuje ministarstvo nadležno za vodno gospodarstvo na prijedlog Hrvatskih voda. Granice inundacijskih pojaseva iz stavka 2. i 3. ovoga clanka ucrtavaju se u katastarske planove i prostorne planove.«

Clanak 49.

U clanku 87. stavku 1. rijeci: »državnim vodama« zamjenjuju se rijecima : »vodama I i II reda«.

Stavak 2. briše se.

U stavku 3. koji postaje stavak 2. iza rijeci: »»Narodim novinama«« umjesto zareza stavlja se točka, a rijeci: »a plan obrane od poplava za slivno područje u službenom glasilu županije.« brišu se.

Clanak 50.

Clanak 95 mijenja se i glasi:

»Mjere iz clanka 94. ovoga Zakona provode se sukladno programu iz 12. stavka 2. ovoga Zakona.«

Clanak 51.

U clanku 97. stavku 2. rijec: »osnovni« zamjenjuje se rijecju: »osnovne«.

U stavku 3. rijeci: »detaljni« zamjenjuju se rijecju: »detaljne«.

U stavku 3. tocki 3. rijec: »ostali« zamjenjuje se rijecju: »ostale«.

Iza stavka 3. dodaje se stavak 4. koji glasi:

»Popis osnovnih melioracijskih gradevina za odvodnju donosi ministar nadležan za vodno gospodarstvo, na prijedlog Hrvatskih voda. Ostale gradevine su detaljne melioracijske gradevine za odvodnju.«

Clanak 52.

U clanku 99. stavku 1. rijeci: »vodnogospodarskim planom, odnosno vodnogospodarskom osnovom slivnog područja« zamjenjuju se rijecima: »planom upravljanja vodnoga područja«.

Clanak 53.

Clanak 103. mijenja se i glasi:

»Tehnicko i gospodarsko održavanje osnovnih melioracijskih gradevina iz clanka 11. stavka 1. ovoga Zakona obavlja se u skladu s programom iz clanka 12. stavka 2. ovoga Zakona.

Za tehnicko i gospodarsko održavanje detaljnih melioracijskih gradevina iz clanka 11. stavka 1. ovoga Zakona odgovorna je županija i provodi ga u skladu programom održavanja koji donosi županijska skupština. Poslove tehnickoga i gospodarskoga održavanja županija povjerava primjenom clanka 173. ovoga Zakona ili primjenom propisa o javnoj nabavi.

Sredstva za financiranje tehnickog i gospodarskoga održavanja detaljnih melioracijskih gradevina iz clanka 11. stavka 1. ovoga Zakona osiguravaju se temeljem zakona kojim se uređuje financiranje vodnoga gospodarstva.«

Clanak 54.

U clanku 106. stavku 1. tocki 3. iza rijeci: »nasipa« dodaju se rijeci: »odnosno do 6 metara od vanjskoga ruba regulacijsko -zaštitne vodne gradevine koja nije nasip (obala i obaloutvrda)«

U tocki 4. broj »2« zamjenjuje se brojem »3«.

Iza tocke 6. dodaje se tocka 7. koja glasi:

»7. graditi i/ili dopuštati gradnju na zemljištu iznad natkrivenih vodotoka, osim gradnje javnih površina (prometnice, parkovi, trgovi).«

Clanak 55.

U clanku 108. stavak 2. mijenja se i glasi:

» Rješenje iz stavka 1. ovoga clanka za ceste, putove i pijelaze na vodama I i II reda donosi ministarstvo nadležno za vodno gospodarstvo.«

Clanak 56.

U clanku 109. stavku 2. rijeci: »županijski ured« zamjenjuju se rijecima: »vodopravni inspektor«.

Clanak 57.

U clanku 110. stavku 2. rijeci: »županijski ured« zamjenjuju se rijecima: »vodopravni inspektor«.

Clanak 58.

U clanku 111. stavku 2. rijeci: »županijski ured« zamjenjuju se rijecima: »nadležni vodopravni inspektor«.

Clanak 59.

U clanku 112. stavku 2. rijeci: »županijski ured« zamjenjuju se rijecima: »služba ureda državne uprave u županiji nadležna za imovinsko-pravne poslove«.

Clanak 60.

U clanku 116. stavku 1. iza rijeci: »koncesijama na vodama i vodnom dobru« umjesto tocke stavlja se zarez i dodaju se rijeci: »te o koncesijskoj naknadi.«.

Iza stavka 2. dodaje se stavak 3. koji glasi:

»Ocevidnik koncesija vode Hrvatske vode na temelju isprava iz stavka 1. ovoga clanka koje im dostavljaju tijela odnosno osobe iz clanka 146.a ovoga Zakona.«

Clanak 61.

U clanku 117. stavku 1. iza rijeci: »javnosti« briše se tocka i dodaju se rijeci: » sukladno propisima o pravu na pristup informacijama.«.

Stavci 2. i 3. mijenjaju se i glase:

»Vodna dokumentacija vodi se integralno u informatickom obliku i prema postupcima koji cine Informacijski sustav voda.

Informacijski sustav voda se uskladuje, i po potrebi povezuje, s informacijskim sustavima koja vode druga tijela Republike Hrvatske, jedinica podrucne (regionalne) samouprave i lokalne samouprave i pravne osobe s javnim ovlastima.«

Clanak 62.

Iza clanka 117. dodaje se clanak 117.a koji glasi:

»Clanak 117.a

Tijela Republike Hrvatske, jedinica podrucne (regionalne) samouprave i lokalne samouprave i pravne osobe s javnim ovlastima koja posjeduju podatke od znacaja za upravljanje vodama dužna su ih ustupiti, ili uciniti dostupnim u informatickom obliku Hrvatskim vodama na njihov zahtjev, bez naknade.

Na zahtjev tijela ili osoba iz prethodnoga stavka Hrvatske vode su dužne ustupiti im podatke iz Informacijskog sustava voda, bez naknade.«

Clanak 63.

U clanku 118. stavak 2. mijenja se i glasi:

»Propisom iz stavka 1. ovoga clanka može se urediti da se u okviru Informacijskog sustava voda vode i drugi upravni akti, koje temeljem ovoga Zakona izdaju ministarstvo nadležno za vodno gospodarstvo i Hrvatske vode.«

Clanak 64.

U clanku 119. stavak 2. mijenja se i glasi:

»Vodopravni akti jesu: vodopravni uvjeti, vodopravna suglasnost, vodopravna dozvola, dozvolbeni nalog i dozvola iz clanka 53.a stavci 2 i 3. ovoga Zakona.«

Stavak 3. mijenja se i glasi:

»Vodopravni akti su upravni akti, osim vodopravnih uvjeta iz clanka 122. stavak 2. ovoga Zakona.«

Clanak 65.

Clanak 120. briše se.

Clanak 66.

U clanku 122. iza stavka 1. dodaje se novi stavak2. koji glasi:

»Vodopravni uvjeti se izdaju prema clanku 145.a stavku 1. ovoga Zakona za one oblike korištenja voda i vodnoga dobra za koje je prema ovom Zakonu potrebna koncesija.«

Iza dosadašnjeg stavka 2. koji postaje stavak 3. dodaje se novi stavak4. koji glasi:

»Vodopravni uvjeti nisu potrebni za izradu glavnoga projekta za zahvate iz stavka 1. ovoga clanka prema izvodu iz detaljnoga plana uređenja.«

Dosadašnji stavak 3. postaje stavak 5.

Clanak 67.

U clanku 123. stavak 2. mijenja se i glasi:

»Vodopravni uvjeti izdaju se na traženje tijela koje, prema propisima o prostornom uređenju, izdaje lokacijsku dozvolu (u daljnjem tekstu: vodopravni uvjeti za potrebe postupka izdavanja lokacijske dozvole) odnosno na zahtjev stranke neovisno o postupku izdavanja lokacijske dozvole. «

Dodaju se novi stavci 3 i 4. koji glase:

» Žalbu protiv vodopravnih uvjeta izdanih za potrebe postupka izdavanja lokacijske dozvole, zaključka o odbacivanju odnosno protiv rješenja o odbijanju izdavanja vodopravnih uvjeta za potrebe postupka izdavanja lokacijske dozvole, ovlaštena je izjaviti stranka po cijem je zahtjevu pokrenut postupak za izdavanje lokacijske dozvole.

Vodopravni uvjeti se izdaju sukladno propisu iz clanka 121. ovoga Zakona, osim vodopravnih uvjeta iz clanka 122. stavak 2. ovoga Zakona.«

Dosadašnji stavak 3. postaje stavak 5.

Clanak 68.

U clanku 124. tocki 1. rijeci: »objekata za odvodnju« mijenjaju se u rijeci: »gradevina za javnu odvodnju«.

Tocke 2. mijenja se i glasi:

»2. za gradenje novih industrijskih postrojenja ili drugih gradevina, te drugih zahvata u prostoru, u zonama sanitarne zaštite u kojim je prema odluci o zonama sanitarne zaštite ta gradnja nije dopuštena ili je zabranjena,«

Iza točke 2. dodaju se nove točke 3. i 4. koje glase:

»3. za gradnje i/ili rekonstrukciju industrijskih postrojenja ili drugih građevina s ispuštanjem otpadnih voda u prirodni prijamnik gdje to ispuštanje propisima donesenim temeljem ovoga Zakona nije dopušteno ili je zabranjeno,

4. za gradnje koje je zabranjeno po odredbama ovoga Zakona.«

Dodaje se stavak 2. koji glasi:

»Vodopravni uvjeti za gradnje ili povećanje kapaciteta građevina za odvodnju otpadnih voda, koja nije javna odvodnja, će se izdati i ako nije donesena odluka o odvodnji otpadnih voda iz članka 75. ovoga Zakona, a njima će se odrediti da građevine moraju udovoljiti uvjetima ispuštanja otpadnih voda u prirodni prijamnik.«

Članak 69.

Iza članka 125. dodaje se članak 125.a koji glasi:

»Članak 125.a

Vodopravni uvjeti izdani za potrebe postupka izdavanja lokacijske dozvole važe u razdoblju važenja lokacijske dozvole.

Vodopravni uvjeti izdani neovisno o postupku izdavanja lokacijske dozvole važe :

- 2 godine od dana njihove konačnosti, osim u slučaju iz alineje 2. ovoga stavka, odnosno
- u razdoblju važenja vodopravne suglasnosti izdane na tehničku dokumentaciju iz članka 126. stavak 1. ovoga Zakona.

Vodopravni uvjeti mogu se više puta produljiti za razdoblje iz stavka 1. odnosno stavka 2. ovoga članka, ako se nisu izmijenili propisi ili planovi na temelju kojih su oni određeni.

Vodopravni uvjeti iz članka 122. stavka 2. ovoga Zakona važe u razdoblju važenja ugovora o koncesiji.«

Članak 70.

Članak 126. mijenja se i glasi:

»Vodopravnom suglasnosti potvrđuje se da je tehnička dokumentacija za zahvate u prostoru za koje nije potrebna građevinska dozvola ili potvrđeni glavni projekt, sukladna izdanim vodopravnim uvjetima.

Vodopravna suglasnost izdaje se na zahtjev stranke.

Vodopravna suglasnost izdaje se u obliku potvrde.

Vodopravna suglasnost ne izdaje se ako su izdani vodopravni uvjeti iz članka 122. stavak 2. ovoga Zakona.

Ako tehnička dokumentacija iz stavka 1. ovoga članka nije sukladna vodopravnim uvjetima, Hrvatske vode rješenjem će odbiti izdavanje vodopravne suglasnosti. «

Članak 71.

Iz članka 126. dodaje se članak 126.a koji glasi:

» Clanak 126.a

Hrvatske vode ce izdati vodopravnu suglasnost ili rjesenje iz clanka 126.a. ovoga Zakona u roku od 30 dana od dana uredno podnesenog zahtjeva. «

Clanak 72.

Clanak 127. mijenja se i glasi:

» Vodopravna suglasnost prestaje važiti istekom 2 godine od njene konacnosti, ako u tom razdoblju nije zapocet odnosni zahvat u prostoru «

Clanak 73.

Clanak 128. mijenja se i glasi:

»Vodopravna dozvola potrebna je za ispuštanje voda, za stavljanje u promet kemijskih tvari i pripravaka, koji nakon uporabe mogu dospjeti u vode, te za svako korištenje voda koje prelazi opseg opce uporabe vode, osim onih oblika korištenja voda za koje je potrebna koncesija.«

Clanak 74.

Clanak 129. mijenja se i glasi:

»Vodopravna dozvola potrebna je za svako korištenje voda i za vadenje pijeska, šljunka i kamena na podrucju znacajnom za vodni režim iz clanka 53.ovoga Zakona (vodopravna dozvola za korištenje voda).

Vodopravna dozvola za korištenje voda nije potrebna:

1. za korištenje voda iz clanka 26. i 28. ovoga Zakona,
2. za korištenje voda iz javnog vodoopskrbnog sustava,
3. za radove iz clanka 83. ovoga Zakona, osim radova održavanja unutarnjega plovnoga puta,
4. za korištenje voda za plovidbu, za pojedinačno splavarenje (uključivo i rafting) i vožnju kanuima i sličnim plovilima koje se ne obavljaju kao tržišne djelatnosti,
5. za korištenje voda unutar područja luka i pristaništa, ako tijelo ili osoba koja upravlja lukom ima vodopravnu dozvolu za korištenje,
6. za korištenje voda za koje je, prema ovome Zakonu, izdana koncesija, i
7. za organiziranje sportskih natjecanja i vježbi, kao i postavljanje plutajućih objekata na vodama, osim na vodama na kojim ne postoji plovni put.

Vodopravnom dozvolom za korištenje voda korisniku se određuju: namjena, mjesto, način, uvjeti i opseg korištenja voda, te drugi uvjeti sadržani u propisu iz clanka 121. ovoga Zakona.

Vodopravnu dozvolu za korištenje voda izdaju Hrvatske vode.

Za izdavanje vodopravne dozvole za vadenje pijeska, šljunka i kamena na unutarnjim plovnim putovima, potrebna je prethodna suglasnost Agencije za plovne putove.

Propisom iz clanka 121. ovoga Zakona mogu se urediti i drugi slucajevi za koje nije potrebna vodopravna dozvola.«

Clanak 75.

Clanak 130. mijenja se i glasi:

»Vodopravna dozvola potrebna je za svako ispuštanje pročišćenih i nepročišćenih otpadnih voda (vodopravna dozvola za ispuštanje voda) i to:

- ispuštanje otpadnih voda (sanitarnih, komunalnih, tehnoloških, procijednih i rashladnih) u prirodni prijamnik, i
- ispuštanje tehnoloških otpadnih voda u sustav javne odvodnje ili u sabirne jame.

S tehnološkim otpadnim vodama izjednacene su otpadne vode koje nisu tehnološke, koje u sustav javne odvodnje u kolicini vecoj od 30 m3 dnevno, ispuštaju osobe koje obavljaju gospodarsku djelatnost.

Vodopravna dozvola za ispuštanje voda nije potrebna za ispuštanje oborinskih voda.

Vodopravna dozvolom iz stavka 1. ovoga clanka korisniku se dopušta ispuštanje otpadnih voda do najviših dopuštenih kolicina i do granicnih vrijednosti pokazatelja onečišćenja, te drugi uvjeti ispuštanja uredeni propisom iz clanka 121.ovoga Zakona.

Vodopravna dozvola za ispuštanje voda ne može se izdavati za buduće stanje ispuštanja voda. Vodopravna dozvola izdana protivno prethodnoj odredbi je ništa va.

Vodopravnu dozvolu za ispuštanje voda izdaju Hrvatske vode.

Za ispuštanje voda u podrucju luka i pristaništa, potrebno je prethodno pribaviti mišljenje tijela ili osobe koje upravlja lukom«

Clanak 76.

Clanak 131. mijenja se i glasi:

»Vodopravna dozvola izdaje se i za stavljanje u promet kemijskih tvari i njihovih pripravaka koji nakon uporabe mogu dospjeti u vode (vodopravna dozvola za promet kemijskih tvari i pripravaka).

Osim dopuštenja proizvodnje i/ili prometa iz stavka 1. ovoga clanka, vodopravna dozvola može sadržavati i druge uvjete uredene propisom iz clanka 121.ovoga Zakona.

Vodopravnu dozvolu za proizvodnju i promet kemijskih tvari i pripravaka izdaje ministarstvo nadležno za vodno gospodarstvo.

Ako se temeljem posebnih zakona izdaje drugi upravni akt kojim se dopuštaju radnje iz stavka 1. ovoga clanka, umjesto vodopravne dozvole iz stavka 1. ovog clanka ministarstvo nadležno za vodno gospodarstvo izdaje suglasnost u postupku izdavanja toga drugog upravnog akta.«

Clanak 77.

Clanak 132. briše se.

Clanak 78.

Clanak 133. mijenja se i glasi:

»Vodopravna dozvola za ispuštanje voda i za promet kemijskih tvari i pripravaka izdaju se na određeno vrijeme, a najduže na vrijeme od 15 godina.

Vodopravna dozvola za korištenje voda izdaje se na određeno vrijeme, a najduže na vrijeme od 5 godina.«

Clanak 79.

Clanak 134. mijenja se i glasi:

»Vodopravna dozvola izdaje se na zahtjev stranke.

Vodopravna dozvola može se prenijeti s jednog korisnika na drugog pod uvjetima iz clanka 121. ovoga Zakona.

Prijenos vodopravne dozvole obavljaju Hrvatske vode.«

Clanak 80.

U clanku 135. iza rijeci: »dozvolu,« dodaju se rijeci: »gdje je to potrebno,«.

Iza stavka 2. dodaje se novi stavak 3. koji glasi:

»Dozvolbenim nalogom ne mogu se određivati količine otpadnih voda niti granicne vrijednosti opasnih i drugih tvari u otpadnim vodama. Dozvolbeni nalog izdan protivno prethodnoj odredbi je ništav.«

Dosadašnji stavak 3. postaje stavak 4.

Clanak 81.

Clanak 139. briše se.

Clanak 82.

Clanci 140. i 141. brišu se.

Clanak 83.

U clanku 143. stavku 1. točki 4. rijeci: »za tehnološke i slične potrebe pravnih i fizičkih osoba koje obavljaju gospodarsku ili drugu sličnu djelatnost« zamjenjuju se riječima: »radi korištenja u proizvodnom postupku«.

Točke 7. i 8. brišu se.

Dosadašnje točke 9. i 10. koje postaju točke 7 i 8, mijenjaju se i glase:

»7. za korištenje kopnenih voda radi uzgoja riba u tržišne svrhe,
8. za gradnju trajnih građevina i/ili ugradnju uređaja na javnom vodnom dobru,«

Točka 11. briše se.

Iza dosadašnje točke 12. koja postaje točka 9. dodaju se točke 10., 11. i 12. koje glase:

»10. za splavanje, uključivo i rafting, vožnju kanuima i drugim sličnim plovilima, ako se te djelatnosti obavljaju kao tržišne,

11. za postavljanje plutajućih ili plovćih objekata na vodama radi obavljanja ugostiteljske ili druge tržišne djelatnosti, i

12. za zahvacanje pitke, mineralne i termalne vode radi prodaje (u izvornom ili prerađenom obliku, ili kao drugoga napitka) na tržištu u bocama i drugoj ambalaži.«

Stavci 2. i 3. brišu se.

Clanak 84.

Iza clanka 143. dodaje se clanak 143.a koji glasi:

» Clanak 143.a

»Koncesija nije potrebna za korištenje voda u manjem opsegu iz clanka 143. tocaka 5., 6. i 9. ovoga Zakona, koja se utvrđuje propisom iz clanka 155. ovoga Zakona. U tom slucaju izdaje se vodopravna dozvola prema clanku 129. ovoga Zakona.

Koncesija nije potrebna za gradnju iz clanka 143. tocka 8. ovoga Zakona) pristupne gradevine preko potoka ili kanala (regulacijsko-zaštitnog ili melioracijskog) od javno-prometne površine do postojeće ili buduće gradevine, ako se javno-prometnoj površini ne može pristupiti na drugi način. U tom se slucaju sklapa ugovor o pravu gradnje između Hrvatskih voda, u ime Republike Hrvatske i korisnika.

Koncesija nije potrebna za radnje iz clanka 143. ovoga Zakona, koje se obavljaju u ime i za potrebe Republike Hrvatske. U tom se slucaju izdaje vodopravna dozvola prema clanku 129. ovoga Zakona, a ako se radi o gradnji i/ili ugradnji iz clanka 143. tocka 8. ovoga Zakona, ugovor o pravu gradnje sklapaju Hrvatske vode u ime Republike Hrvatske i korisnik.

Koncesija nije potrebna za gradnju i/ili ugradnju iz clanka 143. tocke 8. ovoga Zakona koja se odnosi na gradevine čija je gradnja od interesa za Republiku Hrvatsku. U tom slucaju sklapa se ugovor o pravu gradnje između Hrvatskih voda, u ime Republike Hrvatske i korisnika.«

Clanak 85.

U clanku 144. iza stavka 2. dodaje se novi stavak 3. koji glasi:

»Neovisno o stavku 1. ovoga clanka, koncesija za namjene iz tog stavka može se dodijeliti na temelju neposrednoga zahtjeva, ako je jedini moguci korisnik koncesije – vlasnik ili drugi zakoniti posjednik određene nekretnine.«

Dosadašnji stavak 3. postaje stavak 4.

U dosadašnjem stavku 4. koji postaje stavak 5. iza rijeci: »koncesije« dodaju se rijeci: »za gradnju trajnih gradevina i/ili ugradnju uređaja na javnom vodnom dobru

Iza stavka 5. dodaje se novi stavak 6. koji glasi:

»Za dodjelu koncesija na području zaštićenom temeljem posebnoga zakona mora se ishoditi suglasnost ministarstva nadležnog za zaštitu toga područja «.

Clanak 86.

U clanku 145. stavku 1. rijec: »objekt« zamjenjuje se rijecju: »predmet«.

U stavku 2. tocka 1. zarez i rijeci »za uredenje plovnih putova na rijekama i jezerima, gradenje umjetnih kanala i drugih gradevina za plovidbu, za gradenje rijecnih luka i luckih uređaja«, brišu se.

U stavku 2. tocka 2. rijeci: »i za uzgoj riba na površinama većim od 5 ha« zamjenjuju se rijecima: »te za zahvacanje pitke, mineralne i termalne vode radi prodaje (u izvornom ili prerađenom obliku, ili kao drugoga napitka) na tržištu u bocama i drugoj ambalaži«.

U stavku 2. točke 3. i 4. mijenjaju se i glase:

»3.za sve druge namjene iz clanka 143. stavka 1. ovoga Zakona koje nisu obuhvacene točkama 1, 2. i 4. ovoga clanka - ministarstvo nadležno za vodno gospodarstvo,

4. za postavljanje plutajućih ili plovćih objekata na vodama radi obavljanja ugostiteljske ili druge tržišne djelatnosti u luckom području – tijelo ili osoba koje upravlja lukom.«

Stavak 3. briše se.

Clanak 87.

Iza clanak 145. dodaju se novi clanci 145.a i 145.b koji glase:

»Clanak 145.a

Odluka o koncesiji donosi se nakon prethodno izdanih vodopravnih uvjeta Hrvatskih voda iz clanka 122. stavka 2. ovoga Zakona.

Pored vodopravnih uvjeta iz stavka 1. ovoga clanka potrebna je:

- za namjene iz clanka 143. točke 9. ovoga Zakona kada se obavljaju na unutarnjem plovnom putu, prethodna suglasnost Agencije za plovne putove;
- za namjene iz clanka 143. točka 10. ovoga Zakona, prethodno mišljenje ministarstva nadležnog za turizam;
- za namjene iz clanka 143. točka 11. ovoga Zakona, prethodno mišljenje gradskog odnosno općinskog odjela nadležnog za gospodarstvo.

Ako se suglasnost odnosno mišljenje iz stavka 2. ovoga clanka ne izda u roku utvrđenom propisu iz clanka 155.ovoga Zakona smatra se da je izdana suglasnost odnosno mišljenje kojim se zahtjev za dodjelu koncesije prihvata.

Clanak 145.b

Ako korisnici jednim zahtjevom zatraže koncesiju za namjenu iz clanka 143. točke 8. ovoga Zakona i za namjenu iz bilo koje druge točke clanka 143. ovoga Zakona, a koje su međusobno povezane, o tom će se odlučiti u jednom postupku, i izdati jedna odluka o više koncesija. Odluku o tom će donijeti ono tijelo koje odlučuje o značajnijoj koncesiji. Značajnijom se smatra ona koncesija prema redoslijedu navodena u clanku 145. stavku 2. ovoga Zakona.

U slučaju iz stavka 1. ovoga clanka platiti će se jedinstvena naknada za koncesiju.«

Clanak 88.

U clanku 146. iza stavka 2. dodaje se novi stavak 3. koji glasi:

»Vodopravni uvjeti iz clanka 145.a stavka 1. ovoga Zakona sastavni su dio ugovora o koncesiji. Nepostupanje po njima razlog je za jednostrani raskid ugovora o koncesiji prema korisniku koncesije.«

Dosadašnji stavak 3. koji postaje stavak 4. mijenja se i glasi:

»Ugovor o koncesiji za namjene iz clanka 145. stavka 2. točke 1., 2. i 3. ovoga Zakona zaključuju ministarstvo nadležno za vodno gospodarstvo u ime Republike Hrvatske i korisnik koncesije. Ugovor o koncesiji za namjene iz clanka 145. stavka 1. točke 4. zaključuju tijelo ili pravna osoba koja upravlja lukom u ime Republike Hrvatske i korisnik koncesije.«

Clanak 89.

Iza clanka 146. dodaje se clanak 146.a . koji glasi:

»Clanak 146.a

Tijela odnosno osobe koje, u ime Republike Hrvatske, prema clanku 146. ovoga Zakona sklapaju ugovor o koncesiji za korištenje voda i/ili javnoga vodnoga dobra dužne su ugovor o koncesiji i odluku o dodjeli koncesije dostaviti Hrvatskim vodama u roku do 30 dana od dana sklapanja ugovora o koncesiji radi upisa u očevidnik koncesija iz clanka 116. stavka 3. ovoga Zakona«

Clanak 90.

U clanku 153. dodaju se stavci 2. i 3. koji glase:

»Obracun i naplatu iznosa naknade za koncesiju obavljaju Hrvatske vode, prema postupku uređenom za obracun i naplatu naknade za korištenje voda sukladno zakonu kojim se uređuje financiranje vodnoga gospodarstva.

Za obavljanje poslova iz stavka 2. ovoga clanka, Hrvatskim vodama, pripada naknada od 5% od iznosa naplacene koncesijske naknade.«

Clanak 91.

U clanku 155. iza rijeci: »potrebna,« dodaju se rijeci: » postupak izdavanja vodopravnih uvjeta iz clanka 122. stavak 2. ovoga Zakona i sadržaj mišljenja iz clanka 145.a. ovoga Zakona«.

Clanak 92.

U clanku 156. stavku 2. rijeci: »Skracena tvrtka« zamjenjuju se rijecima: »Skraceni naziv«.

Clanak 93.

Clanak 158. mijenja se i glasi:

»Djelatnost Hrvatskih voda jest:

1. priprema nacrtu Strategije upravljanja vodama, nacrtu planova upravljanja vodnim podrucjem i Plana upravljanja vodama, te provođenje Plana upravljanja vodama,
2. izrada projektnih zadataka, koncepcijskih rješenja, studija i investicijskih programa i revizija projektne dokumentacije, osim kontrole glavnih projekata u smislu propisa o gradnji,
3. uređenje vodotoka i drugih voda i zaštita od štetnog djelovanja voda - pracenje stanja i kontrola vodotoka i drugih voda, organiziranje provođenja obrane od poplava i leda i zaštite od erozija i bujica, organiziranje gradnje, tehnickog i gospodarskog održavanja vodotoka i vodnih gradevina,
4. upravljanje vodnim gradevinama za osnovnu melioracijsku odvodnju - organiziranje gradnje, tehnickog i gospodarskog održavanja i njihova namjenskog korištenja,
5. korištenje voda - utvrđivanje zaliha voda, kontrola stanja zaliha voda, uskladivanje planova korištenja voda koje donose druge pravne osobe i kontrola njihova ostvarivanja, poduzimanje drugih mjera za namjensko i racionalno korištenje voda,

6. zaštita voda - procenje i utvrđivanje kakvoće voda, organiziranje provođenja Državnog plana za zaštitu voda, i kontrola njihova ostvarivanja, poduzimanje mjera za sprecavanje i saniranje onečišćenja voda,

7. upravljanje javnim vodnim dobrom,

8. vodenje vodne dokumentacije i jedinstvenoga informacijskog sustava voda, izdavanje vodopravnih akata u skladu s ovim Zakonom,

9. stručni poslovi u vezi s davanjem koncesija na vodama i javnom vodnom dobru,

10. stručni nadzor nad provođenjem uvjeta iz vodopravnih akata i ugovora o koncesiji (vodni nadzor), te obracun i naplatu naknada za koncesiju na vodama i javnom vodnom dobru,

11. investitorski poslovi radi izvršavanja planova kojima se ostvaruje upravljanje vodama,

12. stručni nadzor nad gradnjem vodnih gradevina,

13. planiranje prihoda za financiranje upravljanja vodama, te obracun i naplata vodnih naknada u skladu s posebnim zakonom i

14. drugi poslovi stavljeni u djelokrug ovim ili drugim zakonom i Statutom Hrvatskih voda (u daljnjem tekstu: Statut).«

Clanak 94.

U clanku 162. stavak 1. mijenja se i glasi:

»Organ upravljanja Hrvatskih voda je Upravno vijeće. Upravno vijeće ima sedam članova od kojih šest članova koje imenuje i razrješava Vlada Republike Hrvatske. Članovi Upravnog vijeća prvenstveno se imenuju iz reda nositelja javnih funkcija i stručnjaka s područja upravljanja vodama, gospodarstva i javnih financija. Jednoga člana Upravnoga vijeća imenuju i razrješuju radnici odnosno radničko vijeće Hrvatskih voda prema propisima o radu. «

Clanak 95.

U clanku 163. stavku 1. točke 2. i 3. mijenjaju se i glase:

»2. donosi financijski plan, koji će stupiti na snagu uz suglasnost Hrvatskoga sabora,

3. donosi Plan upravljanja vodama, odluku o izvršenju Plana upravljanja vodama, prihvata izvješće o izvršenju Plana upravljanja vodama, te temeljna financijska izvješća,«

Clanak 96.

U clanku 167. stavku 1. točka 4. mijenja se i glasi:

»4. predlaže Plan upravljanja vodama, financijske planove i temeljna financijska izvješća,«

Clanak 97.

U clanku 170. stavak 2. mijenja se i glasi:

»Unutar Hrvatskih voda ustrojavaju se organizacijske jedinice sukladno teritorijalnim osnovama za upravljanje vodama.«

Stavci 3. i 4. brišu se.

Clanak 98.

Clanak 172. mijenja se i glasi:

»Poslovi osobito znacajni za upravljanje vodama za cije se obavljanje moraju ispuniti posebni uvjeti propisani ovim Zakonom, odnosno propisom na osnovi ovoga Zakona jesu:

1. projektiranje vodnih gradevina,
2. tehnicko i gospodarsko održavanje vodnog dobra, regulacijskih i vodnih gradevina i uredaja, tehnicko i gospodarsko održavanje melioracijskih sustava za odvodnjavanje i navodnjavanje, tehnicki radovi provođenja obrane od poplava i drugih oblika zaštite od štetnog djelovanja voda,
3. uredenje vodotoka i drugih voda (regulacijski radovi),
4. rukovanje sustavom za navodnjavanje,
5. vodoopskrbna djelatnost iz clanka 31. ovoga Zakona,
6. djelatnost javne odvodnje otpadnih voda iz clanka clanak 74. ovoga Zakona.«

Clanak 99.

U clanku 174. stavku 2. rijeci: »potrebna je suglasnost« zamjenjuju se rijecima: »potrebno je rješenje«.

Iza stavka 2. dodaje se novi stavak 3. koji glasi:

»Konacno i/ili pravomocno rješenje iz stavka 2. ovoga clanka ukinut ce ministarstvo nadležno za vodno gospodarstvo po službenoj dužnosti i bez pristanka stranke, a ukidanje upisati u sudski registar, ako se u razdoblju nakon njegovoga izdavanja utvrdi prestanak ispunjavanja uvjeta iz stavka 1. ovoga clanka. Protiv rješenja o ukidanju rješenja iz stavka 2. ovoga clanka žalba nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor.«

Clanak 100.

U clanku 175. stavku 2. tocki 3. rijeci: »Vodnogospodarske osnove Hrvatske i planove upravljanja vodama koji se donose na državnoj razini« zamjenjuju se rijecima: »Strategije upravljanja vodama i planova upravljanja vodnim podrucjima«.

Clanak 101.

U clanku 178. stavku 2. rijeci: »županijski uredi nadležni za poslove upravljanja vodama« zamjenjuju se rijecima: »nadležna služba ureda državne uprave u županijama«.

U stavku 3. rijec: »mjesec« zamjenjuje se rijecju: »šezdeset«.

Clanak 102.

U clanku 179. stavak 1. mijenja se i glasi:

»Inspekcijski nadzor nad provedbom odredaba ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju njega provodi inspekcija pri ministarstvu nadležnom za vodno gospodarstvo (u daljnjem tekstu: Državna vodopravna inspekcija) i inspekcija pri službama ureda državne uprave u županijama nadležnim za vodno gospodarstvo (u daljnjem tekstu: podrucna vodopravna inspekcija).«

Clanak 103.

U clanku 180. tocki 1. rijeci: »vodotoka i drugih« brišu se.

Clanak 104.

U clanku 181. stavku 1. rijeci: »medudržavnim, odnosno državnim vodama i vodama obalnog mora« zamjenjuju se rijecima: »vodama I reda«.

U stavku 2. rijeci: »županijske vodopravne inspekcije na trošak te županije« zamjenjuju se rijecima: »podrucne vodopravne inspekcije«.

Clanak 105.

U clanku 182. stavku 1. i 2. rijec: »županijska« zamjenjuje se rijecju: »podrucna«.

U stavku 2. rijeci: »iz stavka 1. ovoga clanka« brišu se.

Clanak 106.

U clanku 183. ispred stavka 1. dodaje se novi stavak 1. koji glasi:

»Inspekcijски nadzor iz clanka 179. ovoga Zakona provode vodopravni inspektori.«

Dosadašnji stavak 1. postaje stavak 2.

Dosadašnji stavak 2. koji postaje stavak 3. mijenja se i glasi:

»Troškovi postupka iz stavka 2. tocke 4. ovoga clanka podmiruju se iz sredstava Državnog proracuna, odnosno proracuna županije i Grada Zagreba. Ukoliko sastav vode ne odgovara propisanom, odnosno vodopravnom dozvolom utvrđenom sastavu, troškove postupka podmiruje ta pravna, odnosno fizicka osoba.«

Clanak 107.

U clanku 184. stavak 1. mijenja se i glasi:

»Ako utvrdi da su povrijeđene odredbe ovoga Zakona ili propisa donesenog na osnovi njega, vodopravni inspektor ce zapisnikom utvrditi nepravilnosti i nedostatke, a ovlašten je i donijeti rješenje kojim ce odrediti mjere i rok za njihovo otklanjanje.«

U stavku 2. tocki 9. rijeci: »pravomocnosti rješenja« zamjenjuju se rijecima: »konacnosti rješenja iz stavka 1. ovoga clanka«.

Clanak 108.

U clanku 185. iza rijeci: »njega« stavlja se tocka, a rijeci: »te privremeno, odnosno trajno, oduzimanje vodopravne dozvole iz razloga navedenih u clanku 140. i 141. ovoga Zakona« brišu se.

Clanak 109.

U clanku 186. stavku 1. tocki 3. rijec: »zagadivanja« zamjenjuje se rijecju: »onecišćenja«.

Stavak 2. mijenja se i glasi:

»Pisani otporak usmenog rješenja mora se stranci uputiti u roku od tri dana od dana donošenja usmenog rješenja.«

Clanak 110.

U clanku 188. stavak 1. mijenja se i glasi:

»Poslove vodopravnog inspektora može obavljati osoba koja, pored zakonom utvrđenih uvjeta za rad u tijelima državne uprave, ima visoku stručnu spremu građevinskog smjera, kemijskog, biokemijskog, tehnološkog, inženjersko-ekološkog ili kulturno-tehnickog smjera i pet godina iskustva na poslovima upravljanja vodama i položen državni stručni ispit za vodopravnog inspektora.«

Stavak 2. briše se.

U dosadašnjem stavku 3. koji postaje stavak 2. iza riječi: »državnog« dodaje se riječ: »strucnog«.

Clanak 111.

U clanku 189. stavku 1. riječi: »posebnu iskaznicu« zamjenjuje se riječima: »službenu iskaznicu i znacku«.

U stavku 2. riječ: »iskaznice« zamjenjuje se riječima: »službene iskaznice i znacke«.

Clanak 112.

U clanku 192. iza riječi: »iznosu« dodaju se riječi: »od prethodne«.

U stavku 2. riječi: »sjedište pravne osobe, odnosno na cijem području fizička osoba obavlja djelatnost« zamjenjuje se riječima: »pocinjen prekršaj«.

Clanak 113.

U clanku 193. stavku 1. iza riječi: »oštećenja vodnih građevina« stavlja se zarez i dodaju riječi: »bespravnoga korištenja javnoga vodnoga dobra, i bespravnog otuđenja šljunka i pijeska«.

U stavku 3. iza riječi: »iskaznice« umjesto točke stavlja se zarez i dodaju riječi: »te vodenja očevidnika o izdanim iskaznicama.«

Clanak 114.

U clanku 194. stavku 1. riječi: » ili fizička « brišu se.

U stavku 1. točka 20. mijenja se i glasi:

»20. ako bez vodopravne dozvole obavlja djelatnost za koju je takva dozvola potrebna ili takvu djelatnost ne obavlja u skladu s vodopravnom dozvolom i/ili dozvolbenim nalogom, odnosno stavlja u promet kemijske tvari i njihove pripravke bez vodopravne dozvole (clanak 129. i 130.)«

U stavku 2. broj: »50.000,00« zamjenjuje se brojem: »15.000,00«.

Iza stavka 2. dodaje se stavak 3. koji glasi:

»Za prekršaj iz stavka 1. ovoga clanka kaznit će se fizička osoba novčanom kaznom u iznosu od 4.000,00 do 15.000,00 kuna.«

Clanak 115.

U clanku 195. stavku 1. riječi: » ili fizička « brišu se.

U stavku 1. točki 20. iza riječi: Zakona« umjesto točke stavlja se zarez.

Iza tocke 20. dodaje se nova tocka 21. koja glasi:

»iz clanka 81.a. stavka 2. ako ne podvrgne gradevine iz clanka 81.a stavka 1. kontroli ispravnosti po ovlaštenoj osobi, u razdoblju od svakih 5 godina i/ili ne ishodi potvrdu o sukladnosti gradevine s bitnim zahtjevima za gradevinu.«

Iza stavka 2. dodaju se stavci 3. i 4. koji glase:

»Odgovorna osoba u pravnoj osobi odnosno u tijelu pravne osobe koje ne dostavi odluku o koncesiji odnosno ugovor o koncesiji Hrvatskim vodama na nacin i u roku propisanom clankom 146.a kaznit ce se kaznom iz stavka 2. ovoga clanka.

Za prekršaj iz stavka 1. ovoga clanka kaznit ce se fizicka osoba novcanom kaznom u iznosu od 2.000,00 do 10.000,00 kuna.«

Clanak 116.

U clanku 196. stavku 1. rijeci: »ili fizicka« brišu se.

U stavku 1. tocki 5. iza rijeci: »(clanak 107.)« umjesto tocke stavlja se zarez.

Iza tocke 5. dodaje se nova tocka 6. koja glasi:

»6. iz clanka 81.a. stavka 3. ako ne podvrgne gradevine iz clanka 81.a stavka 3. kontroli ispravnosti po ovlaštenoj osobi, u razdoblju od svakih 5 godina i/ili ne ishodi potvrdu o sukladnosti gradevine s bitnim zahtjevima za gradevinu.

Iza stavka 2. dodaje se stavak 3. koji glasi:

»Za prekršaj iz stavka 1. ovoga clanka kaznit ce se fizicka osoba novcanom kaznom u iznosu od 1.000,00 do 5.000,00 kuna.«

Clanak 117.

U clanku 197. stavku 1. broj: »2.000,00« zamjenjuje se brojem: »5.000,00«, a rijeci: », odnosno fizicka« brišu se.

Iza stavka 2. dodaju se stavci 3., 4. i 5. koji glase:

»Odgovorna osoba u pravnoj osobi odnosno u tijelu pravne osobe koje ne dostavi odluku o odredivanju i/ili zaštiti zašticenoga podrucja prema clanku 71.b stavku 4. ovoga Zakona u roku određenom tim clankom kaznit ce se kaznom iz stavka 2. ovoga clanka.

Odgovorna osoba u pravnoj osobi odnosno u tijelu pravne osobe koje ne postupi po odredbi clanka 117.a stavka 1. i 2. ovoga Zakona kaznit ce se kaznom iz stavka 2. ovoga clanka.

Za prekršaj iz stavka 1. ovoga clanka kaznit ce se fizicka osoba novcanom kaznom u iznosu od 500,00 do 5.000,00 kuna.«

Clanak 118.

Clanci 200., 201., 203., 204. i 205. brišu se.

Clanak 119.

U clanku 207. stavku 1. rijeci: »javni pravobranitelj« zamjenjuju se rijecima: »državni odvjetnik«.

Clanak 120.

Clanci 208., 209., 210., 211., 212., 213., 214., 215., 216., 217. i 218. brišu se.

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Clanak 121.

U clancima od 122. do 134. izraz:

- „ovaj Zakon“ oznacuje ovaj Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o vodama;
- „Zakon“ oznacuje Zakon o vodama (Narodne novine br. 107/95) ukljucujuci i odredbe ovoga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o vodama .

Clanak 122.

Tijela ili osobe koje donose odluku o odredivanju i/ili zaštiti podrucja iz clanka 71.b stavka 2. Zakona, dužna su odluke koje postoje u trenutku stupanja na snagu ovoga Zakona dostaviti Hrvatskim vodama u roku do 60 dana od dana zaprimanja zahtjeva Hrvatskih voda. U protivnom, primijeniti ce se odredba o prekršaju iz clanka 117.ovoga Zakona.

Clanak 123.

Tijela ili osobe iz clanka 146.a Zakona dužna su ugovore o koncesiji i odluke o dodjeli koncesije, koji postoje u trenutku stupanja na snagu ovoga Zakona, dostaviti u roku do 60 dana od zaprimanja zahtjeva Hrvatskih voda. U protivnom, primijeniti ce se odredba o prekršaju iz clanka 115. ovoga Zakona.

Clanak 124.

Vlada Republike Hrvatske ce u roku do 6 mjeseci po stupanju na snagu ovoga Zakona razriješiti Upravno vijece Hrvatskih voda i imenovati šest clanova Upravnoga vijeca Hrvatskih voda. U istom roku, a nakon razriješenja Upravnoga vijeca iz prethodne recenice, radnici odnosno radnicko vijece Hrvatskih voda imenovat ce jednoga clana Upravnoga vijeca.

Clanak 125.

Dionicari odnosno udjelicari društava kapitala iz clanka 202. stavak 2. Zakona obvezni su privatizirati ta društva sukladno clanku 206. Zakona u roku do 12 mjeseci po stupanju na snagu ovoga Zakona.

Odgovorna osoba dionicara odnosno udjelicara koji ne postupi po odredbi stavka 1. ovoga clanka, kaznit ce se novcanom kaznom od 10.000,00 do 14.000,00 kuna.

Društva kapitala, nad kojima nije provedena privatizacija po odredbi stavka 1.ovoga clanka, ministarstvo nadležno za vodno gospodarstvo ukinut ce rješenje iz clanka 174. stavak 2. Zakona.

Clanak 126.

Republika Hrvatska uknjižit ce se kao vlasnik u zemljišnu knjigu na svim onim zemljišnim cesticama koje su u posjedu Hrvatskih voda najmanje 10 godina, a koje su u pravnom režimu javnoga

vodnoga dobra i/ili su vodne građevine iz članka 9. točka 1. Zakona. Temelj za upis u zemljišnu knjigu je katastarski posjedovni list i potvrda Hrvatskih voda da se radi o cesticama u pravnom režimu javnoga vodnoga dobra i/ili vodnim građevinama iz članka 9. točka 1. Zakona. Prijedlog za uknjižbu podnosi nadležni državni odvjetnik nakon što mu Hrvatske vode dostave isprave za uknjižbu iz ovoga stavka.

Stranka protiv koje je izvršena uknjižba ovlaštena je podnijeti brisovnu tužbu prema propisima o zemljišnim knjigama u prekluzivnom roku do 6 mjeseci po dostavi sudbenoga rješenja kojim se odobrava uknjižba iz stavka 1. ovoga članka.

Određba stavaka 1 i 2. ovoga članka odnosi se i na uknjižbu vlasništva županija na građevinama iz članka 11. stavak 1. Zakona i zemljišnoga pojasa oko tih građevina. U tom slučaju potvrda Hrvatskih voda iz stavak 1. ovoga članka sadržavat će izjavu da se radi o građevinama iz članka 11. stavak 1. Zakona i pripadnom zemljišnom pojasu.

Članak 127.

Osobe iz članka 47. ovoga Zakona dužne su podvrci građevine iz stavka 1. odnosno građevine iz stavka 3. kontroli ispravnosti, a osobito na svojstvo vodonepropusnosti, po ovlaštenoj osobi, u roku do 12 mjeseci po stupanju na snagu popisa iz članka 81.a stavak 4. Zakona i ishoditi potvrdu o sukladnosti građevine s tehničkim zahtjevima. U protivnom, primijeniti će se odredba o prekršaju iz članka 115. ovoga Zakona.

Članak 128.

Hrvatske vode dužne su u roku do 12 mjeseci po stupanju na snagu ovoga Zakona preispitati izdane vodopravne dozvole radi utvrđenja sukladnosti sa člankom 75. ovoga Zakona i dozvolbene naloge radi utvrđenja sukladnosti sa člankom 80. ovoga Zakona, te pozvati korisnike nesukladnih vodopravnih dozvola i dozvolbenih naloga da podnesu zahtjev za izdavanje novih vodopravnih dozvola i dozvolbenih naloga.

Pozvani korisnici dužni su podnijeti zahtjev za izdavanje novih vodopravnih dozvola i dozvolbenih naloga u roku do 60 dana po primitku poziva iz stavka 1. ovoga članka. Istekom toga roka, Hrvatske vode će rješenjem oduzeti vodopravne dozvole i ukinuti dozvolbene naloge koji nisu sukladni s navedenim odredbama Zakona.

Članak 129.

Stupanjem na snagu ovoga Zakona prestaju važiti:

1. Točka V stavak 1. Odluke o visini i obracunu naknade za vadenje pijeska i šljunka (»Narodne novine«, br. 103/02) i
2. Uputstvo o vodenju evidencije o ucestalosti ispuštanja vode (»Narodne novine«, br. 9/90).

Članak 130.

Svi propisi doneseni temeljem Zakona o vodama (Narodne novine br. 107/95), osim propisa iz članka 128. ovoga Zakona, ostaju na snazi do njihove izmjene.

Članak 131.

U roku do 12 mjeseci po stupanju na snagu ovoga Zakona, Vlada Republike Hrvatske donijet će:

1. odluku iz članka 11. ovoga Zakona,
2. plan iz članka 77. stavka 1. Zakona.

Članak 132.

U roku do 12 mjeseci po stupanju na snagu ovoga Zakona, ministar nadležan za vodno gospodarstvo donijet će:

1. propis iz članka 16. ovoga Zakona,
2. propis iz članka 43. Zakona,
3. odluku iz članka 71.b stavka 5. Zakona ,
4. propis iz članka 39. ovoga Zakona,
5. popis iz članka 81.a stavka 4. Zakona ,
6. propis iz članka 105. Zakona,
7. propis iz članka 118. stavka 1. Zakona,
8. propis iz članka 121. Zakona,
9. propis iz članka 189. stavka 2. Zakona, i
10. propis iz članka 193. stavka 4. Zakona.

Članak 133.

Od stupanja na snagu ovoga Zakona do stupanja na snagu odluke kojom se, temeljem Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o financiranju vodnoga gospodarstva, uređuje visina naknade za melioracijsku odvodnju, odgovornost za održavanje detaljnih melioracijskih građevina iz članka 103. stavka 2. Zakona o vodama (Narodne novine br. 107/95), imaju korisnici melioracijskog sustava.

Od stupanja na snagu odluke kojom se, temeljem Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o financiranju vodnoga gospodarstva, uređuje visina naknade za melioracijsku odvodnju, do 1. siječnja 2009. odgovornost za održavanje detaljnih melioracijskih građevina iz članka 103. stavka 2. Zakon o vodama (Narodne novine br. 107/95) imaju Hrvatske vode.

Članak 134.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama«, osim članka 53. ovoga Zakona, koji stupa na snagu na snagu 1. siječnja 2009.

Klasa:

Zagreb,

HRVATSKI SABOR

Predsjednik Hrvatskoga sabora

Vladimir Šeks, v. r.

**OBRAZLOŽENJE PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA
ZAKONA O VODAMA**

Clanak 1.

Izmjene u ovom clanku posljedica su uskladenja sa propisima koji ureduju organizaciju tijela državne uprave, zaštitu okoliša, gradnju, naziv dugorocnih razvojnih dokumenata u finansijskim propisima i brisanja suvišnih navodnika oko naziva Hrvatskih voda.

Clanci 2. i 3.

TEMELJNE ODREDBE

U temeljnim odredbama Izmjena i dopuna Zakona o vodama uskladivanje s Okvirnom direktivom o vodama obavljeno je u slijedecim dijelovima:

Clanak 2. Zakona.

Stavak 3. Odreduje domašaj primjene ovoga Zakona na priobalnim vodama, na nacin da se njegove odredbe o zaštiti voda primjenjuju i na more - putem integralnoga planiranja u smislu clanka 21. stavak 2. Zakona (clanak 14. Novele) , neovisno o izvorima onečišćenja, neposredne provedbe pracenja stanja voda (monitoring) u smislu kako je definirao ovaj Zakon (što isključuje monitoring voda za kupanje na plažama koji se ostvaruje temeljem propisa o okolišu), te neposredne provedbe zaštite od onečišćenja s kopna i otoka (što je i do sad bio obuhvat ovoga Zakona). Onečišćenja s plovila i dalje su nadležnost ministarstva nadležnog za more.

Stavak 4. Ovo je u biti preformulirana odredba bivšega stavka 2. na nacin da je uskladena s terminima „kopnene vode“ (koje uključuju i „prijelazne vode“) i „priobalne vode“ iz Okvirne direktive o vodama prihvacenima u clanku 4. Zakona.

Unošenjem u clanak 4. Zakona novih definicija na nacin kako se one određene Okvirnom direktivom o vodama unosi se cijeli niz novih pojmova, principa koji su temeljni pri izradi Planova upravljanja vodnim podrucjima koji predstavljaju temeljni zahtjev Okvirne direktive o vodama. Ovime ce se omogućiti izrada Planova upravljanja vodnim podrucjima na nacin kako to predviđa Okvirna direktiva o vodama i time uskladivanje ovih planova u cijelosti s zahtjevima direktive. Isto se prvenstveno odnosi na uvođenje termina stanja voda koje u slucaju površinskih voda uključuje kemijsko i ekološko stanje voda ovisno o tome koje je lošije, dok stanje podzemnih voda uključuje kemijsko i kolicinsko stanje ovisno o tome koje je lošije.

Opisanim izmjenama obavilo se djelomicno uskladivanje s clancima 2. i 3. Okvirne direktive o vodama kojim se omogućilo da se izrada Planova upravljanja vodama postavi na istim onim temeljima koje je odredila Okvirna direktiva o vodama. Puno uskladivanje postici ce se donošenjem podzakonskih akata kojima ce se pojedini prethodno opisani elementi u cijelosti urediti poštujući zahtjeve Okvirne direktive o vodama, ali i poštujući nacionalne specificnosti..

Clanak 4.

UPRAVLJANJE VODAMA

Postojeca nacela upravljanja vodama koja su bila određena clankom 6. Zakona uskladena su s nacelima iz Okvirne direktive o vodama na nacin da se kao cilj upravljanja vodama, odnosno Planova upravljanja vodnim podrucjima postavlja postizanje dobrog stanja voda, onako kako je to stanje definirano u temeljnim odredbama. Također nacelo ekonomskog vrednovanja voda, povrata troškova koji uključuju troškove korištenja i zaštite voda i ostalog okoliša i troškove upravljanja vodama je nacelo koje je jedno od temeljnih

zahtijeva Okvirne direktive o vodama i s kojim se obavilo usklađivanje. Nacelo javnosti u donošenju planskih osnova za upravljanje vodama je također nacelo zahtijevano Okvirnom direktivom o vodama i s kojim se obavlja usklađivanje. Opisano obavlja usklađivanje s člankom 1., 5. i 14. i dodatka III Okvirne direktive o vodama. Usklađivanje je obavljeno djelomično, a puno usklađivanje biti će obavljeno donošenjem podzakonskih akata, odnosno provedbenih napatka kojima će se ova pitanja do kraja urediti.

Clanci 5. do 8.

VODNE GRAĐEVINE

CLANAK 9. Izmjene u ovom članku posljedica su jezičnih usklađenja, u svezi izmjena iz članka 1. ovoga Zakona (objekt -gradevina).

CLANAK 9.a Zakona. Stavci 2, 3. i 4. članka 9. Zakona postali su stavci 1, 2 i 3. članka 9.a Zakona. Grupiranje članaka je izvršeno na način da je cjelokupna problematika vezana za stjecanje imovinskih prava radi izgradnje, i dijelom održavanja vodnih gradevina, normirana u jednom članku, članku 9. Zakona. Dodatak u stavku 1. je u praksi i dosada primjenjivan i implicitno je proizlazio povezivanjem odredbe članka 158. stavak 2. točka 11. Zakona o »obavljanju investitorskih poslova radi izvršavanja planova kojim se ostvaruje upravljanje vodama« i članka 12. stavak 1, 2 i 3. »o gradnji regulacijskih i zaštitnih gradevina koje se provodi u skladu s planom upravljanja vodama (...), koji donose Hrvatske vode u suglasnosti s ravnateljem (...) odnosno Hrvatske vode uz suglasnost županijskih skupština (...)«. No i pored toga, pojedini su zemljišno-knjižni sudovi insistirali na ishodu posebne punomoci Vlade Republike Hrvatske za Hrvatske vode za svaku takvu izgrađenu građevinu. Da bi se to izbjeglo eksplicitno je normiran ovaj dodatak u stavku 1.

Stavak 4. uređuju pitanje plaćanja raznih naknada za prenamjene nekretnina u vlasništvu Republike Hrvatske koje su pod uvedenih posebnim zakonima (izdvajanje iz šumsko-gospodarske osnove, prenamjena dijela poljoprivrednoga zemljišta, prenamjena dijela cestovnoga pojasa i sl.). Budući je riječ o izgradnji javnih gradevina, tj. dobrima u općoj uporabi i na korist svih pravnih i fizičkih osoba na području Republike Hrvatske, tada bi njihovo opterećenje plaćanjem naknade za prenamjenu dodatno opteretilo upravo krajnje korisnike sustava i bilo bi protivno svrsi kojoj te građevine služe. Istovrsne odredbe su već regulirane u Zakonu o javnim cestama (»Narodne novine«, br. 180/04.)

Stavak 5. Riječ je o dvije nekretnine istoga vlasnika – Republike Hrvatske, koje imaju različit pravni režim (npr. šumsko zemljište na kojem se moraju provesti instalacije za crpnu stanicu koja služi obrani od poplava) i različite zakonske upravitelje (npr. Hrvatske šume, Hrvatske vode). Ovo po svom karakteru nije pravo služnosti (jer se radi o stvarima istoga vlasnika) već pravo koje je po svom sadržaju istovjetno pravu služnosti.

Stavak 6. Korporativna struktura Hrvatskih voda ustrojena je na način da se dio investitorskih poslova na tehničkom i gospodarskom održavanju regulacijsko-zaštitnih vodnih gradevina povjeri trgovačkom društvu koje su osnovale Hrvatske vode za ove specifične namjene (Hrvatske vode - hidrotehnički objekti d.o.o.) u okviru kojih je ustrojena vodocuvarska služba, poslovi rukovanja hidrotehničkim objektima i dr., poslovi strojarstva i elektrotehničkog održavanja crpnih stanica za zaštitu od štetnog djelovanja voda.

Članak 9.b. Omogućava se stupanje u posjed nekretnine korisniku izvlaštenja prije pravomocnosti rješenja o ovrši pod uvjetom da je naknada za izvlaštenje isplaćena sukladno propisima o izvlaštenju, odnosno da mu je naknada stavljena na raspolaganje ili da je prijašnji vlasnik odbio primiti naknadu. Time je osigurano ustavno načelo da se pravo vlasništva može oduzeti uz naknadu tržišne vrijednosti (pozivanje na propise o izvlaštenju) u interesu Republike Hrvatske (koji je utvrđen člankom 9.a stavak 1.).

Postupak istovjetan postupku za izvlaštenje nekretnina za gradnje javnih cesta, propisanom Zakonom o javnim cestama (»Narodne novine«, br. 180/04.),

CLANAK 12. Programi iz stavaka 1, 2 i 4. sastavni su dio integralnoga Plana upravljanja vodama iz članka 22. ovoga Zakona.

Programi iz stavka 3. uređeni su Zakonom o komunalnom gospodarstvu (»Narodne novine«, br. 26/03. (pročišćeni tekst), 82/04. i 178/04.) kao programi izgradnje komunalne infrastrukture i u nadležnosti su donošenja gradskih odnosno općinskih vijeća. Državna ulaganja u komunalnu infrastrukturu se pak uređuju programima državnih ulaganja iz stavka 4. za što se dijelom izdvajaju i namjenska sredstva prema Zakonu o financiranju vodnoga gospodarstva – naknada za korištenje voda i naknada za zaštitu voda.

CLANAK 12.a stavak 1. Zakona. Nadležnost za donošenje Programa gradnje regulacijskih i zaštitnih vodnih građevina, ima Vlada Republike Hrvatske jer se sredstva za gradnju osiguravaju u državnom proračunu. Po istoj logici normirano je i za Programe državnih ulaganja u građevine za zaštitu i korištenje voda, ali samo u slučajevima predviđenim u prvoj recenici stavka 3. U protivnom programe državnih ulaganja donosi Upravno vijeće Hrvatskih voda u okviru donošenja Plana upravljanja vodama iz članka 23. Zakona jer se financiranje u tom slučaju obavlja izvornim sredstvima Hrvatskih voda, a ne državnoga proračuna (druga recenica stavka 3).

Stavak 4. normira obvezatan sadržaj programa gradnje i ulaganja, ali je izravno povezan sa stavkom 1. članka 12.b. Zakona

Stavak 5. normira obvezu usklađenosti nižega (izvršnoga) planskoga akta s višim.

CLANAK 12. b Stavak 1. Zakona. Uređuje se razdoblje u kojem se mogu donijeti programi gradnje i ulaganja, što je razdoblje pripreme i gradnje i ujedno određuje gornji prag važenja, što je razdoblje važenja planova razvojnih programa iz članka 16. Zakona o proračunu.

Stavak 2. Nema pravnoga smisla da programi koje donosi Vlada RH, se još jednom donose po Upravnom vijeću Hrvatskih voda. Stoga je formulacija »uvrštavaju se« izabrana kao prikladna.

Clanci 9. do 11.

TERITORIJALNE OSNOVE UPRAVLJANJA VODAMA

Izmjene Zakona o vodama u dijelu teritorijalnih osnova upravljanja vodama obavljene su radu usklađivanja s odrednicama Okvirne direktive o vodama točnije člankom 3. direktive. U članku 15. Zakona o vodama briše se prvi stavak. Definicija vodnog područja je već uvedena u članak 4. točka 21. na način kako to predviđa Okvirna direktiva o vodama te je ponavljanje ove definicije nepotrebno. Također je u članku 15. u stavku drugom i trećem usklađivanje obavljeno na način da se vodna područja pridružuju međunarodnim vodnim područjima radi osiguravanja odgovarajućeg administrativnog ustroja upravljanja vodama na međunarodnim vodnim područjima. Republika Hrvatska je ugovorna stranka Konvencije o suradnji na zaštiti i održivoj uporabi rijeke Dunav (Narodne novine – Međunarodni ugovori 2/96) Stupanje na snagu Konvencije u odnosu na Republiku Hrvatsku 05. veljače 1996. i Konvencije o zaštiti Sredozemnog mora od onečišćavanja, Barcelona 1976.; Republika Hrvatska stranka je Konvencije na temelju notifikacije o sukcesiji (Narodne novine – Međunarodni ugovori 12/93).

Stupanje na snagu Konvencije u odnosu na Republiku Hrvatsku 8. listopada 1991. godine Izmjena konvencije: Barcelona 1995. Novi naziv: Konvencija o zaštiti morskog okoliša i obalnog područja Sredozemlja (Narodne novine – Međunarodni ugovori br. 17/98) Stupanje na snagu izmijenjene Konvencije u odnosu na Republiku Hrvatsku je 24. prosinca 1998. od posebnog značaja za upravljanje vodama je na Protokol o zaštiti Sredozemnog mora od kopnenih izvora onečišćenja 1980. Republika Hrvatska stranka je Protokola na temelju notifikacije o sukcesiji (Narodne novine – Međunarodni ugovori 12/93) Stupanje na snagu Protokola u odnosu na Republiku Hrvatsku: 8. listopada 1991. Izmjene Protokola: Sirakuza, 1996., Novi Naziv: Protokol o zaštiti Sredozemnog mora od kopnenih izvora onečišćenja i djelovanja Republika Hrvatska potpisala je Protokol 1996. Ovi međunarodni ugovori biti će korišteni za ispunjavanje obaveze koordinacije aktivnosti na međunarodnim vodnim područjima. Koordinacija na međunarodnim vodnim područjima zahtijeva se i s zemljama članicama Europske unije i s zemljama nečlanicama. Stoga je okvir međunarodnih ugovora ocijenjen od Europske komisije kao najpogodniji okvir za koordiniranje aktivnosti na upravljanju vodama na međunarodnim vodnim područjima. Europska unija je također ugovorna stranka obje međunarodne konvencije i vrlo je aktivna u provedbi ovih konvencija. Također važno je naglasiti da su zemlje ugovorne stranke ovih konvencija zajedno odredile da će se tijela osnovana temeljem dvaju međunarodnih ugovora (komisije) koristiti kao zajednička platforma za provedbu Okvirne direktive o vodama na dijelovima zajedničkog međunarodnog sliva na koji se međunarodni ugovor odnosi. Sve opisano i geografske značajke Republike Hrvatske uvjetuju proglašavanje međunarodnih vodnih područja i intenzivnija nastavak aktivnosti Republike Hrvatske u provedbu dvaju navedenim međunarodnih ugovora.

U clanku 16. Zakona, stavak 1. briše se i istoga zamjenjuje definicija koja je unesena u članak 4. točka 20. i koja je uskladenjena s definicijom iz Okvirne direktive o vodama. U clanku 17. Zakona u stavak prvi unosi zahtjev iz članka 3. Okvirne direktive o integralnom upravljanju vodama na vodnim područjima. Predložene izmjene u drugom i trećem stavku članka uvede se iz razloga što podjela na državne i lokalne voda kakva je postojala u Zakonu o vodama nije poznata u Okvirnoj direktivi o vodama. Štoviše ova je podjela implicirala da pojedine vode uopće nisu od značaja za Republiku Hrvatsku, što je protivno nacelu o integralnom upravljanju vodama i raširenoj svijesti o značaju vode za svakodnevni život društva. To istovremeno ne znači da se vode ne mogu rangirati prema određenim kriterijima radi lakšeg upravljanja što se predlaže navedenim odredbama, točnije donošenjem podzakonskog akta o popisu voda I reda koji će između ostalog uključivati i vode priobalnog mora koje do sada nisu bile u nadležnosti Zakona o vodama, a obzirom na značaj mora naveden u clanku 52. Ustava Republike Hrvatske.

Clanci 12. do 16.

PLANSKE OSNOVE ZA UPRAVLJANJE VODAMA

Zahtjevi Okvirne direktive o vodama koji se odnose na planske osnove upravljanja vodama navedene su clankom 13. Okvirne direktive o vodama i u tom smislu je obavljeno usklađivanje u clancima 18. do 23. Zakona.

U clanku 18. Zakona definiraju se planske osnove za upravljanje vodama u tri razine: nacionalnoj razini (Strategija upravljanja vodama), razini vodnoga područja (planovi upravljanja vodnim područjima) i operativnoj (Plan upravljanja vodama). Clancima 19. i 20. Zakona detaljnije se uređuje Strategija upravljanja vodama koja u velikoj mjeri odgovara Vodnogospodarskoj osnovi Hrvatske koja je bila predviđena Zakonom o vodama, ali koja po sadržaju, cilju je nešto drukčija od Vodnogospodarske osnove Hrvatske i predstavlja osnovni strateški dokument upravljanja vodama koji se usklađuje s drugim relevantnim strateškim sektorskim dokumentima i koja bi trebala definirati dugoročnu državnu politiku upravljanja vodama koju potvrđuje Sabor Republike Hrvatske. Podloge za izradu Strategije upravljanja vodama pripremaju Hrvatske vode koje iste dostavljaju ministarstvu nadležnom za vodno gospodarstvo koje je odgovorno za pripremu prijedloga Strategije upravljanja vodama. Za provedbu Strategije upravljanja vodama je odgovorno ministarstvo nadležno za vodno gospodarstvo.

Članak 21. Zakona uređuje Planove upravljanja vodnim područjima koji predstavljaju planove kojima se provodi Strategija upravljanja vodama na svakom vodnom području (clankom 4. Zakona o vodama definirana su četiri vodna područja) i čiji je sadržaj usklađen s sadržajem koji se za takve planove predviđa Okvirnom direktivom o vodama. Obzirom da Planovi upravljanja vodama moraju biti usklađeni sa Strategijom upravljanja vodama i obzirom da se ovi planovi mogu smatrati provedbenim dokumentima Strategije upravljanja vodama koju donosi Sabor Republike Hrvatske, donošenje Planova upravljanja vodama predviđeno je kao nadležnost Vlade Republike Hrvatske. Usklađivanje Planova upravljanja vodama s ostalim relevantnim sektorskim planovima je obaveza prije donošenja Planova upravljanja vodnim područjima. Obzirom da će jedan od značajnih elemenata Planova upravljanja vodnim područjem biti i zahtjev za rezervacijom prostora kojim će se moći osigurati njihova provedba i provedba ciljeva zaštite okoliša definiranih Planovima. Clankom 21. Zakona predviđa se unošenje odrednica iz Planova upravljanja vodnim područjima u prostorne i ostale sektorske planove, točnije uvodi zahtjev za izdavanje potvrde o uskladenosti toga plana s Planom upravljanja vodnim područjem od ministra nadležnog za vodno gospodarstvo prilikom donošenja prostornih planova županija i prostornog plana Grada Zagreba. Obzirom da će se Planovi upravljanja vodnim područjima donositi uz sudjelovanje kako javnosti tako i svih zainteresiranih strana i kako je ovaj način donošenja Planova striktan način propisan Okvirnom direktivom o vodama svi zahtjevi za rezervacijom prostora koji kao takovi budu unešeni u Planove upravljanja vodnim područjima biti će posljedica jasno definiranog javnog interesa (interes sigurnosti života i imovine građana, zdravlja građana, zaštite prirode i dr.). Uvažavanje ovako definiranog javnog interesa u prostornim planovima županija i uvažavanje značaja voda kao prirodnog bogatstva od interesa za Republiku Hrvatsku koje ima njezinu osobitu zaštitu (članak 52. stavak 1. Ustava Republike Hrvatske) u svakom slučaju ima prioritet i mora biti preneseno u prostorne planove.

Važno je naglasiti da će Planovi upravljanja vodnim područjima, a temeljem obaveza proizašlih iz Okvirne direktive o vodama (članak 15. Okvirne direktive o vodama) morati biti poslani Europskoj komisiji kojoj će se također morati podnositi izvješća o provedbi ovih planova svake tri godine. Europska komisija će

temeljem izvješća koja su podnijele zemlje članice izradivati izvješća o provedbi Okvirne direktive o vodama na razini Europske unije koja će podnositi Europskom parlamentu. Stoga je vrlo važno za Republiku Hrvatsku najhitnije započeti s izradom Planova upravljanja vodnim područjima na način kako to zahtijeva Okvirna direktiva o vodama.

Ovim člankom također se ukida dosadašnja obaveza izrade Vodnogospodarskih osnova slivnog područja i vodnogospodarskih planova slivnog područja obzirom da ista obaveza ne odgovara relevantnim zahtjevima iz Okvirne direktive o vodama i obzirom da se tijekom provedbe postojećeg Zakona o vodama ova obaveza nije ispoštovala.

Podloge za izradu Planova upravljanja vodnim područjem pripremaju Hrvatske vode koje iste dostavljaju ministarstvu nadležnom za vodno gospodarstvo koje je odgovorno za pripremu prijedloga Planova i njihovo donošenje. Za provedbu Planova upravljanja vodnim područjem odgovorno je ministarstvo nadležno za vodno gospodarstvo.

Propisna je obaveza uskladijanja Plana upravljanja vodnim područjem sa ostalim sektorskim planskim i programskim dokumentima, u svrhu izbjegavanja sukoba nadležnosti tijela i osoba ovlaštenih za provedbu tih dokumenata i uskladenost njihovog djelovanja.

Također se propisuje obaveza jedinica lokalne i regionalne samouprave na ishodjenje prethodnih suglasnosti nadležnih tijela na prostore planove, zbog uskladenja sa odredbama Zakona o prostorom uređenju.

Članak 22. Zakona predviđa donošenje Plana upravljanja vodama kao izvršnog planskog dokumenta na jednogodišnjoj (iznimno višegodišnjoj) osnovi temeljem kojeg se prikupljaju prihodi i podmiruju izdaci za ostvarenje programa i drugih zadata u njegovom obuhvatu i koji mora biti u skladu s Planom upravljanja vodnim područjima. U skladu s člankom 163. Zakona ovaj Plan zajedno s Odlukom o izvršenju Plana donosi Upravno vijeće Hrvatskih voda uz suglasnost ministra nadležnog za vodno gospodarstvo, a na prijedlog direktora Hrvatskih voda (članak 167. Zakona). Iako do sada nije postojala ovakva zakonska obaveza, točnije jednogodišnji Planovi upravljanja vodama nisu smatrani planskim osnovama upravljanja vodama i nisu imali jasnu obvezu uskladijanja s ostalim planskim osnovama Hrvatske vode su donosile ovakve jednogodišnje planove temeljem obaveze pripreme proračuna.

Proglašavanjem Planova upravljanja vodama planskim osnovama osigurati će se usuglašenost aktivnosti Hrvatskih voda s Planovima upravljanja vodnim područjima koji predstavljaju temeljne planske dokumente čija će se provedba pratiti od strane Europske komisije i tako osigurati provedba Planova upravljanja vodnim područjima od strane Hrvatskih voda, odnosno osigurati prikupljanje dijela prihoda za provedbu Planova.

Člankom 23. Zakona predviđa se donošenje podzakonskih akata kojima će se bliže urediti sva pitanja vezana uz sadržaj i način donošenja Strategije upravljanja vodama i Planova upravljanja vodnim područjima, a naročito se to odnosi na informiranje javnosti i konzultiranje predstavnika korisnika voda i ostale oblike poticanja sudjelovanja korisnika voda u suodlučivanju. Ovime se obavilo djelomično uskladijanje i s člankom 14. Okvirne direktive o vodama. Puno uskladijanje odrednica koje se odnose na planske osnove upravljanja vodama biti će obavljeno donošenjem podzakonskih akata.

Clanci 17. do 29.

KORIŠTENJE VODA

Članku 24. alineja 1. Zakona. Dodaje se: »mineralne i termalne vode« radi uskladenja sa člankom 2. Zakona.

Članak 27. stavak 1. Zakona. Ukoliko se vode koriste temeljem ugovora o koncesiji nije potrebna vodopravna dozvola jer je zamjenjuju vodopravni uvjeti koji su sastavni dio ugovora o koncesiji.

U članku 28. stavak 1. Zakona briše se »bez vodopravne dozvole« jer je suvišno.

Članak 41. Zakona. Dopuna u ovom članku omogućuje da se značajnije zalihe pitke vode identificiraju i stvore pretpostavke za zaštitu takvih područja kroz donošenja odluka o zaštitnim zonama i unošenje u prostorne planove – rezervacija i zaštita prostora.

Clanak 39.a Zakona. Nova odredba o koncesiji normira značajnije količine i zalihe pitke vode koje se moraju identificirati da bi se stvorile pretpostavke za zaštitu takvih područja kroz donošenja odluka o zaštitnim zonama i unošenju u prostorne planove – rezervacija i zaštita prostora.

Clanak 41. Zakona. Dopunskom odredbom u ovom clanku osigurava se mogućnost uspostave režima zaštite voda za pice u vremenu do donošenja odgovarajuće odluke nadležnog tijela.

Clanak 42. Zakona. Dopunski stavci 3. i 4. omogućuju da i županija donosi odluku o uvođenju posebne naknade u slučaju kada ona i donosi odluku o zaštiti izvorišta kao i mogućnost da jedinica lokalne samouprave potrebna sredstva osigura u svom proračunu iz drugih izvora.

Clanku 45. stavak 1. Zakona (dosadašnji clanak 46.). Uređuje se i mogućnost da sustav za melioracijsko navodnjavanje grade i korisnici zemljišta (ugovori o zakupu ili koncesije na državnom zemljištu). U stavku 2. regulira se mogućnost sufinanciranja i financiranja izgradnje sustava za melioracijsko navodnjavanje u vlasništvu županija ili organiziranih privatnih korisnika. Prema Nacionalnom planu navodnjavanja i gospodarstva poljoprivrednim zemljištem i vodama (NAPNAV) određeno je da je navodnjavanje jedan od strateških ciljeva ove države te je predviđeno da se u realizaciji istog izdvajaju sredstva za financiranje ili sufinanciranje pripreme i izgradnje sustava za melioracijsko navodnjavanje zemljišta u vlasništvu županija ali i u vlasništvu organiziranih privatnih korisnika. Stavak 3. definira organiziranog privatnog korisnika. Stavak 4. određuje obvezu županija da održava sustave melioracijskog navodnjavanja koji su u njezinom vlasništvu prema programu koji donosi županijska skupština te da održavanje istih povjeri pravnoj osobi iz clankom 173. Zakona neposredno ili primjenom propisa o javnoj nabavi. Stavak 5. određuje mogućnost da županija uvede posebnu naknadu za navodnjavanje (prema Zakonu kojim je uređeno financiranje vodnoga gospodarstva) na sustavima u svom vlasništvu. Naknada se naplacuje od korisnika sustava a prikupljena sredstva služe za financiranje troškova upravljanja te tehničkog i gospodarskog održavanja sustava za navodnjavanje. Stavak 6. određuje obvezu da se u ugovorima o financiranju ili sufinanciranju izgradnje novih višenamjenskih sustava za melioracijsko navodnjavanje i odvodnju odredi nositelj odgovornosti za upravljanje i tehničko i gospodarsko održavanje višenamjenskog sustava. Stavak 7. određuje da postojećim višenamjenskim sustavima upravljaju Hrvatske vode koje su i odgovorne za njihovo tehničko i gospodarsko održavanje.

Izmjenom u clanku 49. stavku 1. Zakona pojašnjeno je da je i proizvodnja električne energije korištenje vodne snage za pogon uređaja koji se pokreću snagom vode. Za manji opseg korištenja izdaje se samo vodopravna dozvola a kod koncesije istu zamjenjuju vodopravni uvjeti koji su sastavni dio koncesijskog ugovora.

Izmjena u clanku 50. Zakona kojom se izjednačava mjerna jedinica za količinu korištene vode za pogon uređaja koji se pokreću snagom vode (uključujući i uređaje za proizvodnju električne energije) uvedena je zbog poštovanja načela da se svi oblici korištenja voda svedu na istu mjernu jedinicu koja omogućava jednostavniji oblik dodjele prava korištenja voda i obracuna naknada prema posebnom zakonu kojim je uređeno financiranje vodnog gospodarstva

Clanci 30. i 31.

VAĐENJE MINERALNIH SIROVINA U PODRUČJU ZNAČAJNOM ZA VODNI REŽIM

Clanak 53. stavak 2. Zakona. Dodaje se alineja – priobalno more sukladno clanku 2. ovog Zakona. Novi stavci 4. i 5. određuju mogućnost da se izvadeni pijesak i šljunak pri obavljanju radova gradnje, tehničkog i gospodarskog održavanja vodotoka te uređenja i održavanja plovnog puta izmješta unutar javnog vodnog dobra ili ugrađuje u regulacijsko -zaštitne vodne građevine. Iz ovih odredbi proizlazi da svako drugo namjeravano raspolaganje izvađenim pijeskom i šljunkom obvezuje na posjedovanje ugovora o koncesiji iz clanka 143. Zakona.

CLANAK 53.a. Vodopravna dozvola (prema clanku nije potrebna za radove iz clanka 129. st. 1. toc. 3.) nije potrebna za radove iz clanka 83. pa se ova alineja na nju niti ne poziva.

Dozvola iz stavka 2 i 3. ovoga clanka je vodopravni akt, što znači da se izdaje prema postupku i sa sadržajem propisanim clankom 121. ovoga Zakona.

Clanci 32. do 34.

VODNO DOBRO I NJEGOVO KORIŠTENJE

U clanku 57. Zakona, posljedica uvođenja voda 1. i 2. reda je i ukidanje podjele na državne i lokalne vode a zbog uvođenja jedinstvenog režima na cijelim vodnim područjima odluke o pripadnosti zemljišta vodnom dobru donosi ministarstvo nadležno za vodno gospodarstvo.

U clanku 61. uvodi se mogućnost davanja na korištenje javnog vodnog dobra osim zakupa i pravom služnosti npr. za izgradnju stupova i upornjaka mostova i sl.

Clanak 62. stavak 2. Isključena je obveza donošenja prethodnoga akta budući je njegovo normiranje, posve nepotrebno, zahtijevalo vodenje još jednoga pravnoga postupka prije nego se dopusti korištenje javnoga vodnoga dobra (kroz koncesiju, zakup, služnost ili pravo gradnje). Isključen je uvjet koji je predviđao da dodjela drugoga prava na javnom vodnom dobru neće potpuno isključiti i dopuštenu opću uporabu na tom dijelu javnog vodnog dobra, jer nije primjenjiv. Naime, gotovo kod svih oblika korištenja javnoga vodnoga dobra po prirodi stvari (osim služnosti) se upravo radi o tom da se na tom dijelu javnoga vodnoga dobra isključuje opća uporaba iz clanka 63. Uredena je pravna posljedica neispunjenja uvjeta iz ovoga clanka, što je odbijanje ponude za sklapanje ugovora o zakupu, služnosti i pravu gradnje, odnosno zahtjev za izdavanje vodopravnih uvjeta za dodjelu koncesije.

Clanci 34. do 46.

ZAŠTITA VODA

Područja zaštite voda uređuje se clancima 68. do 81. Zakona, te je u ovim clancima obavljeno djelomično usklađivanje s odrednicama Okvirne direktive o vodama.

U clanku 68. stavku 2. Zakona eksplicitno je dodano da se zaštita voda ostvaruje i gradnjem i pogonom građevina odvodnje i pročišćavanja otpadnih voda. Ovime se eksplicitno navela jedna od mjera zaštite voda, koja se postojecim Zakonom o vodama podrazumijevala, ali obzirom da nije bila eksplicitno navedena zahtijevala je stalno tumacenje narocito prilikom odobravanja razvojnih programa, odnosno programa državnih ulaganja.

Clanak 69. Sadržavao je definicije koje su stoga premještene u clanak 4., osim definicije »zagadenja voda« koja je kao nepotrebna ispuštena.

U clanku 70. u stavku 1. Zakona definicija Opasnih tvari je uskladenjena u cijelosti s istom takvom definicijom iz Okvirne direktive o vodama i premještena u clanak 4. Zakona.

Clankom 71.a unose se odrednice koje se odnose na usklađivanje s clankom 8. Okvirne direktive o vodama kojim se zahtijeva uspostava programa procjena stanja voda, površinskih voda, podzemnih voda i zaštićenih područja. Puno usklađivanje s navedenim clankom Okvirne direktive o vodama biti će obavljeno donošenjem relevantnih podzakonskih akata koji se odnose na klasifikaciju voda, odnosno usklađivanjem već postojećeg podzakonskog akta kojim se uređuje pitanje klasifikacije voda s Dodatkom V Okvirne direktive o vodama.

Clankom 71.b. Zakona. Unose se odrednice koje se odnose na usklađivanje s clankom 6. Okvirne direktive o vodama a odnose se na uspostavu registra zaštićenih područja, odnosno definiranje 5 vrsta zaštićenih područja, na isti način kako su ta zaštićena područja definirana Okvirnom direktivom o vodama i ostali relevantnim direktivama koje uređuju pitanje uvjeta proglašavanja svakog pojedinog zaštićenog područja. od pet zaštićenih područja koja se navedena clankom 71.b u Republici Hrvatskoj nisu trenutno određena područja podložna eutrofikaciji i područja ranjiva na nitrate koja se određuju temeljem uvjeta iz Direktive o

otpadnim vodama sustava javne odvodnje (91/271/EEC i 98/15/EC) i Nitratne direktive (91/676/EEC i Regulative EC/1882/2003). Određivanje ovih dvaju zaštićenih područja stavljeno je u nadležnost ministra nadležnog za vodno gospodarstvo, kako to i je određeno navedenim direktivama.

Clanak 72. Zakona. Uređuje se pitanje granicnih vrijednosti opasnih tvari koje se ispuštaju u vode. Dodatno se u odnosu na postojeći Zakon o vodama određuje propisivanje granicnih vrijednosti za ispuštanje tehnoloških i drugih otpadnih voda koje se ispuštaju izravno u prirodni prijemnik (sanitarnih, procjednih, rashladnih i dr.).

Clanak 73. Zakona. Uređuje obaveze gradova i općina vezano uz sakupljanje i pročišćavanje komunalnih otpadnih voda prije njihovog ispuštanja u prirodni prijemnik. Ovu obavezu bilo je potrebno unijeti u Zakon o vodama kako bi se stvorili preduvjeti potrebni za provedbu Direktive o otpadnim vodama sustava javne odvodnje (91/271/EEC i 98/15/EC) odnosno bilo u mogućnosti jasno definirati krajnjeg korisnika komunalne infrastrukture odvodnje i pročišćavanja otpadnih voda obzirom da je to temeljni preduvjet provedbe Direktive o otpadnim vodama sustava javne odvodnje i povlacenja sredstava iz predpristupnih programa Europske unije (ISPA program). Unošenje ove odrednice ne predstavlja direktno usuglašavanje s navedenom direktivom, ali omogućuje lakše planiranje i provedbu infrastrukturnih projekata u sektoru odvodnje i pročišćavanja otpadnih voda.

Clanak 75. Zakon. Uređuje donošenje Odluke o odvodnji. Ova obaveza donošenja Odluke o odvodnji postojala je i ranije u Zakonu o vodama, ali se izmjenama i dopunama Zakona o vodama predviđa da ova odluka mora odrediti mjesta ispuštanja otpadnih voda iz građevina javne odvodnje u prirodne prijemnike, i granicne vrijednosti otpadnih i drugih tvari za ispuštanje u septicke i sabirne jame, te obavezu održavanja sustava javne odvodnje. Odluku o odvodnji donosi gradsko odnosno općinsko vijeće, odnosno županijska skupština uz suglasnost Hrvatskih voda. Obveza održavanja mora biti sukladna clanku 81.a. ovoga Zakona, a u njemu su propisane i prijelazne i kaznene odredbe.

Clanak 76. Zakona. Određuje dokumente temeljem kojih se provode mjere zaštite voda. Uz već prije opisane planske osnove zaštite voda provodi se i u skladu s Državnim planom za zaštitu voda. Državni plan za zaštitu voda je do sada sadržavao i planove gradnje objekata za odvodnju i pročišćavanje otpadnih voda, potrebna sredstva i izvore i način financiranja što se izmjenama i dopunama Zakona o vodama briše jer se ista područja namjeravaju urediti kroz posebne planove gradnje infrastrukture odvodnje koji se trebaju izraditi temeljem obaveze provedbe Direktive o otpadnim vodama sustava javne odvodnje (91/271/EEC i 98/15/EC). Također ukida se obaveza donošenja županijskih planova za zaštitu voda iz razloga što se predmetna obaveza nije poštivala u provedbi, te iz razloga što glavni elementi županijskih planova za zaštitu voda više nisu sadržani u Državnom planu voda nego će biti sadržani na drugoj razini, pa sve zajedno dovodi do bespredmetnosti izrade županijskih planova za zaštitu voda.

Clankom 77. Zakona. Izmjene sukladne s izmjenama u clanku 76. Zakona.

Clanak 79. Zakona. Izmjene u stavku 3., obzirom da se ukida naziv županijskog inspektora i uvodi naziv područnog inspektora, te se u zadnjem clanku dodaju odredbe o načinu naplate troškova nastalih vezano uz sprecavanje, odnosno otklanjanje šteta nastalih uslijed zagađenja voda. Dosadašnja praksa provedbe zakona o vodama je pokazala velike teškoće u naplati troškova nastalih vezano uz sprecavanje, odnosno otklanjanje šteta nastalih uslijed zagađenja voda, odnosno pokrivanje ovih troškova od strane Hrvatskih voda, što ne odgovara jednom od temeljnih načela zaštite voda, načela «zagadivac plaća» i ne osigurava da pocinitelj zagađenja pokrije sve troškove koje je prouzročivao.

Clanak 80. Zakona. Uhoši obavezu uzimanja uzoraka otpadnih voda i dostavljanje podataka o kakvoći otpadnih voda Hrvatskim vodama. Ova obaveza se temeljem odrednica zakona o vodama i pripadajućih podzakonskih akata podrazumijevala, ali nije bila jasno izrecena što je izazivalo različita tumačenja odrednica Zakona o vodama.

Clanak 81. briše stavak prvi clanka radi ponavljanja teksta u slijedećem stavku istoga clanka.

Članak 81a. Zakona. Propisuje uvjete koje građevine odvodnje otpadnih voda moraju ispunjavati i način periodične kontrole tih uvjeta (vodonepropusnost se istice kao najvažniji uvjet). Za takovu odredbu postoji uporište u članku 142. stavku 2. Zakona o gradnji koji, inter alia, propisuje: »Vlasnik građevine dužan je osigurati održavanje građevine tako da se tijekom njezinog trajanja očuvaju bitni zahtjevi za građevinu, unaprijediti ispunjavanje bitnih zahtjeva za građevinu te je održavati tako da se ne naruše svojstva građevine...«.

Članci 35. do 53.

UREĐENJE VODOTOKA I DRUGIH VODA I ZAŠTITA OD ŠTETNOG DJELOVANJA VODA

Članak 83. Zakona o vodama (NN 107/95) bio je uskladen sa tada važećim Zakonom o gradnji (NN 33/95) odnosno člankom 2. stavak 8. koji glasi: »Ne smatraju se rekonstrukcijom, u smislu ovog zakona, radovi na zamjeni, dopuni i popuni opreme ako je to u skladu s namjenom građevine kao i radovi koji su posebnim zakonom utvrđeni kao radovi na održavanju građevine.« Predmetnim člankom Zakona o gradnji iz 1995. radovi tehničkog i gospodarskog održavanja smatrali su se radovima na održavanju građevina te nije bilo potrebno ishoditi lokacijsku niti građevinsku dozvolu. Po novom Zakonu o gradnji (NN 175/03, 100/04) nije decidirano navedeno da se radovi tehničkog i gospodarskog održavanja vodotoka i vodnih građevina ne smatraju gradnjem niti rekonstrukcijom. Budući je riječ o radovima koji se odvijaju unutar Zakonom definirana pojasa - javnoga vodnoga dobra, koje je po Zakonu o vodama predviđeno za namjenu gradnje i održavanja regulacijsko-zaštitnih vodnih građevina, da se poslovima koji su gore definirani kao održavanje ne zadire, niti se može zadirati ni u jedan privatni ili javni interes koji bi zahtijevao posebnu proceduru dopuštanja (kroz lokacijsku ili građevinsku dozvolu) radi usklađenja s tim interesima, te budući je vrlo često riječ o radovima koji zbog djelovanja vode zahtijevaju u većini slučajeva apsolutnu urgentnost - smatramo da se takva norma treba uvrstiti u Zakon o vodama.

Članak 85. stavak 3. Zakona. Uvodi se plan upravljanja vodnim područjem iz članka 18. Zakona koji zamjenjuje Vodnogospodarsku osnovu i vodnogospodarski plan. Izmjena stavka 4. i ukidanje stavka 5. - obrazloženje isto kao i za članak 58. (Vodno dobro i njegovo korištenje).

Članak 87. Zakona. Briše se stavak 2. i dio stavka 3. koji se odnosio na lokalne vode iz razloga stvaranja pretpostavki za integralno upravljanje vodama – vidi objašnjenje uz čl. 58. (Vodno dobro i njegovo korištenje).

Članak 95. Zakona. Izmijenjen je radi osiguranja integralnog upravljanja vodama – vidi objašnjenje uz članak 58. (Vodno dobro i njegovo korištenje).

Izmjena u članku 99. stavku 1. posljedica je odrednja da plan upravljanja vodnim područjem zamjenjuje vodnogospodarsku osnovu i vodnogospodarski plan – čl. 18.

U članku 103. stavku 1. Zakona određuje se obveza održavanja samo osnovnih melioracijskih građevina iz čl. 11. st. 2. u skladu s programom gradnje regulacijskih i zaštitnih vodnih građevina. Stavci 2. do 5. postojećeg članka brišu se. Novi stavak 2. određuje da je za održavanje detaljnih melioracijskih građevina odgovorna županija te da isto provodi prema programu koji donosi županijska skupština a poslove s time u svezi može povjeriti pravnoj osobi iz članka 173. ovog Zakona (poslovi osobito značajni za upravljanje vodama) ili dodijeliti primjenom propisa o javnoj nabavi. Novi stavak 3. otvara mogućnost da se posebnim zakonom koji uređuje financiranje vodnoga gospodarstva utvrde izvori sredstava potrebitih za financiranje ovih radova.

Clanci 54. do 59.

OGRANICENJA PRAVA VLASNIKA I KORISNIKA ZEMLJIŠTA I POSEBNE MJERE RADI ODRŽAVANJA VODNOG REŽIMA

U clanku 106. stavku 1. točki 3. Zakona, u slučajevima gdje su vodotoci ucvršćeni cvrstom građevinom (obala i obaloutvrda) a gdje nasipi ne postoje, potrebno je utvrditi zonu zabrane gradnje, a širina od 6 m je dostatna za nesmetan prolaz strojeva i izvođenja radova tehnickog i gospodarskoga održavanja.

U clanku 106. stavku 1. točki 4. Zakona, uvode se i ogranicenja (zabranjene radnje), kao i za uredeni inundacijski pojas, samo što na uredenom postoji zaštitna vodna građevina, a u neuređenom ne jer se tek planira njena gradnja kao i pojas održavanja. U točki 7. određuje da je gradnja iznad natkrivenih vodotoka dopuštena samo za građevine koje su u javnom interesu. Ovom odredbom osigurava se mogućnost za redovno i izvanredno održavanje korita natkrivenog vodotoka.

U svezi s clankom 108. vidjeti obrazloženje uz clanak 58. Zakona.

U clanku 109. stavku 2. mijenja se nadležnost za izdavanje rješenja kako bi se postigla veća efikasnost u provođenju obrane od poplava.

U svezi s clankom 110. i 111. Zakona, Obrazloženje istovjetno onom uz clanak 109. Zakona.

Izmjena u clanku 112. stavku 2. Zakona posljedica je novog ustrojstva tijela državne uprave.

Clanci 60. do 63.

VODNA DOKUMENTACIJA

Clanak 116. određuje da se ocevidnikom koncesija vode i podaci o koncesijskim naknadama što do sada nije bio slučaj, nego su se ovi podaci vodili neovisno o ocevidniku te se propisuje obaveza Hrvatskih voda da vodi ovaj ocevidnik.

Clanak 117. propisuje obavezu vodenja vodne dokumentacije u informacijskom obliku i prema postupcima koji cine Informacijski sustav, uskladen i po potrebi povezan sa drugim informacijskim sustavima, te da se podaci vode sukladno Zakonu o pravu na pristup informacijama (»Narodne novine«, br. 172/03).

Clanak 117.a propisuje obavezu tijela javne vlasti i pravne osobe s javnim ovlastima da podatke koje imaju ustupaju Hrvatskim vodama bez naknade, kao što je obaveza Hrvatskih voda da svoje podatke dostavljaju tim osobama bez naknade.

Clanci 64. do 82.

VODOPRAVNI AKTI

Clanak 119. U svezi stavka 2. Zakona, vidjeti objašnjenje uz clanak 53.a Zakona.

U svezi stavka 3. vidjeti obrazloženje uz clanak 122. stavak 2. Zakona u svezi sa clankom 143. a. stavak 1. ovoga Zakona. Odredbom se uređuje da su vodopravni akti upravni akti, osim vodopravnih uvjeta iz clanka 122. stavak 2. ovoga Zakona (uvjeta koji se izdaju u postupku dodjele koncesije, prije donošenja odluke o koncesiji). Buduci je dodjela koncesija akt raspolaganja države, a ne upravni akt (koji uređuje upravno-pravni odnos - između vlasti s jedne, te pravnih i fizickih osoba, s druge strane, ureden zakonom na nacelima autoriteta i subordinacije), to smatramo neprimjerenim da se u postupku koji prethodi dodjeli koncesije odlucuje u upravnom postupku. Na taj nacin bi se država prije donošenja odluke o koncesiji,

implicitno obvezala da prihvati bilo koji zahtjev za dodjelu koncesije samo temeljem okolnosti da je obraden u upravnom postupku izdavanja vodopravnih uvjeta.

Članak 120. Zakona. Brisani radi usklađenja sa ostalim noveliranim odredbama iz ovog poglavlja (vidjeti obrazloženje uz članak 123. Zakona).

Inovacijom u članku 122. stavku 2. Zakona, omogućuje se skraćivanje postupka dodjele koncesija na vodama i javnom vodnom dobru. Po dosadašnjim odredbama zainteresirani korisnik vodio je tri pravna postupka: ishodenje stručnoga mišljenja Hrvatskih voda iz članka 145. stavak 3, potom postupak dodjele koncesije (članak 145. stavak 1.) i ugovaranja iz članka 146. , a potom ishodenje vodopravne dozvole od Hrvatskih voda (članak 129. stavak 1.) radi utvrđenja tehničkoga režima korištenja. Između učinaka koncesijskoga ugovora (nastanka i trajanja) i važenja vodopravne dozvole nije bilo zakonske poveznice. Prema predloženim odredbama stranka će prvo ishoditi vodopravne uvjete kojima će se urediti tehnički režim budućega korištenja (članak 145. a. stavak 1), potom ishoditi koncesijska odluka (članak 145. stavak 1.) i sklopiti koncesijski ugovor (članak 146. stavak 1.) koji će uputiti na obvezu poštivanja vodopravnih uvjeta i utvrditi nepoštivanje kao raskidni razlog (članak 146. stavak 3.).

Članak 122. stavak 2. Zakona. Radi se o usklađenju s odredbama članka 34. stavak 3. i članka 40.a. stavak 1. Zakona o prostornom uređenju (»Narodne novine«, br. 30/94, 68/98, 61/00, 32/02, 100/04), odnosno slučajevima kada se ne izdaje lokacijska dozvola već izvod iz detaljnoga plana uređenja.

Članak 123. Zakona.

Stavak 2.

Isključenjem potvrde Ministarstva na vodopravne uvjete u članku 123. Zakona, strankama se otvara mogućnost izjavljivanja žalbe i pobijanja odluke u žalbenom postupku, umjesto izravnoga upućivanja na upravni spor.

Odredbe i izdavanju vodopravnih uvjeta usklađeni su s postupkom izdavanja lokacijske dozvole Zakona o prostornom uređenju („Narodne novine“ br.30/96, 68/98, 61/00 i 32/04, 100/04) .

Stavak 3. nominira ovlaštenika na izjavu žalbe u postupcima izdavanja vodopravnih uvjeta za potrebe izdavanja lokacijske dozvole. To je stranka koja je pokrenula postupak za izdavanje lokacijske dozvole.

Stavak 4. određuje podzakonski akt kojim se bliže uređuje postupak njihovoga izdavanja, osim vodopravnih uvjeta u postupku koji prethodi izdavanju koncesije čiji se postupak uređuje u skladu sa propisom iz članka 155. ovoga Zakona

U svezi članka 124. stavka 1. Zakona, vidjeti članak 106. Zakona.

Članak 124. Zakona. Novim stavkom 2. u članku 124. Zakona, namjera je odredbe zaštititi privatne ulagace na području gdje jedinice lokalne samouprave dosada nisu donijele odluku o javnoj odvodnji. Dosada se takve ulagace odbijalo s zahtjevom za izdavanje vodopravnih uvjeta (po stavku 1.) a ubuduće će im vodopravni uvjeti biti izdani ali uz propisivanje standarda efluenta koji vrijedi za prirodni prijamnik u koji vodi kanalizacijski sustav u koji upuštaju otpadne vode. Isti će princip poštivati i vodopravna dozvola za ispuštanje otpadnih voda. Ovo će vrijediti sve dok se ne donese odluka o javnoj odvodnji jedinice lokalne samouprave i njome propiše standard efluenta (tj. granicne vrijednosti pokazatelja opasnih tvari u otpadnim vodama) koje se upuštaju u kanalizacijski sustav.

Članak 125.a Zakona.

Vodopravni uvjeti izdani za potrebe postupka izdavanja lokacijske dozvole važe u razdoblju važenja lokacijske dozvole.

Vodopravni uvjeti izdani neovisno o postupku izdavanja lokacijske dozvole važe:

- 2 godine od dana njihove konačnosti, osim u slučaju iz alineje 2. ovoga stavka, odnosno
- u razdoblju važenja vodopravne suglasnosti izdane na tehničku dokumentaciju iz članka 126. stavak 1. ovoga Zakona.

Vodopravni uvjeti mogu se više puta produljiti za razdoblje iz stavka 1. odnosno stavka 2. ovoga clanka, ako se nisu izmjenili propisi ili planovi na temelju kojih su oni određeni.

Vodopravni uvjeti iz clanka 122. stavak 2. ovoga Zakona važe u razdoblju važenja ugovora o koncesiji

Clanak 126. Provjera sukladnosti glavnoga projekta sa izdanim vodopravnim uvjetima odnosno sa odredbama Zakona o vodama, i njihovo potvrđivanje, ne obavlja se više po odredbama ovoga Zakona, već izravno po odredbama Zakona o gradnji („Narodne novine“ br. 175/03 i 100/04).

U tom su smislu i izmjenjene odredbe o vodopravnoj suglasnosti .

Ona će se ubuduće izdavati samo na tehničku dokumentaciju za zahvate u prostoru na koje nije potrebno ishoditi građevinsku dozvolu odnosno potvrđeni glavni projekt.

Clanak 126.a Zakona.

Nanovo je sistematizirana odredba clanka 126. stavak 5. postojećega Zakona s novim rokom za izdavanje vodopravne suglasnosti.

Clanak 127. Zakona.

Propisuje rok važenja vodopravne suglasnosti.

Clanak 129. Zakona. U stavku 1. odredba nove točke 4. sadrži djelatnosti koje su identične opcij uporabi voda. Odredbom nove točke 5. olakšan je postupak jer upravitelj već ima ovlast iz vodopravne dozvole na korištenje luke. U stavku 2., utvrđena je razlika između individualnog i skupnog jer : (i) umanjuje mogućnost opće uporabe i (ii) mora poznavati režim velikih i malih voda, pogotovo na vodotocima na kojima postoje hidrocentrale.

Clanak 130. Zakona. Po odredbi clanka 130. stavka 1. alineje 1. Zakona i upravitelji vodnih građevina za javnu odvodnju i pročišćavanje otpadnih voda bi morali imati vodopravnu dozvolu, neovisno o tom što nisu obveznici naknade za zaštitu voda. No podvrgnuti su vodnom nadzoru, obvezi petogodišnjega atestiranja iz clanka 81.a Zakona, te mogućnosti izdavanja dozvolbenoga naloga radi sanacije i ulaganja (clanak 135.), te prekršajnim odredbama zbog neispunjenja dozvolbenoga naloga.

Clanak 131.

Uređuje vodopravnu dozvolu za stavljanje u promet kemijskih tvari i pripravaka koji nakon uporabe mogu dospjeti u vode, upućuje na dodatni sadržaj dozvole u podzakonskom aktu iz clanka 121., određuje nadležno tijelo za izdavanje dozvole.

Određuje da ako se temeljem posebnih zakona izdaje drugi upravni akt kojim se dopuštaju stavljanje u promet kemijskih tvari i pripravaka koji nakon uporabe mogu dospjeti u vode, da u tom postupku ministarstvo nadležno za vodno gospodarstvo izdaje suglasnost.

Clanak 132. Zakona.

Briše se jer je regulirano clankom 131.

Clanak 134. Zakona.

Uređuje da se Vodopravna dozvola izdaje na zahtjev stranke, da je prenosiva, te da prijenos vodopravne dozvole obavljaju Hrvatske vode.

Clanak 135. Zakona.

Dozvolbeni nalog se izdaje prema novoj formulaciji »gdje je to potrebno,« i ne postoji obveza njegovog izdavanja.

Dozvolbenim nalogom ne mogu se određivati količine otpadnih voda niti granicne vrijednosti opasnih i drugih tvari u otpadnim vodama. Dozvolbeni nalog izdan protivno prethodnoj odredbi je ništav.

Clanci 139. do 141. Zakona.

Brišu se iz razloga jer se institut izricanja novčane kazne, privremenog ili trajnog oduzimanja vodopravne dozvole u svezi s nepostupanjem po dozvolbenom nalogu pokazao kao potpuno neucinkovit a uvođenjem nepostupanja po dozvolbenom nalogu u kaznene odredbe postiglo se izjednačavanje obavljanja djelatnosti bez vodopravne dozvole ili protivnog njoj sa obavljanjem djelatnosti protivno dozvolbenom nalogu koji se može izdati uz vodopravnu dozvolu.

Clanci 83. do 91.

KONCESIJE NA VODAMA I VODNOM DOBRU

U clanku 143.

U ovim su odredbama: (a) isključeni neki postojeći oblici koncesija, (b) isključen je izricaj o gospodarskom korištenju voda (c) uvedena su dva nova oblika koncesija i (d) izdvojen je jedan zaseban oblik korištenja voda kao posebna točka ove odredbe.

Iz Zakona su isključeni neki postojeći oblici koncesija i to:

- za uređenje plovnih putova na rijekama i jezerima, gradnje umjetnih kanala i drugih građevina za plovidbu, (bivša točka 7),
- za gradnje riječnih luka i lučkih uredaja (bivša točka 8.),
- za korištenje javnog vodnog dobra za športske i rekreacijske namjene s podizanjem trajnih građevina, (bivša točka 11)

Bivša točka 7. je brisana jer je „uređenje plovnih putova na rijekama i jezerima“ javna djelatnost iz Zakona o plovidbi unutarnjim vodama koja se obavlja u ime i za potrebe države, a „gradnje umjetnih kanala“ za plovidbu nije materija ovoga Zakona, jer se oni grade izvan javnoga vodnoga dobra. Ako se negdje doticu s javnim vodnim dobrom tada je to konzumirano odredbom nove točke 8 (gradnja građevina i/ili ugradnja uredaja na javnom vodnom dobru).

Bivša točka 8. u cjelosti je konzumirana odredbom nove točke 8 (gradnja građevina i/ili ugradnja uredaja na javnom vodnom dobru).

Bivša točka 11. u cjelosti je konzumirana odredbom nove točke 8 (gradnja građevina i/ili ugradnja uredaja na javnom vodnom dobru).

Isključen je izricaj o „korištenju u gospodarske svrhe“ kod točke 4 (zahvaćanje voda za tehnološke i slične potrebe pravnih i fizičkih osoba koje obavljaju gospodarsku ili drugu sličnu djelatnost), te kod bivše točke točke 9. (uzgoj riba u zatvorenim vodama i uzgoj riba u gospodarske svrhe u otvorenim vodama) koja je preformulirana u novoj točki 7., Izricaj je isključen jer je „korištenju u gospodarske svrhe“ karakteristika svih koncesijskih oblika (vidjeti članak 142. izvornoga Zakona!). Slučajevi za koje koncesija nije potrebna, rješavaju se posredstvom i do sada postojećega instituta »manjega opsega korištenja« (članak 143.a. stavak 1.).

Ipak, kod dvije nove koncesije iz točaka 10. (splavaranje, uključivo i rafting, vožnju kanuima i drugim sličnim plovilima, ako se te djelatnosti obavljaju kao tržišne) točke 11. (postavljanje plutajućih ili plovućih objekata na vodama radi obavljanja ugostiteljske ili druge tržišne djelatnosti), te kod točke 7. (za korištenje kopnenih voda radi uzgoja riba u tržišne svrhe) zadržan je termin »tržišne svrhe« jer kod tih oblika korištenja nije moguće (ili je povezano s nesrazmjernim troškovima) razluciti manji opseg korištenja (za koji koncesija nije potrebna) od većega opsega korištenja (za koji je koncesija potrebna).

Nove točke 10. i 11. Uvedena su dva nova oblika koncesija, cijom se regulacijom popunjava pravna praznina. Sadašnji rafting i postavljanje plutajućih objekata se obavljaju ili u svojoj zoni zakonitosti, bez izdavanja bilo kakvih akata, ili uz njihovo izdavanje, ali temeljem pojedinačnih mišljenja o primjeni ovoga

Zakona i Uredbe o postupku dodjele koncesija na vodama i javnom vodnom dobru (»Narodne novine«, br. 99/96. i 11/98.). Ovim će se uvesti pravni red u rafting i kanuing na rijekama, te postavljanje restorana na vodotoke, i stvoriti pravna osnova za naplatu koncesijske naknade i naknade za korištenje voda. Koncesija se ne izdaje za skelski linijski prijevoz jer je on oblik plovidbe.

Nova točka 12. Ovim se Zakonom ovaj oblik korištenja voda (zahvacanje pitke, mineralne i termalne vode radi prodaje, u izvornom ili preradenom obliku ili kao napitak, na tržištu u bocama ili drugoj ambalaži, koji je dosad bio ureden Uredbom o dodjeli koncesije na vodama i javnom vodnom dobru – dobio zaseban status i tako će se urediti u izmjenama i dopunama Uredbe.

Članak 143.a. Zakona. Ovim se člankom propisuju slučajevi korištenja voda i javnoga vodnoga dobra za koje koncesija nije potrebna. Pored slučajeva iz stavka 1 i stavka 3. koji su dosada bili normirani (brisani stavci 2 i 3. članka 143.), za koje je poboljšano normiranje u odnosu na raniji tekst, dodani su novi stavci 2 i 4.

Stavak 2. normira cest slučaj u urbanim sredinama, u području zgusnute gradnje, gdje je podizanje mosta preko potoka ili kanala jedini način da se uopće pristupi cestici pojedinoga graditelja. Do sada su se ti slučajevi rješavali koncesijom za gradnju na javnom vodnom dobru o čemu je odluku donosila županijska skupština temeljem ranijeg čl. 143. st.1. točke 10. ili stjecanjem prava gradnje pred Povjerenstvom za upravljanje državnom imovinom Vlade Republike Hrvatske, prema čl. 280-296. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (»Narodne novine«, br. 91/96, 73/00 i 114/01). U oba slučaja Hrvatske vode su izdavale prethodno mišljenje, i sklapale ugovor s korisnikom. Kako se radi o gradnji »iz nužde«, a ne »obavljanju gospodarskih i drugih djelatnosti« na vodama i javnom vodnom dobru iz članka 142. prijedlog je da se postupak pojednostavi tj. umjesto tri postupka (mišljenje Hrvatskih voda, odluka županije ili Povjerenstva Vlade Republike Hrvatske, ugovor s Hrvatskim vodama) vodi jedan postupak, a slučaj izuzme iz obveze koncesioniranja.

Stavak 4. normira iznimku u odnosu na koncesioniranje gradnje na javnom vodnom dobru. Rijec je o slučaju kada se ne rade radnje u ime i za potrebe Države, ali se radi o građevinama za čiju je izgradnju određeno prema nekom posebnom propisu da je »od interesa za Republiku Hrvatsku«. Takvi su npr. svi objekti komunalne infrastrukture, za koje bi prema sadašnjoj formulaciji Zakona bila potrebna koncesija (npr. da se vodovodni cjevovod provuče ispod nasipa).. Ova je odredba ograničena samo na izgradnju na javnom vodnom dobru. Lokalne zajednice i njihovi komunalni operateri i dalje će morati tražiti npr. koncesiju na izvorišta vode za pice. Prijedlog je da se ovi slučajevi, jer je rijec o javnim građevinama, izuzmu iz obveze koncesioniranja.

Stavak 5. propisuje postupak i akt kojim se odlučuje o iznimkama iz stavka 3, dok su akti za iznimke iz stavaka 1, 2 i 4. propisane u tim stavcima: vodopravna dozvola u slučaju iz stavka 1. (jer se radi o korištenju voda, a ne o raspolaganju javnim vodnim dobrom), ugovor za slučaj iz stavaka 2. i 4. (jer se radi o pravu gradnje na javnom vodnom dobru za privatne osobe ili javnopravne osobe koje nisu u imovini Republike Hrvatske, npr. komunalna društva i sl).

U članku 144. Zakona stavak 3. uređuje cest slučaj kada koncesiju traži vlasnik zemljišta (ili drugi zakoniti korisnik, npr. plodouživatelj ili nositelj prava gradnje) koji jedini može pristupiti mjestu gdje se voda zahvaca ili crpi odnosno javnom vodnom dobru. U takvim slučajevima potrebno je olakšati postupak i umjesto bespotrebnih troškova natjecaja koncesiju dodijeliti temeljem neposrednoga zahtjeva.

Stavak 6. Uskladivanje sa propisima o zaštiti prirode, okoliša i kulturnih dobara.

U članku 145. stavku 2. točki 1. brisane su djelatnosti koje uređuju propisi o plovidbi unutarnjim vodama
Točki 2. dodana je točka 14. članka 143. Zakona.

U točki 3. formulacija je pojednostavljena u odnosu na raniju.

U točki 4. za dodjelu koncesije za postavljanje plutajućih ili plovćih objekata na vodama radi obavljanja ugostiteljske ili druge tržišne djelatnosti u lukom području nadležno je tijelo ili osoba koje upravlja lukom.

Članak 145.a Zakona.

Stavak 1. O izdavanju vodopravnih uvjeta vidjeti obrazloženje uz članak 122. stavak 2. Zakona. Težnja je da dosadašnja 4 postupka (postupak izdavanja mišljenja Hrvatskih voda, postupak donošenja odluke o dodjeli koncesije, postupak ugovaranja i postupak izdavanja vodopravne dozvole) zamjene 3 postupka.

Umjesto vodopravne dozvole, prethodno ce se izdavati vodopravni uvjeti, koji ce biti sastavni dio buducega ugovora o koncesiji, a nepostupanje po istima utvrdit ce se kao jednostrani raskidni razlog ugovora o koncesiji (clanak 146. stavak 3.).

Stavak 2. Tijelo koje izdaje koncesije iz clanka 145. dužno je pribaviti i prethodne suglasnosti ili mišljenja nadležnih tijela za 3 oblika korištenja voda: za vadenje šljunka i pijeska kada se obavlja na unutarnjem plovnom putu za što je potrebna suglasnost Agencije za plovne putove; za splavaranje, uključivo i rafting, vožnju kanuima i drugim sličnim plovilima, ako se te djelatnosti obavljaju kao tržišne – mišljenje ministarstva nadležnog za turizam; za postavljanje plutajućih ili plovćih objekata na vodama radi obavljanja ugostiteljske ili druge tržišne djelatnosti, - mišljenje gradskog odnosno općinskog odjela nadležnog za gospodarstvo.

Stavak 3. Uređuje mehanizam presumpcije izdanih pozitivnih mišljenja, u slučaju šutnje administracije.

Clanak 145.b Zakona.

Stavak 1. Uređuje slučaj koji dosad nije bio obuhvaćen, a to je da zainteresirana stranka jednim zahtjevom traže dvije ili više koncesija (npr. zahvacanje voda za proizvodnju električne energije iz točke 2. clanka 143. i gradnja hidroenergetske građevine na javnom vodnom dobru iz točke 10. clanka 143.)

Clanak 146. Zakona.

Stavak 2. Vidjeti obrazloženje pod clankom 145.a stavak 1.

Stavak 3. Određuje subjekte koji su u ime Republike Hrvatske nadležni sklapati ugovore o koncesiji.

Clanak 146.a Zakona. Buduci je clankom 116. stavak 3. određena obveza Hrvatskih voda voditi očevidnik koncesija, a nadležnost dodjele koncesija normirana u korist više različitih subjekata (Hrvatski sabor, Vlada Republike Hrvatske, ministarstvo nadležno za vodno gospodarstvo, tijelo ili pravna osoba koja upravlja lukom), kao i nadležnost sklapanja koncesijskog ugovora u ime Republike Hrvatske (ministarstvo nadležno za vodno gospodarstvo i tijelo ili pravna osoba koja upravlja lukom) to se uređuje i obveza ovih subjekata dostaviti potrebne isprave radi upisa u očevidnik koncesija.

Clanak 153. Zakona.

Stavak 2. Ovim se na jedinstven način uređuje pravna praznina koja postoji od donošenja inicijalnoga teksta Zakona o vodama iz 1995. a koja se u praksi rješavala na različite načine. Sadržaj vodopravnih uvjeta iz clanka 145. a uređuje se propisom iz clanka 121. ovoga Zakona.

Clanak 155. Zakona. Propisom iz ovoga clanka (Uredba o postupku dodjele koncesija na vodama i javnom vodnom dobru, potrebno je urediti i sadržinu vodopravnih uvjeta i mišljenja koje izdaju subjekti iz clanka 145.a Zakona.

Clanci 92. do 97.

ORGANIZACIJA UPRAVLJANJA VODAMA

Clanak 156. Zakona.

Tvrтка je naziv (poslovno ime) trgovačkog društva. Iz tog razloga je ovaj članak preformuliran jer su Hrvatske vode pravna osoba na koju se supsidijarno primjenjuju propisi o ustanovama.

Clanak 158. Zakona.

Normotehnički je poboljšana odredba o djelatnosti Hrvatskih voda. Dodan je dio djelatnosti koji je ispušten kod donošenja Zakona 1995. (obracun i naplata vodnih naknada), te dio novih poslova (obracun i naplata naknada na koncesijama na vodama i javnom vodnom dobru).

U clanku 162. stavak 1. je uskladen sa clankom 166. Zakona o radu - pročišćeni tekst (»Narodne novine«, br. 137/04.).

U clanku 163. stavak 1, odredbe točke 2. su usklađene sa clankom 24. Zakona o proračunu. Financijski plan donosi nadležno tijelo izvanproračunskoga korisnika (u ovom slučaju Upravno vijeće Hrvatskih voda) prije donošenja državnoga proračuna, ali isti ne može stupiti na snagu bez suglasnosti Hrvatskoga sabora. Hrvatski sabor u okviru Državnoga proračuna tj. proračuna opće države daje suglasnost na financijski plan izvanproračunskoga korisnika proračuna. U svezi s točkom 3., vidjeti članak 22. stavak 6. Zakona.

Članak 167. Zakona.

Preformulirana je odredba prema postojećoj terminologiji ovoga Zakona, te računovodstvenoj terminologiji.

Članak 170. Zakona.

Konkretizira primjenu principa da se vodama upravlja po hidrografskim cjelinama, te da organizacijska struktura subjekata nadležnih za upravljanje vodama treba biti tome sukladna.

Članci 98. i 99.

POSLOVI OSOBITO ZNACAJNI ZA UPRAVLJANJE VODAMA

U clanku 172. Pozivanje na šifre Nacionalne klasifikacije djelatnosti (NKD) je izbrisano jer određivanje šifri u NKD slijedi utvrđivanju djelatnosti u maticnim zakonima, a ne obratno. Dodatno, takva praksa nije uobčajena niti u drugim maticnim zakonima.

Članak 174. stavak 3. Naknadni prestanak uvjeta koji su postojali u vrijeme donošenja rješenja zasebna je pravna osnova (izvanredni pravni lijek) za ukidanje konačnoga i/ili pravomocnoga rješenja o ispunjavanju uvjeta iz stavka 1. ovoga članka. Rješenje iz stavka 2. spada u onu vrstu upravnih akata kod kojih trajno (tj. za vrijeme njegovoga važenja) moraju biti ispunjeni uvjeti (stručno ljudstvo, potrebna mehanizacija, pasivna i aktivna mobiliziranost na slivnom području) čije je postojanje utvrđeno prilikom izdavanja rješenja. Prestankom jednoga od uvjeta, izreka rješenja se ne podudara sa stvarnim stanjem, i stoga se ono mora po izvanrednom pravnom lijeku ukinuti.

Članak 100.

NACIONALNO VIJEĆE ZA VODE

Izmjena u točki 3. članka 175. stavka 2. usklađuje je s clankom 18. Zakona.

Članci 101. do 113.

NADZOR I UPRAVNE MJERE

Izmjena u clanku 178. stavku 2. Zakona posljedica je usklađenja sa propisima koji reguliraju organizaciju tijela državne uprave. Povećanje roka iz stavka 3. na 60 dana posljedica je činjenice da ovaj postupak nije moguće kvalitetno provesti u roku od 30 dana.

Izmjene u clanku 179. stavku 1. posljedica su usklađenja sa propisima koji reguliraju organizaciju tijela državne uprave.

Brisanje dijela teksta iz točke 1. članka 180. stavka 1. posljedica je usklađenja sa clankom 2. Zakona.

Izmjene u clanku 181. stavku 1. posljedica su usklađenja s cl. 17. Zakona. Izmjene u stavku 2. posljedica su usklađenja sa propisima koji reguliraju organizaciju tijela državne uprave.

Izmjene u clanku 182. stavku 1. i 2. posljedica su usklađenja sa propisima koji reguliraju organizaciju tijela državne uprave.

U clanku 183. dodaje se novi stavak 1. radi usklađenja sa clankom 179. Zakona. U novom stavku 3. (prije 2.) proširuju se troškovi u svezi analiziranja uzoraka vode na cijeli postupak: uzimanje uzoraka, analiza uzoraka, izrada mišljenja i dostava rezultata stranci.

U svezi izmjena u clanku 184., praksa je ukazala na potrebu dopune postojećeg clanka. Dosadašnje rješenje pokazalo se nedostatnim u praksi te je predložena navedena promjena u skladu s postupanjima inspekcija iz srodnih područja. Cinjenica je da određeni uoceni nedostaci ili nepravilnosti svojim opsegom utjecaja na vodni režim ne zahtijevaju primjenu najrigoroznijih mjera zabrane npr. obavljanja djelatnosti vec se ucinak postiže i pokretanjem prekršajne prijave.

U clanku 185. briše se dio clanka radi usklađenja sa brisanim clancima 140. i 141. Zakona.

U clanku 186. predložena izmjena stavka 2. proizlazi iz iskustva da stranke izbjegavaju primiti pisani oblik usmenog rješenja.

U clanku 188. briše se stavak 2. i izjednacavaju se svi vodopravni inspektori bez obzira na struku iz razloga što se radi o području koje zahtijeva interdisciplinarni pristup i odgovarajuće stalno usavršavanje osoba koje obavljaju ovaj inspekcijski nadzor.

U clanku 189. predložene izmjene i dopune posljedica su usklađivanja sa identifikacijskim ispravama i obilježjima koje su propisane za inspekcije iz srodnih područja.

U clanku 192. dopuna stavka 1. uvedena je zbog pojašnjenja. Izmjena stavka 2. uvodi se iz razloga da se sredstva naplacena od upravne mjere uplacuju u korist jedinice lokalne samouprave na cijem području se obavlja djelatnost .

U clanku 192. dopune stavka 1. uvode se zbog proširenja poslova neposrednog nadzora koje obavljaju vodocuvari na sve vode i javno vodno dobro i na sve oblike korištenja istog.

Clanci 114. do 117.

KAZNENE ODREDBE

Dopunjuje se točka 19. clanak 194. stavka 1. Zakona radi usklađenja zbog brisanih clanaka 139., 140. i 141. Zakona.

Clanci 118. do 120.

PRIJELAZNE I ZAKLJUCNE ODREDBE IZVORNOGA ZAKONA

Brisane odredbe koje su konzumirane dosadašnjom primjenom Zakona.

Clanci 121. do 134.

PRIJELAZNE I ZA VRŠNE ODREDBE OVOGA ZAKONA

Clanak 121. Zakona o izmjenama i dopunama.

Definiraju se izrazi koji ce se koristiti u prijelaznim i završnim odredbama radi preciznosti i jasnosti.

Clanci 122. i 123. Zakona o izmjenama i dopunama određuju polazne rokove za dostavu isprava koje postoje u trenutku stupanja na snagu ovoga Zakona.

Clanak 124. određuju rok za razrješenje postojećega sastava Upravnoga vijeća Hrvatskih voda, i to tako da ubuduće šest clanova imenuje Vlada RH, a jednoga radnici odnosno radnicko vijeće.

Clanak 125. Dionicari odnosno udjelicari društava kapitala iz clanka 202. stavak 2. Zakona o vodama i to: Grad Zagreb, Zagrebacka županija, Bjelovarsko – bilogorska županija i Koprivnicko - križevacka županija nisu provele postupak privatizacije u slijedecim društvima kapitala: Vodoprivreda

d.o.o., Zagreb, Vodoprivreda "Lonja – Zelina" d.o.o., Dugo selo, Vodoprivreda Daruvar d.o.o., Daruvar i Bistra d.o.o., Đurđevac. Clankom 206. postojećega Zakona o vodama uređen je postupak privatizacije društava kapitala u vodnom gospodarstvu, ali nije utvrđen rok do kada dionici odnosno udjelici moraju provesti privatizaciju društava kapitala. Clankom 117. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o vodama određuje se dionicarima odnosno udjelicima da u roku jedne godine (12 mjeseci) po stupanju na snagu Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o vodama sukladno članku 206. postojećega Zakona provedu privatizaciju društava kapitala.

Dvije su sankcije predviđene za nepostupanje po ovoj prijelaznoj odredbi:

Odgovorna osoba udjelicara/dionicara koja ne postupi po odredbi stavka 1. ovoga članka, kaznit će se novčanom kaznom od 10.000,00 do 14.000,00 kuna.

Društvima kapitala, nad kojima nije provedena privatizacija po odredbi stavka 1. ovoga članka, ministarstvo nadležno za vodno gospodarstvo ukinut će rješenje iz članka 174. stavak 2. Zakona, dakle licenca temeljem koje mogu obavljati poslove osobito značajne za upravljanje vodama iz članka 172. Zakona.

Clankom 126. uređuje se pravo izravne uknjižbe tj. bez prethodnoga vodenja parničnoga postupka, prava vlasništva Republike Hrvatske na javnom vodnom dobru i regulacijsko zaštitnim vodnim građevinama odnosno pravo vlasništva županija na građevinama melioracijske odvodnje i navodnjavanja, na kojima je to pravo steceno nekim od zakonitih načina stjecanja (dosjelošću i dr.), pod uvjetom da su u neprekinutom posjedu Hrvatskih voda najmanje 10 godina. Radi se o nekretninama, koje su ili izvlaštene ili otkupljene, koje njihovi bivši vlasnici ili njihovi nasljednici ne posjeduju, niti ih koriste, ali prilikom bilo kojih zahvata zlorabe postojeće upise u zemljišnu knjigu, podnose odštetne zahtjeve i zadržavaju izvodenje skupih i hitnih radova, koji ne mogu čekati okončanje dugotrajnih sudbenih postupaka. Da bi se izbjegla svaka zablude u pogledu postojanja prava vlasništva, strankama protiv kojih je određena uknjižba ostavlja se mogućnost brisovne tužbe iz stavka 2. ovoga članka.

Clanak 127. utvrđuje polazne rokove za ispitivanje vodonepropusnosti i drugih svojstava ispravnosti građevina za odvodnju ili odlaganje otpadnih voda, te propisuje prekršajnu odredbu.

Clanak 128. propisuje postupak usklađenja vodopravnih dozvola za zaštitu voda izdanih temeljem izvornoga Zakona, te pravne posljedice neusklađenja.

Clanak 129. uređuje prestanak važenja onih podzakonskih akata, koji su drukcije uređeni ovim Zakonom.

Clanak 130. uređuje pravnu sudbinu svih podzakonskih akata donesenih temeljem izvornoga teksta Zakona o vodama.

Clanci 131. i 132. propisuje obvezu i rokove donošenja neophodnih podzakonskih akata da bi odredbe ovoga Zakona zaživjele u primjeni.

Clankom 133. određuje se prijelazno razdoblje za primjenu odredbe o prijenosu odgovornosti za održavanje javnih građevina detaljne melioracijske odvodnje (kanala III i IV) reda sa zemljovlasnika na županije. Uređena su dva podrazdoblja:

- od stupanja na snagu ovoga Zakona do donošenja odluke o visini naknade za melioracijsku odvodnju – odgovornost je i dalje na korisnicima,
- od donošenja odluke o visini naknade za melioracijsku odvodnju do isteka prijelaznog razdoblja – odgovornost nose Hrvatske vode.

Clankom 134. određuje se dan stupanja na snagu Zakona o izmjenama i dopunama Zakona.

Uređenje ovako dugog *vacatio legis* za odredbu članka 53. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona neophodno je iz nekoliko razloga: Prijenos odgovornosti sa zemljovlasnika i korisnika na županije za građevine melioracijske odvodnje III i IV reda nužno je ispunjenje nekoliko pretpostavki: donošenje,

temeljem Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o financiranju vodnoga gospodarstva, uvođenje nove naknade za melioracijsku odvodnju, sustava te naknade; povezivanje tarifnoga sustava s mjerama prisilne naplate – umanjivanjem od isplacenih državnih poticaja za poljoprivrednu proizvodnju i dr.), uspostavu odgovarajućih institucionalnih aranžmana u okviru županija (popuna dodatnim ljudstvom, stručno usavršavanje radi obavljanja poslova obracuna i naplate sredstava naknade, planiranja, ugovaranja i nadziranja radova tehničkoga i gospodarskoga održavanja).

TEKST VAŽEĆEG ZAKONA O VODAMA (IZVADAK)

1. Clanci koji se mijenjaju

Clanak 2.

Odredbe ovoga Zakona odnose se na:

- površinske i podzemne kopnene vode uključujući ušća rijeka koje se ulijevaju u more i kanala spojenih s morem, do crte razgranicenja iz clanka 4. točke 6. ovoga Zakona,
- mineralne i termalne vode, osim mineralnih i geotermalnih voda iz kojih se mogu pridobivati mineralne sirovine ili koristiti akumulirana toplina u energetske svrhe što se uređuje Zakonom o rudarstvu,
- nalazišta vode za pice u teritorijalnom moru,
- vode mora u pogledu zaštite od onečišćenja s kopna i otoka.

Ravnatelj Državne uprave za vode (u daljnjem tekstu: ravnatelj) i ministar ministarstva nadležan za poslove pomorstva sporazumno utvrđuju crtu razgranicenja kopnenih voda i voda mora iz stavka 1. alineja 1. ovoga clanka u vezi s clankom 4. točkom 6. ovoga Zakona.

Clanak 3.

Vode su opće dobro koje zbog svojih prirodnih svojstava ne mogu biti ni u cijem vlasništvu.

Vode kao opće dobro imaju osobitu zaštitu Republike Hrvatske.

Za korištenje i stjecanje prava na vodama, pored odredaba ovoga Zakona, moraju biti ispunjeni i uvjeti određeni posebnim zakonima (zaštita prirode, plovidba, ribarstvo, zdravstvo i dr.).

Clanak 4.

Pojedini izrazi, prema ovom Zakonu, imaju sljedeće značenje:

1. vodni režim čini prostorni raspored i izgrađenost vodnog sustava te stanje količina i kakvoće voda na određenom području i u određenom vremenu,
2. vodni sustav čine svi vodotoci i druge vode, vodna dobra i vodne građevine na određenom području (područje Republike Hrvatske, vodno odnosno slivno područje),
3. korito je terensko udubljenje kroz koje stalno ili povremeno teku vode odnosno u kojem se nalaze stajace vode,
4. obalu čini pojas zemljišta uz korita tekucih i drugih kopnenih voda koji služi pristupu vodi i redovnom održavanju korita voda,
5. vodotok čini korito tekuće vode zajedno s obalama i vodom koja njime stalno ili povremeno protječe,
6. ušće rijeke koja se ulijeva u more i kanala spojenog s morem čini korito vodotoka s obalama do crte razgranicenja koja spaja najdalje suprotne točke njihovih obala na utoku u more,
7. međudržavne vode su vode koje čine ili presijecaju državnu granicu.

Clanak 6.

Upravljanje vodama zasniva se na načelima:

1. voda je nezamjenjiv uvjet života i rada. Obveza je svih osoba s pažnjom cuvati njezinu kakvocu, štedljivo i racionalno je koristiti, uz jednake zakonom utvrđene uvjete,
2. vodama se upravlja prema nacelu jedinstva vodnog sustava i nacelu održivog razvoja kojim se zadovoljavaju potrebe sadašnje generacije i ne ugrožavaju pravo i mogućnost budućih generacija da to ostvare za sebe,
3. teritorijalne jedinice za upravljanje vodama jesu vodna i slivna područja kao hidrografske i gospodarske cjeline. Granice administrativno-teritorijalnih jedinica ne mogu biti zaprekom za integralno upravljanje vodama na tim područjima,
4. u pripremi i donošenju planova koji su osnova upravljanja vodama polazi se od obveze cjelovite zaštite okoliša i ostvarivanja općeg i gospodarskog razvoja Republike Hrvatske,
5. za korištenje voda koje prelaze granice dopuštene opće uporabe, kao i za svako pogoršanje kakvoce vode, plaća se naknada razmjerno koristi odnosno stupnju i opsegu utjecaja na promjene u stanju voda,
6. propisima kojima se utvrđuju zadaci i obveze za ulaganja u poboljšanje vodnog sustava moraju se utvrditi i izvori za njihovo financiranje.

Članak 7.

Vodni režim se utvrđuje na osnovi dugoročnog pracenja prostornog rasporeda količine, kakvoce i drugih osobina voda i izgrađenosti vodnog sustava.

Pod promjenama vodnog režima razumijevaju se sve promjene koje nastaju uslijed ljudske djelatnosti i ponašanja ili djelovanja prirodnih sila kojima se mijenjaju količina ili kakvoća voda i njihov prostorni i vremenski raspored.1.

1. VODNE GRAĐEVINE

Članak 9.

Vodne građevine, s obzirom na njihovu namjenu, jesu:

1. regulacijske i zaštitne vodne građevine - napisi, obaloutvrde, umjetna korita vodotoka, odteretni kanali, lateralni kanali za zaštitu od vanjskih voda, odvodni tuneli, brane s akumulacijama, ustave, retencije i drugi pripadajući im objekti, crpne stanice za obranu od poplava, građevine za zaštitu od erozija i bujica, te drugi objekti pripadajući ovim građevinama,
2. vodne građevine za melioracijsku odvodnju - osnovna i detaljna kanalska (melioracijska) mreža, crpne stanice za melioracijsku odvodnju, drenaže i drugi objekti pripadajući ovim građevinama,
3. vodne građevine za korištenje voda:
 - a) za vodoopskrbu - vodozahvati (zdenci, kaptaže, zahvati na vodotocima, jezerima i akumulacijama, crpke i sl.); uredaji za pročišćavanje vode za pice, vodospreme i magistralni cjevovodi,
 - b) za melioracijsko navodnjavanje - akumulacije i druge zahvatne građevine, razvodna mreža i drugi objekti pripadajući ovim građevinama,
 - c) za proizvodnju električne energije - akumulacije, dovodni i odvodni kanali i drugi objekti pripadajući ovim građevinama,
 - d) za plovidbu - plovni putevi, prevodnice, ustave i drugi objekti pripadajući ovim građevinama,

4. vodne građevine za zaštitu voda - kolektori, uredaji za pročišćavanje otpadnih voda, ispusti u prijemnik i drugi objekti pripadajući ovim građevinama.

Gradenje vodnih građevina iz stavka 1. točke 1. ovoga članka u interesu je Republike Hrvatske.

Gradenje vodnih građevina iz stavka 1. točke 2., 3. i 4. ovoga članka koje se financira iz sredstava proračuna ili drugih namjenskih sredstava koja se osiguravaju na osnovi zakona ili propisa donesenog na osnovi zakona, u interesu je Republike Hrvatske.

U svrhu gradnje građevina iz stavka 2. i 3. ovoga članka može se neposredno podnijeti prijedlog za izvlaštenje sukladno odredbama Zakona o izvlaštenju.

Članak 12.

Gradenje regulacijskih i zaštitnih vodnih građevina, tehničko i gospodarsko održavanje vodotoka, vodnog dobra i vodnih građevina provodi se u skladu s planom upravljanja vodama.

Plan upravljanja državnim vodama (članak 11. stavak 1.) donose "Hrvatske vode" u suglasnosti s ravnateljem.

Planove upravljanja lokalnim vodama na pojedinim slivnim područjima donose "Hrvatske vode" uz suglasnost županijskih skupština županija na cijem je području slivno područje odnosno uz suglasnost Gradske skupštine Grada Zagreba za slivno područje Grada Zagreba (u daljnjem tekstu: županijska skupština).

Članak 13.

Tehničko i gospodarsko održavanje, snošenje dijela troškova održavanja i usklađivanje korištenja višenamjenskih akumulacija i drugih vodnih građevina koje se, osim za zaštitu od štetnog djelovanja voda, koriste i za druge namjene (proizvodnja električne energije, navodnjavanje, rekreacija i sl.), ostvaruje se u skladu s ugovorom koji zaključuju "Hrvatske vode" i drugi ovlašćenici prava na tim građevinama uz suglasnost Državne uprave za vode.

2. TERITORIJALNE OSNOVE ZA UPRAVLJANJE VODAMA

Članak 15.

Vodna područja obuhvaćaju područje jednog ili više slivova glavnih rijecnih vodotoka ili njihovih dijelova, koji čine prirodnu hidrografsku cjelinu.

Vodna područja su:

1. vodno područje sliva Save,
2. vodno područje slivova Drave i Dunava,
3. vodno područje primorsko-istarskih slivova,
4. vodno područje dalmatinskih slivova.

Granice vodnih područja utvrđuje Vlada Republike Hrvatske.

Članak 16.

Slivno područje obuhvaća, u okviru vodnog područja, jedan ili više slivova manjih vodotoka za koje se, zbog povezanosti vodne problematike, izgrađenog vodnog sustava i gospodarskih uvjeta osigurava jedinstveno upravljanje vodama.

Slivno područje čini teritorijalnu jedinicu za upravljanje lokalnim vodama.

Slivna područja utvrđuje Vlada Republike Hrvatske.

Clanak 17.

Površinske vode dijele se na vode značajne za Republiku Hrvatsku (u daljnjem tekstu: državne vode) i na lokalne vode.

Popis državnih voda utvrđuje Vlada Republike Hrvatske. Ostale površinske vode, osim voda iz stavka 2. ovoga članka, smatraju se lokalnim vodama.

3. PLANSKE OSNOVE ZA UPRAVLJANJE VODAMA

Clanak 18.

Planske osnove za upravljanje vodama su Vodnogospodarska osnova Hrvatske, te vodnogospodarske osnove i vodnogospodarski planovi slivnih područja.

Clanak 19.

Vodnogospodarska osnova Hrvatske je dugoročni planski dokument kojim se utvrđuju osnove za upravljanje vodama, bilanca voda i poboljšanje vodnog sustava na temelju kojeg se osigurava cjelovit i usklađen vodni režim u Republici Hrvatskoj i na svakom vodnom području (u daljnjem tekstu: jedinstveni vodni režim).

Vodnogospodarskom osnovom Hrvatske se osobito: utvrđuje raspored, zalihe i osobine voda, utvrđuju potrebe za vodom u svim područjima života, rata i drugih djelovanja i način osiguravanja dovoljnih količina vode uporabive za takve namjene, osigurava zaštita voda od onečišćenja, utvrđuju najpovoljnija tehnička i druga rješenja za uređenje vodotoka, zaštitu od poplava i drugih oblika štetnog djelovanja voda, te druga rješenja značajna za upravljanje vodama i osiguravanje jedinstvenoga vodnog režima.

Vodnogospodarska osnova Hrvatske mora se zasnivati na znanstvenim istraživanjima, kontinuiranom pracenju rasporeda stanja i pojava u vezi s vodama i njihovim korištenjem, uvažavanju specifičnosti vodne problematike svakog vodnog područja i cjelovite zaštite okoliša.

Vodnogospodarska osnova Hrvatske, Strategija prostornog uređenja Države, Strategija zaštite okoliša, planske osnove gospodarenja šumama na državnoj razini i planske osnove razvoja sustava unutarnje plovidbe, međusobno se uskladuju.

Clanak 20.

Vodnogospodarska osnova Hrvatske mora se usklađivati s promjenama koje nastaju u vodnom sustavu, gospodarskom i društvenom razvoju.

Vodnogospodarsku osnovu Hrvatske donosi Sabor Republike Hrvatske. .

Clanak 21.

Osnovni planski dokument za upravljanje vodama i poboljšanje vodnog sustava na slivnom području je vodnogospodarska osnova slivnog područja ili vodnogospodarski plan slivnog područja.

Vodnogospodarska osnova slivnog područja donosi se za slivna područja s osobito složenom problematikom korištenja voda, zaštite voda, uređenja vodotoka i drugih voda, te zaštita od štetnog djelovanja voda. Na sadržaj vodnogospodarske osnove slivnog područja odgovarajuće se primjenjuje odredba članka 19. stavka 2. ovoga Zakona.

Za ostala slivna područja, osim slivnih područja iz stavka 2. ovoga članka, donose se vodnogospodarski planovi.

Vodnogospodarskim planom slivnog područja utvrđuje se: raspored, zalihe i osobine voda, potrebe za vodom, odgovarajuća tehnička i gospodarska rješenja i aktivnosti za upravljanje vodama i poboljšanje stanja voda na slivnom području.

Vodnogospodarska osnova slivnog područja i vodnogospodarski plan slivnog područja moraju biti u skladu s Vodnogospodarskom osnovom Hrvatske.

Vodnogospodarske osnove i vodnogospodarski planovi slivnih područja, program zaštite okoliša, dokumenti prostornog uređenja i planski dokumenti za gospodarenje šumama na slivnim područjima, međusobno se uskladjuju.

Članak 22.

Vodnogospodarske osnove i vodnogospodarski planovi slivnih područja moraju se uskladivati s promjenama u vodnom sustavu, gospodarskim i drugim razvojem sa slivnim područjima.

Planski dokument iz stavka 1. ovoga članka donosi županijska skupština na prijedlog "Hrvatskih voda" uz pribavljenu suglasnost Državne uprave za vode o uskladenosti tog datuma s Vodnogospodarskom osnovom Hrvatske. Ako se slivno područje prostire na području dvije ili više županija ovaj dokument donose skupštine tih županija sporazumno.

Ako županijska skupština iz prethodnog stavka u roku od tri mjeseca od dana primitka prijedloga "Hrvatskih voda" ne donese vodnogospodarsku osnovu ili vodnogospodarski plan, ove planske dokumente donijet će Vlada.

Članak 23.

Bliže propise o sadržaju, načinu i postupku donošenja Vodnogospodarske osnove Hrvatske, vodnogospodarske osnove odnosno vodnogospodarskog plana slivnog područja, donosi ravnatelj.

4. KORIŠTENJE VODA

Članak 24.

Korištenjem voda, prema ovom Zakonu, smatra se:

- zahvacanje, crpljenje i uporaba površinskih i podzemnih voda za različite namjene (opskrba vodom za pice, sanitarne i tehnološke potrebe, navodnjavanje i dr.) ,
- korištenje vodnih snaga za proizvodnju električne energije i druge pogonske namjene,
- korištenje voda za uzgoj riba,
- korištenje voda za plovidbu,
- korištenje voda za šport, kupanje, rekreaciju i druge slične namjene,

Članak 27.

Za svako korištenje voda koje prelazi opseg opće uporabe potrebna je vodopravna dozvola, osim kada je ovim Zakonom ili drugim propisom u skladu s ovim Zakonom određeno da se voda može koristiti bez vodopravne dozvole.

Gradsko ili općinsko vijeće, odnosno Gradska skupština Grada Zagreb (u daljnjem tekstu: gradsko, odnosno općinsko vijeće) po prethodno pribavljenom mišljenju "Hrvatskih voda" može donijeti bliže propise o mjestu, načinu i opsegu opće uporabe voda, uz obvezu osiguravanja ravnopravnog i jednakog korištenja voda za sve, te uz uvjet da opća uporaba voda ne smije biti na štetu ostalih posebnih namjena voda određenih ovim Zakonom.

Članak 28.

Vlasnik, odnosno ovlaštenik drugoga stvarnog prava na zemljištu može bez vodopravne dozvole slobodno koristiti:

1. oborinske vode koje se skupljaju na njegovu zemljištu,
2. vode koje izviru na njegovu zemljištu a do granice tog zemljišta ne stvaraju vodotok (ne otjecu izvan granica toga zemljišta),
3. podzemne vode na njegovu zemljištu koje se koriste granicama osobnih potreba domaćinstva (iz zdenaca, crpki i sl.)

Članak 29.

Korištenje voda može se privremeno ograniciti ili trajno obustaviti :

1. ako nastupi privremena nestašica vode u tolikom opseg da nije moguće zadovoljiti potrebe svih korisnika voda na određenom području,
2. ako se utvrdi da su zalihe podzemnih voda ili voda i drugih izvorišta iz kojih se crpi voda za potrebe javne vodoopskrbe u tolikoj mjeri iscrpljene da nema mogućnosti za njihovo daljnje crpljenje ili da postoji opasnost od njihovog potpuno iscrpljivanja,
3. ako je zbog postojećeg opsega crpljenja voda pogoršana kakvoća vode ili bi moglo nastupiti njeno pogoršanje,
4. ako je zbog smanjenja razine podzemnih voda došlo do ugrožavanja šumskog ekosustava.

Odluku o privremenom ograničenju ili trajnoj obustavi korištenja voda u slučajevima iz stavka 1. ovoga članka donosi županijsko poglavarstvo, odnosno Gradsko poglavarstvo Grad Zagreba (u daljnjem tekstu: županijsko poglavarstvo) a ako ograničenje ili zabrana crpljenja odnosi na područje dviju ili više županija odluku donosi ravnatelj.

a) Vodoopskrba

Članak 32.

Korištenje voda za opskrbu stanovništva vodom za pice, sanitarne potrebe, protupožarne zaštite i potrebe obrane ima prvenstvo u odnosu na korištenje voda za ostale namjene.

Ovisno o specifičnim potrebama i uvjetima na pojedinim slivnim područjima može se odrediti red prvenstva korištenja voda uz obavezno davanje prvenstva namjenama iz stavka 1. ovoga članka. Odluku o tome donosi županijska skupština uz suglasnost Državne uprave za vode.

Ako se slivno područje nalazi na području više županija, odluku iz stavka 2 ovoga članka donose županijske skupštine tih županija sporazumno, a ako se ne postigne sporazum, odluku donosi Vlada Republike Hrvatske.

Clanak 33.

Grad odnosno općina, ima prvenstveno pravo korištenja voda iz izvorišta i drugih ležišta na njenom području za namjene iz članka 32. ovoga Zakona u opsegu koji odgovara potrebama toga područja za razdoblje od pet godina od dana postavljanja zahtjeva druge jedinice lokalne samouprave za korištenje voda za iste namjene.

Ukoliko se ne postigne sporazum o pravu korištenja voda iz stavka 1. ovoga članka, o zahtjevu druge jedinice lokalne samouprave rješava Državna uprava za vode.

Clanak 41.

Odluku o zaštiti izvorišta cijele se zone sanitarne zaštite prostiru na području jednog grada ili općine donosi nadležno gradsko, odnosno općinsko vijeće.

Odluku o zaštiti izvorišta cijele se zone sanitarne zaštite prostiru na području više gradova ili općina u sastavu iste županije donosi županijska skupština.

Odluku o zaštiti izvorišta cijele se zone sanitarne zaštite nalaze na području dvije ili više županija donose sporazumno skupštine tih županija. U slučaju da se ne postigne sporazum odluku donosi ravnatelj.

Za donošenje odluke o zaštiti izvorišta potrebno je prethodno mišljenje "Hrvatskih voda".

Zone sanitarne zaštite utvrđene odlukom o zaštiti izvorišta, kao i prostor rezerviran za zone sanitarne zaštite za koje nije donesena odluka moraju se uvrstiti u dokumente prostornog uređenja područja na kojima se te zone prostiru.

Clanak 42.

Kada su radi zaštite izvorišta, u zonama sanitarne zaštite, potrebna posebna povećana ulaganja u vodoopskrbni sustav i sustav javne odvodnje otpadnih voda, potrebna sredstva za takva ulaganja osiguravaju se u proračunima gradova i općina na cijem se području koristi voda iz toga izvorišta, razmjerno količini vode koja se isporučuje na području svake od navedenih jedinica lokalne samouprave.

Gradovi, odnosno općine iz stavka 1. ovoga članka imaju pravo, radi podmirenja troškova navedenih ulaganja, uvesti posebnu naknadu, a koja se plaća u cijeni isporučene vode neposrednim korisnicima. Ova se naknada uvodi na određeno vrijeme potrebno za podmirenje stvarnih troškova ulaganja.

Clanak 43.

Bliže propise o uvjetima i načinu utvrđivanja zona sanitarne zaštite i o mjerilima za utvrđivanje posebne naknade iz članka 42. ovoga Zakona donosi ravnatelj.

b) Korištenje voda za melioracijsko navodnjavanje

Clanak 45.

U svrhu gradnje i korištenja melioracijskog sustava za navodnjavanje od interesa za više vlasnika ili korisnika zemljišta mogu se osnivati zadruge.

Za upis djelatnosti zadruge u sudski registar moraju biti ispunjeni uvjeti iz članka 174. ovoga Zakona

Stručni nadzor nad korištenjem voda za melioracijsko navodnjavanje putem zadruge obavljaju "Hrvatske vode".

Clanak 46.

Melioracijski sustav za navodnjavanje za potrebe navodnjavanja vlastitog zemljišta može izgraditi vlasnik toga zemljišta.

Clanak 47.

U svrhu dovodenja voda u melioracijskom sustavu za navodnjavanje mogu se ustanovljavati služnosti.

Ako zainteresirane stranke ne postignu sporazum o ustanovljavanju služnosti, o ustanovljavanju služnosti i visini naknade odlucuje županijski ured, odnosno ured Grada Zagreba nadležan za imovinsko-pravne poslove.

Na ustanovljavanje služnosti odgovarajuće se primjenjuju odredbe Zakona o izvlaštenju o postupku i naknadi za nepotpuno izvlaštenje.

Clanak 48.

Bliže propise o tehničkim, gospodarskim i drugim uvjetima za uređenje melioracijskog sustava za navodnjavanje, tehničkog upravljanju sustavom, obavezi izvještavanja o stanju i korištenju sustava, osnovama za utvrđivanje održavanja troškova sustava nacinu raspoređivanja tih troškova na korisnike donosi ravnatelj.

c) Korištenje vodnih snaga

Clanak 49.

Pravo korištenja vodnih snaga za proizvodnju elektricne energije i za pogon uređaja koji se pokrecu snagom vode, stjece se na osnovi ugovora o koncesiji i vodopravne dozvole.

Pri odlucivanju o dodjeli prava korištenja vodnih snaga polazi se od nacela veceg javnog interesa (poboljšanje opceg standarda ljudi, zaštite okoliša, zaštite zdravlja i dr.) i racionalnijeg korištenja vodne snage.

Pravo korištenja vodnih snaga odobrava se na određeno vrijeme.

Clanak 50.

Mjerna jedinica za kolicinu vode iz clanka 49. stavka ovoga Zakona jest 1 m.

Mjerna jedinica za pokretacku snagu vode iz clanka 49. stavka 1. ovoga Zakona jest 1 kW.

Clanak 51.

Vodne gradevine i uređaji za korištenje vodnih snaga mogu ju se projektirati i izvesti tako da:

- omogucavaju vracanje voda u vodotoke ili druga ležišta voda,
- ne smanjuju postojeci opseg korištenja voda za vodoopskrbu, navodnjavanje i druge namjene ili ne sprecavaju korištenje voda za druge, u skladu s ovim Zakonom, planom utvrđene namjene,
- ne smanjuju stupanj zaštite od štetnog djelovanja voda i ne otežavaju provodenje mjera takve zaštite,
- ne pogoršavaju zdravstvene prilike i ne utjecu negativno na stanje okoliša,
- ne uzrokuju štete na šumama i drugoj flori i fauni ili imovini i na zakonu utemeljenim interesima drugih osoba,
- ne otežavaju. pješacki, cestovni i željeznicki promet i plovidbu na unutarnjim plovnim putevima.

5. VAĐENJE MINERALNIH SIROVINA U PODRUCJU ZNACAJNOM ZA VODNI REŽIM

Clanak 53.

Pijesak i šljunak iz obnovljenih ležišta u području značajnom za vodni režim mogu se vaditi samo na osnovi vodopravne dozvole, te na osnovi ugovora o koncesiji kada je to ovim Zakonom određeno.

Područje značajno za vodni režim iz stavka 1. ovoga članka jest:

- vodotoci i druga ležišta površinskih voda,
- uređeni i neuređeni inundacijski pojas (članak 85. stavci 2. i 3.),
- pojas mora uz ušća rijeka koja se ulijevaju u more i kanala spojenih s morem u polumjeru od jedne nautičke milje, računajući od sredine ušća na crti određenoj u članku 2. stavku 2. ovoga Zakona.

Za vadenje pijeska i šljunka iz neobnovljivih ležišta i za vadenje kamena na području iz stavka 2. ovoga članka i u zonama sanitarne zaštite, pored uvjeta propisanih Zakonom o rudarstvu, potrebna je i vodopravna dozvola.

Clanak 54.

Pravne, odnosno fizičke osobe koje na području iz članka 53. ovoga Zakona vade pijesak, šljunak ili kamen dužne su voditi očevidnik o količini i kakvoći izvadenih tvari i podatke o tome dostavljati "Hrvatskim vodama".

Sadržaj i način vođenja očevidnika i dostavljanja podataka iz stavka 1. ovoga članka propisuje ravnatelj.

Clanak 55.

Pravna, odnosno fizička osoba koja na području iz članka 53. ovoga Zakona bez vodopravne dozvole i koncesije vadi pijesak i šljunak dužna je naknaditi tako počinjenu štetu prema cjeniku kojeg donose "Hrvatske vode" uz suglasnost ravnatelja.

Rješenje o naknadi štete iz stavka 1. ovoga članka donose "Hrvatske vode". Protiv toga rješenja dozvoljena je žalba Državnoj upravi za vode.

Naplateni iznos naknade štete iz stavka 1. ovoga članka prihod je "Hrvatskih voda" i koristi se za saniranje stanja nastalog štetnom radnjom.

6. VODNO DOBRO I NJEGOVO KORIŠTENJE

a) Vodno dobro

Clanak 58.

Rješenjem nadležnog tijela, prema prethodnom mišljenju "Hrvatskih voda" utvrđuje se pripadnost nekog zemljišta vodnom dobru.

O pripadnosti zemljišta iz stavka 1. ovoga članka vodnom dobru na državnim vodama odlučuje Državna uprava za vode.

O pripadnosti zemljišta iz stavka 1. ovoga članka vodnom dobru na lokalnim vodama odlučuje županijski ured, odnosno uredi Grada Zagreba nadležni za upravljanje vodama (u daljnjem tekstu: županijski ured).

b) Javno vodno dobro

Clanak 61.

Javno vodno dobro je javno dobro u opcoj uporabi i u vlasništvu je Republike Hrvatske.

Javno vodno dobro je neotudivo.

Javnim vodnim dobrom upravljaju "Hrvatske vode", koje su ovlaštene na zakljucivanje ugovora i poduzimanje drugih radnji u vezi s ulaganjima, tehnickim i gospodarskim održavanjem, korištenjem i davanjem na korištenje toga dobra (zakup) osim zakljucivanja ugovora o koncesiji.

Clanak 62.

Na javnom vodnom dobru ne može se dosjelošcu steci pravo vlasništva niti drugo stvarno pravo.

Stjecanje nekog drugog prava, osim prava vlasništva, na zemljišnim cesticama iz clanka 60. ovoga Zakona moguće je samo na temelju prethodnog akta "Hrvatskih voda" kojim se utvrđuje da to pravo neće utjecati na ostvarivanje namjena iz clanka 59. ovoga Zakona, odnosno da neće potpuno isključiti dopuštenu opcu uporabu na tom dijelu javnog vodnog dobra.

Clanak 65.

Zemljišne cestice iz clanka 60. ovoga Zakona prestaju biti dijelom javnog vodnog dobra pod sljedecim uvjetima :

1. ako se rješenjem Državne uprave za vode utvrdi da je zemljišna cestica postala trajno nepotrebna za namjene iz clanka 59. ovoga Zakona i da je uslijed toga prestala biti javnim vodnim dobrom, i

2. ako se u zemljišnoj knjizi briše njezino svojstvo javnog vodnog dobra.

c) Zemljišne cestice izvan sustava javnoga vodnog dobra

7. ZAŠTITA VODA

Clanak 68.

Zaštita voda od onečišćavanja (u daljnjem tekstu: zaštita voda) provodi se radi ocuvanja života i zdravlja ljudi i zaštite okoliša, te omogućavanja neškodljivog i nesmetanog korištenja voda za različite namjene.

Zaštita voda ostvaruje se nadzorom nad stanjem kakvoći voda i izvorima onečišćavanja, sprecavanjem, ogranicavanjem zabranjivanjem radnji i ponašanja koja mogu utjecati na onečišćenje voda i stanje okoliša u cjelini te drugim dje lovanjima usmjerenim ocuvanju i poboljšavanju kakvoće i namjenske uporabljivosti voda.

Clanak 70.

Opasnim tvarima, prema ovome Zakonu, smatraju se tvari, energija i drugi uzrocnici koji svojim sastavom, kolicinom, radioaktivnim, toksicnim, kancerogenim, mutagenim ili drugim svojstvima štetno djeluju na život i zdravlje ljudi i stanje okoliša.

Opasne tvari zabranjeno je ispuštati ili unositi u vode te odlagati na području na kojem postoji mogućnost njihova onečišćenja, odnosno zagadivanja osim pod uvjetima utvrđenim ovim Zakonom ili propisima donesenim na temelju ovoga ili drugog zakona.

Vlada Republike Hrvatske propisuje koje se tvari i u kojoj kolicini sukladno stavku 1. ovoga clanka smatraju opasnim tvarima.

Clanak 72.

Radi sprečavanja pogoršanja kakvoće voda i zaštite okoliša u cjelini, propisuju se granicne vrijednosti opasnih i drugih tvari :

1. za tehnološke otpadne vode prije njihova ispuštanja u sustav javne odvodnje otpadnih voda, odnosno u drugi prijemnik,
2. za vode koje se nakon pročišćavanja ispuštaju iz sustava javne odvodnje otpadnih voda u prirodni prijemnik,
3. za otpadne vode i tvari koje se ispuštaju u septicke i sabirne jame.

Propise iz stavka 1. točke 1. i 2. ovoga članka donosi ravnatelj, a propis iz točke 3. donosi županijska skupština.

Clanak 75.

Pravne i fizičke osobe dužne su otpadne vode ispuštati u sustav javne odvodnje otpadnih voda ili na drugi način u skladu s odlukom o odvodnji otpadnih voda.

Odluka iz stavka 1. ovoga članka mora sadržavati osobito: odredbe o načinu odvodnje otpadnih voda, obvezu priključenja na sustav javne odvodnje otpadnih voda, uvjete i način ispuštanja otpadnih voda na područjima na kojima nije izgrađen takav sustav, obvezu posebnog odlaganja i odstranjivanja opasnih i drugih tvari, te obvezu održavanja sustava javne odvodnje otpadnih voda.

Odluku o odvodnji otpadnih voda na području grada, odnosno općine donosi gradsko, odnosno općinsko vijeće. U slučaju da se istim sustavom javne odvodnje otpadnih voda odvodi voda s područja više općina, odluku donosi županijska skupština.

Clanak 76.

Zaštita voda provodi se u skladu s Državnim planom za zaštitu voda i županijskim planovima za zaštitu voda, odnosno planom za zaštitu voda Grada Zagreba, (u daljnjem tekstu: županijski plan za zaštitu voda).

Planovima za zaštitu voda utvrđuju se osobito: potrebna istraživanja i ispitivanja kakvoće voda, mjere zaštite voda uključujući i mjere za slučajeve izvanrednih i iznenadnih zagađenja voda, planovi gradnje objekata za odvodnju i pročišćavanje otpadnih voda u naseljima, potrebna financijska sredstva, izvori i način financiranja, osobe koje su dužne provoditi plan te njihova ovlaštenja i odgovornosti.

Plan gradnje objekata za pročišćavanje otpadnih voda u Državnom planu za zaštitu voda obuhvaća objekte i uređaje za pročišćavanje otpadnih voda od najmanje 50.000 ekvivalentnih stanovnika (ES).

Sastavni dio planova za zaštitu voda je kategorizacija voda. Kategorizacijom se pojedini vodotoci i druge vode, polazeći od mjerila iz klasifikacije voda (članak 69. ovoga Zakona) razvrstavaju u skupine koje moraju zadovoljavati propisane uvjete kakvoće i drugih osobina vode.

Županijski plan za zaštitu voda mora biti u skladu s Državnim planom za zaštitu voda.

Clanak 77.

Državni plan za zaštitu voda donosi Vlada Republike Hrvatske.

Županijski plan za zaštitu voda donosi županijska skupština na prijedlog "Hrvatskih voda".

Državni plan za zaštitu voda objavljuje se u "Narodnim novinama", a županijski plan za zaštitu voda u službenom glasilu županije, odnosno Grada Zagreba.

Clanak 78.

Ako zbog smanjenog protoka ili drugih okolnosti prijete opasnost od pogoršanja kakvoće voda u vodotoku ili drugom prijemniku u koji se izlijevaju otpadne vode (izvanredno zagađenje), ravnatelj može zabraniti ili ograničiti ispuštanje otpadnih voda na određenom području, odnosno zabraniti ili ograničiti ispuštanje tehnoloških otpadnih voda osobama koje obavljaju određene djelatnosti.

Clanak 79.

Ako je uslijed iznenadnog slučaja, kvara ili iz drugih razloga nastala opasnost zagađenja voda, pravna, odnosno fizička osoba u vezi sa čijim je djelovanjem ili propustom takva opasnost nastala, dužna je bez odgađanja o tome izvijestiti najbližu policijsku upravu.

Svaka osoba koja primijeti da je došlo do zagađenja voda ili da postoji opasnost nastanka zagađenja, dužna je o tome izvijestiti najbližu policijsku upravu.

Policijska uprava će o nastalom zagađenju, odnosno opasnosti od zagađenja voda izvijestiti najbližega županijskoga vodopravnog inspektora, odnosno najbližu organizacijsku jedinicu "Hrvatskih voda".

"Hrvatske vode", ili druga pravna osoba određena planom za zaštitu voda dužna je neposredno po saznanju o zagađenju voda ili nastanku opasnosti od zagađenja poduzeti mjere za njihovo sprecavanje, odnosno otklanjanje.

Troškove poduzetih mjera snosi pravna, odnosno fizička osoba zbog čijeg je djelovanja ili propusta došlo do zagađenja, odnosno opasnosti od zagađivanja.

Clanak 80.

Pravne i fizičke osobe koje u vezi s obavljanjem gospodarskih djelatnosti ili drugih aktivnosti za koje je potrebna vodoprivredna dozvola ispuštaju u vode opasne tvari odnosno koje proizvode ili stavljaju u promet kemijske tvari i njihove pripravke koji mogu onečistiti vode, dužne su o tome voditi očevidnik i podatke dostavljati "Hrvatskim vodama".

Sadržaj i način vodenja očevidnika iz stavka 1. ovoga članka propisuje ravnatelj.

Clanak 81.

Sastav i kakvoća voda u vezi s provođenjem nadzora, poduzimanjem mjera i izricanjem kazni zbog povreda odredaba o zaštiti voda iz ovoga Zakona, mogu se utvrđivati samo na temelju analiza i nalaza ovlaštenih laboratorija.

Uvjete koje moraju ispunjavati ovlašteni laboratoriji, sadržaj i način davanja ovlasti propisuje ravnatelj uz suglasnost ravnatelja Državnog zavoda za normizaciju i mjeriteljstvo.

8. UREĐENJE VODOTOKA I DRUGIH VODA I ZAŠTITA OD ŠTETNOG DJELOVANJA VODA

a) Uređenje vodotoka i drugih voda

Clanak 83.

Radovima tehničkog i gospodarskog održavanja vodotoka, vodnog dobra i vodnih građevina smatraju se osobito:

I. održavanje prirodnih i umjetnih vodotoka: oblaganje korita i obala kamenom, cementnim pločama, žičanim pletenom i sl., čišćenje, uklapanje nanosa i djelomično produbljivanje dna korita, ublažavanje zavoja bez značajnije promjene trase korita,

zemljani i slicni radovi na uredenju i održavanju obala, zemljani radovi u inundacijskom pojasu, krcenje i košnja raslinja, obnavljanje, održavanje propusta i prijelaza do raspona od 5 m,

2. održavanje regulacijskih i zaštitnih vodnih gradevina: popravci, pojacanja i obnavljanja nasipa, krcenje, košnja i radovi na vegetativnoj zaštiti gradevina, zamjene oštećenih dijelova gradevina,

3. održavanje vodnih gradevina za melioracijsku odvodnju: cišćenje, tehnicko i vegetativno održavanje gradevina i pojasa uz gradevine, zemljani radovi na manjim dopunama kanalske mreže, ublažavanju zavoja i nagiba, drenažni radovi, izrada tipskih propusta i slicnih objekata koji su sastavni dio kanalske mreže, njihovo obnavljanje i zamjena.

Radovima gospodarskog održavanja vodotoka i vodnog dobra smatraju se i zaštitne mjere uzgoja i sjece drveca i drugog raslinja. Ove mjere provode se u skladu s propisom koji donosi ravnatelj nakon prethodnog mišljenja ministra nadležnog za poslove šumarstva.

b) Zaštita od štetnog djelovanja voda

Clanak 85.

U svrhu tehnickog i gospodarskog održavanja vodotoka i drugih voda, djelotvornog provođenja obrane od poplava i drugih oblika zaštite od štetnog djelovanja voda (zaobalne vode, bujicne vode) na vodotocima i drugim ležištima voda utvrđuje se inundacijski pojas. U tom pojasu zabranjeno je obavljati radnje kojima se može pogoršati vodni režim i povećati stupanj ugroženosti od štetnog djelovanja voda.

Uredeni inundacijski pojas cini zemljište između korita vode i vanjskog ruba pripadajucih mu regulacijskih i zaštitnih vodnih gradevina ukljucujuci i pojas zemljišta potreban za njihovo redovno održavanje.

Neuređeni inundacijski pojas cine:

- zemljište uz vodotoke koje je vodnogospodarskom osnovom, odnosno vodnogospodarskim planom ili dokumentom uredenja prostora rezervirano za gradenje regulacijskih i zaštitnih vodnih gradevina,
- prirodne i umjetne retencije u granicama utvrđenim vodnogospodarskom osnovom, odnosno vodnogospodarskim planom ili dokumentom uredenja prostora.

Vanjsku granicu uredenog i neuredenog inundacijskog pojasa na državnim vodama određuje Državna uprava za vode na prijedlog "Hrvatskih voda", a vanjsku granicu uredenog i neuredenog inundacijskog pojasa na lokalnim vodama određuje županijska skupština na prijedlog "Hrvatskih voda". Granice inundacijskih pojaseva iz stavka 2. i 3. ovoga clanka ucrtavaju se u katastarske planove i planove prostornog uredenja.

Obrana od poplava

Clanak 87.

Obrana od poplava na državnim vodama provodi se u skladu s Drzavnim planom obrane od poplava koji donosi Vlada Republike Hrvatske.

Obrana od poplava na lokalnim vodama provodi se u skladu s planom obrane od poplava za slivno podrucje koji donose županijske skupštine na prijedlog "Hrvatskih voda".

Državni plan obrane od poplava objavljuje se u "Narodnim novinama", a plan obrane od poplava za slivno podrucje u službenom glasilu županije.

Clanak 90.

U slucaju opasnosti od poplava ravnatelj, uz suglasnost ministra nadležnog za poslove prometa, može privremeno ograniciti, odnosno zabraniti cestovni, željeznicki odnosno rijecni promet.

Iznimno od stavka 1. ovoga clanka kada je potrebno hitno postupiti zbog neposredne ugroženosti od poplava, akt o zabrani može donijeti nadležni rukovoditelj obrane od poplava.

Obrana od leda

Clanak 92.

Ako zbog stvaranja i nagomilavanja leda nastaju pregrade koje mogu prouzrociti poplavu ili ako bi zbog stvaranja i pokretanja leda moglo doci do oštećenja regulacijskih i zaštitnih vodnih gradevina, mostova i drugih stalnih ili plovnih objekata na vodotoku, moraju se poduzeti mjere utvrđene planom obrane od poplava.

Mjere za obranu od leda radi zaštite mostova, plovnih i drugih objekata, koji su u vlasništvu pravnih i fizickih osoba, poduzimaju te osobe.

U slucaju opasnosti iz stavka 1. ovoga clanka ravnatelj, uz suglasnost ministra nadležnog za poslove prometa, može privremeno ograniciti, odnosno zabraniti plovidbu na unutarnjim plovnim putevima.

Zaštita od erozija i bujica

Clanak 95.

Gradenje vodnih gradevina i izvođenja radova, odnosno mjera iz clanka 94. ovoga Zakona na pojedinim slivnim podrucjima, osim na vodotocima i vodama iz popisa državnih voda, provodi se u skladu s planom upravljanja lokalnim vodama iz clanka 12. stavka 3. ovoga Zakona.

c) Melioracijska odvodnja

Clanak 99.

Gradsko ili opcinsko poglavarstvo ce nakon primitka prijedloga zatražiti od "Hrvatskih voda" strucno mišljenje o uskladenosti prijedloga s vodnogospodarskim planom, odnosno vodnogospodarskom osnovom slivnog podrucja, i prijedlog proslijediti gradskom ili opcinskom vijecu koje donosi odluku o nacelnom prihvacanju prijedloga.

Ako gradsko ili opcinsko vijece doneše nacelnu odluku o prihvacanju prijedloga odredit ce rok za provođenje javne rasprave u svim katastarskim opcinama u kojima se ima urediti melioracijski sustav i propisati nacin provođenja javne rasprave.

Clanak 103.

Tehnicko i gospodarsko održavanje melioracijskog sustava obavlja se u skladu s planom iz clanka 12. ovoga Zakona.

Korisnici melioracijskog sustava dužni su redovno održavati detaljne melioracijske objekte u skladu s odlukom koju donosi gradsko ili opcinsko vijeće podrucja na kojem je sustav ureden. Ako se melioracijski sustav nalazi na podrucju više gradova ili opcina odluku donosi županijska skupština.

Odluka iz stavka 2. ovoga clanka donosi se uz prethodno mišljenje "Hrvatskih voda".

Ako zbog neizvođenja radova održavanja osnovnih melioracijskih objekata nastane šteta na susjednom ili drugom zemljištu, korisnik koji nije izveo radove odgovara za riasalu štetu.

O visini naknade štete iz stavka 4. ovoga clanka odlucuje posebna komisija koja se osniva u skladu s odlukom iz stavka 2. ovoga clanka.

Clanak 105.

Bliže propise o tehnickim, gospodarskim i drugim uvjetima za uredenje sustava za melioracijsku odvodnju, osnovama za tehnicko i gospodarsko održavanje sustava donosi ravnatelj.

9. OGRANICENJA PRAVA VLASNIKA I KORISNIKA ZEMLJIŠTA I POSEBNE MJERE RADI ODRŽAVANJA VODNOG REŽIMA

Clanak 106.

Radi ocuvanja i održavanja regulacijskih i zaštitnih te drugih vodnih građevina i sprecavanja pogoršanja vodnog režima, zabranjeno je:

1. na nasipima i drugim regulacijskim i zaštitnim vodnim građevinama kopati i odlagati zemlju, pijesak, šljunak, puštati i napasati stoku, prelaziti i voziti motornim vozilima izuzev na mjestima na kojima je to izricito dopušteno, te obavljati druge radnje kojima se može ugroziti sigurnost ili stabilnost tih građevina,
2. u uredenom inundacijskom pojasu orati zemlju, saditi i sjeci drvece i grmlje;
3. u uredenom inundacijskom pojasu i do udaljenosti od 20 m. od vanjske nožice nasipa podizati zgrade, ograde i druge građevine osim regulacijskih i zaštitnih vodnih građevina, vaditi kamen, glinu i ostale tvari, kopati i bušiti zdence, te bez vodopravnih uvjeta obavljati drugo bušenje tla,
4. u neuređenom inundacijskom pojasu obavljati radnje iz tocke 2. ovoga stavka,
5. na melioracijskim kanalima za odvodnjavanje kojima upravljaju "Hrvatske vode" i do udaljenosti od 5 m od tih kanala potrebnoj za njihovo redovno održavanje orati i kopati zemlju, te obavljati druge radnje kojima se mogu oštetiti melioracijske vodne građevine ili poremetiti njihovo namjensko funkcioniranje,
6. u vodotoke i druge vode, akumulacije, retencije, melioracijske i druge kanale i u inundacijskom pojasu odlagati zemlju, kamen, otpadne i druge tvari, te obavljati druge radnje kojima se može utjecati na promjenu toka, vodostaja, kolicine ili kakvoce vode ili otežati održavanje vodnog sustava.

Iznimno, na zahtjev zainteresirane osobe "Hrvatske vode" mogu odobriti odstupanje od odredaba stavka 1. ovoga clanka pod uvjetom da ne dolazi do ugrožavanja stabilnosti i sigurnosti vodnih građevina, odnosno pogoršanja postojećega vodnog režima i ako to nije suprotno uvjetima korištenja vodnog dobra utvrđenim ovim Zakonom.

Pravna osoba koja upravlja šumama u vlasništvu države može u inundacijskom pojasu obavljati uzgoj i sjecu drveca, ako je to u skladu sa šumskogospodarskom osnovom na cije je odredbe, u dijelu koji se odnosi na inundacijski pojas, pribavljena suglasnost "Hrvatskih voda".

Clanak 107.

Ako radnjom iz clanka 106. stavka 1. ovoga Zakona nastane šteta, štetnik je dužan uspostaviti prijašnje stanje u roku koji odredi nadležni vodopravni inspektor na prijedlog "Hrvatskih voda".

Ako štetnik iz stavka 1. ovoga clanka ne uspostavi prijašnje stanje, potrebne radove obavit ce "Hrvatske vode", uz obvezu štetnika na naknadu vrijednosti izvršenih radova.

Ako štetu nije moguće popraviti na način iz stavka 1. i 2. ovoga članka, štetnik je dužan naknaditi štetu u iznosu koji određuje vodopravni inspektor prema cjeniku koji donose "Hrvatske vode" uz suglasnost ravnatelja.

Članak 108.

Ceste, putovi i prijelazi na vodnom dobru, regulacijskim i zaštitnim vodnim građevinama moraju se održavati tako da se na njima ne skuplja, odnosno ne zadržava, voda koja može smanjiti njihovu otpornost i funkcionalnu sposobnost. Dok se takvo stanje ne uspostavi nadležno tijelo uprave zabraniti će rješenjem njihovo korištenje.

Rješenje iz stavka 1. ovoga članka za ceste, putove i prijelaze na državnim vodama donosi Državna uprava za vode, a za takve građevine na lokalnim vodama, nadležni županijski ured.

Članak 109.

Radi provođenja obrane od poplava, vlasnici i korisnici zemljišta na ugroženom području dužni su na zahtjev "Hrvatskih voda" dopustiti:

1. korištenje pijeska, šljunka, zemlje ili kamena s njihova zemljišta,
2. prijelaz osoba i prijevoznih sredstava preko njihova zemljišta.

Ako osoba iz stavka 1. ovoga članka ne dopusti korištenje stvari ili prijelaz, nadležni županijski ured rješenjem će naložiti postupanje u skladu s odredbom toga stavka.

Osobe iz stavka 1. ovoga članka imaju pravo na naknadu za iskorištenu stvar, odnosno nastalu stvarnu štetu. Ako se ne postigne sporazum, o visini naknade odlučuje sud.

Članak 110.

Vlasnici i korisnici zemljišta dužni su dopustiti prijelaz preko njihova zemljišta radi premjeravanja, snimanja ili obilježavanja u vezi s gradnjem vodnih građevina i obavljanja radova tehničkog i gospodarskog održavanja vodotoka i vodnih građevina.

O zahtjevu iz stavka 1. ovoga članka rješava nadležni županijski ured. Žalba protiv ovoga rješenja ne odlaže izvršenje.

Osobe iz stavka 1. ovoga članka imaju pravo na naknadu stvarne štete. Ako se ne postigne sporazum, o visini naknade odlučuje sud.

Članak 111.

Vlasnicima i korisnicima zemljišta zabranjeno je bez vodopravne dozvole :

1. mijenjati ili presijecati tok podzemnih voda, odnosno koristiti te vode u opsegu kojim se ugrožava opskrba drugih osoba vodom za pice i tehnološke namjene, mineralna i termalna izvorišta, stabilnost tla i građevina,
2. mijenjati pravac ili jacinu toka površinske vode koja prirodno protječe ili otječe s njihova zemljišta.

Ako osoba iz stavka 1. ovoga članka postupi suprotno odredbi toga stavka, županijski ured donijet će rješenje kojim zabranjuje protupravno ponašanje i nalaže uspostavu prijašnjeg stanja. Žalba protiv ovoga rješenja ne odgoda izvršenje.

O naknadi štete koja nastane zbog postupanja suprotnog odredbi stavka 1. ovoga članka odlučuje sud.

Clanak 112.

Ako se odvođenje vode s nekog zemljišta ili dovodenje vode na zemljište ne može riješiti na drugi povoljniji ili ekonomičniji način, može se, uz naknadu, zasnovati pravo služnosti dovodenja, odnosno odvođenja vode.

Ako zainteresirane osobe iz stavka 1. ovoga članka ne postignu sporazum, o osnivanju služnosti i o visini naknade odlučuje županijski ured.

10. VODNA DOKUMENTACIJA

Clanak 116.

U očevidnik koncesija na vodama i vodnom dobru upisuju se podaci o odlukama i ugovorima o koncesijama na vodama i vodnom dobru.

Očevidnik iz stavka 1. ovoga članka vodi se neovisno o registru koncesija koji se vodi na temelju Zakona o koncesijama.

Clanak 117.

Vodna dokumentacija vodi se i koristi prema nacelu javnosti.

Svatko ima pravo zatražiti i dobiti podatke iz vodne dokumentacije uz odgovarajuću naknadu troškova za izvode iz te dokumentacije.

Iznimno iz stavka 1. ovoga članka propisom iz članka 118. ovoga Zakona može se ograničiti uvid i korištenje određenih podataka iz vodne dokumentacije.

Clanak 118.

Bliže propise o sadržaju, obliku i načinu vodenja vodne dokumentacije, iznosu i naplati troškova za izvode i korištenju podataka iz te dokumentacije donosi ravnatelj.

Propisom iz stavka 1. ovoga članka osigurava se uskladenost katastra voda i katastra zaštite voda s informacijskim sustavom zaštite okoliša.

Clanak 119.

Radi osiguravanja jedinstvenog vodnog režima i ostvarivanja upravljanja vodama u skladu s odredbama ovoga Zakona izdaju se vodopravni akti.

Vodopravni akti jesu: vodopravni uvjeti, vodopravna suglasnost, vodopravna dozvola i dozvolbeni nalog.

Vodopravni akti su upravni akti.

Na postupak izdavanja vodopravnih akata primjenjuju se odredbe Zakona o općem upravnom postupku, ako ovim Zakonom nije propisan poseban postupak.

Zaposlenici "Hrvatskih voda" ovlašteni za izdavanje vodopravnih akata moraju imati stručnu spremu i položen stručni ispit propisan za državne službenike.

Clanak 120.

Kada prema ovome Zakonu vodopravne akte, osim dozvolbenog naloga, izdaje županijski ured nadležan za poslove upravljanja vodama, ili "Hrvatske vode", o žalbi odlučuje Državna uprava za vode.

Iznimno od stavka 1. ovoga članka na vodopravne akte koji se izdaju uz potvrdu Državne uprave za vode žalba nije dopuštena. Protiv tih akata može se neposredno pokrenuti upravni spor.

Članak 121.

Bliže propise o sadržaju, obliku i načinu izdavanja vodopravnih akata, izdavanju izvoda, sadržaja i načinu vodenja očevidnika, posebnim troškovima, u vezi s izdavanjem akata i načinu njihova snošenja, te pohrani i čuvanju vodopravnih akata donosi ravnatelj.

1. VODOPRAVNI UVJETI

Članak 122.

Vodopravnim uvjetima određuju se uvjeti kojima mora udovoljavati dokumentacija za gradnje novih i za rekonstrukciju postojećih građevina, te za izvođenje regionalnih i detaljnih geoloških istraživanja i drugih radova koji se ne smatraju gradnjem a koji mogu trajno, povremeno ili privremeno utjecati na promjene vodnog režima (u daljnjem tekstu: drugi zahvati u prostoru).

Vodopravni uvjeti nisu potrebni za gradnje i rekonstrukciju stambenih i drugih građevina u kojima se voda koristi isključivo za pice i sanitarne potrebe - ako se te građevine priključuju u vodoopskrbni sustav (članak 34.) i sustav javne odvodnje otpadnih voda (članak 74.).

Propisom iz članka 121. ovoga Zakona mogu se bliže odrediti slučajevi iz stavka 1. ovoga članka za koje nisu potrebni vodopravni uvjeti.

Članak 123.

Vodopravne uvjete izdaju "Hrvatske vode".

Iznimno od odredbe stavka 1. ovoga članka vodopravne uvjete izdaju "Hrvatske vode" uz potvrdu Državne uprave za vode :

1. za gradnje na međudržavnim vodama,
2. za gradnje međunarodnih i magistralnih cjevovoda za transport opasnih tvari, magistralnih cesta i autocesta, željeznickih pruga, međunarodnih aerodroma, unutarnjih plovnih puteva, rijecnih i morskih luka,
3. za gradnje hidroelektrana i termoelektrana snage 20 MW i više, nuklearnih elektrana, rasklopnih postrojenja, trafostanica i dalekovoda napona 110 kW i više,
4. za gradnje građevina, odnosno uređenje terena za skladištenje, obradivanje ili odlaganje opasnog otpada.

U postupku izdavanja vodopravnih uvjeta za gradnje unutarnjih plovnih puteva, rijecnih i morskih luka, potrebno je pribaviti mišljenje ministarstva nadležnog za promet.

Članak 124.

Nadležno tijelo odbit će zahtjev za izdavanje vodopravnih uvjeta :

1. za gradnje ili povećanje kapaciteta objekata za odvodnju otpadnih voda, ako nije donesena odluka o odvodnji otpadnih voda (članak 75.),
2. za povećanje kapaciteta postrojenja, odnosno promjenu tehnologije u djelatnosti u kojoj se ispuštaju otpadne vode koje je potrebno prije ispuštanja iz pogona pročišćavati, a u kojoj u proteklom razdoblju takve vode nisu pročišćavane - ako se novim ulaganjem ne osigurava pročišćavanje otpadnih voda za te objekte u cjelini.

2. VODOPRAVNA SUGLASNOST

Clanak 126.

Pravna ili fizicka osoba kojoj su izdani vodopravni uvjeti, dužna je prije pocetka gradenja, odnosno izvođenja drugih zahvata u prostoru, od nadležnog tijela iz clanka 123. ovoga Zakona zatražiti vodopravnu suglasnost.

Vodopravnom suglasnosti potvrđuje se da je dokumentacija za gradenje, odnosno druge zahvate u prostoru izvedena sukladno izdanim vodopravnim uvjetima.

Vodopravna suglasnost izdaje se u obliku klauzule na vodopravnim uvjetima.

Iznimno od stavka 3. ovoga clanka u slucaju da dokumentacija za gradenje ili za druge zahvate u prostoru nije izvedena sukladno vodopravnim uvjetima nadležno tijelo iz stavka 1. ovoga clanka donijet ce rješenje kojim se odbija izdavanje vodopravne suglasnosti.

Vodopravnu suglasnost i rješenje iz stavka 4. ovoga clanka nadležno tijelo dužno je izdati u roku od 15 dana od dana uredno podnesenog zahtjeva.

Clanak 127.

Vodopravni uvjeti na koje nije zatražena vodopravna suglasnost prestaju važiti istekom dvije godine od dana njihova izdavanja.

Vodopravni uvjeti za koje je izdana vodopravna suglasnost prestaju važiti istekom roka od dvije godine od dana izdavanja vodopravne suglasnosti, ako do toga dana nije podnesen zahtjev za izdavanje građevne dozvole, odnosno nisu zapoceti radovi na izvođenju radova za koje nije potrebna građevna dozvola.

3. VODOPRAVNA DOZVOLA

Clanak 128.

Vodopravnom dozvolom dozvoljava se korištenje voda i određuju namjena, mjesto, način, uvjeti i opseg korištenja voda i ispuštanja pročišćenih i nepročišćenih voda, opasnih i drugih tvari koje mogu onečistiti ili zagaditi vode.

Vodopravnom dozvolom mogu se odrediti i posebni uvjeti kojima se u skladu s ovim Zakonom osiguravaju opća uporaba voda i zaštita javnih interesa na vodama.

Clanak 129.

Vodopravna dozvola potrebna je za korištenje voda i ispuštanje otpadnih voda u vezi s obavljanjem gospodarske i druge djelatnosti i obavljanja drugih aktivnosti u kojima se zahvacaju i koriste vode i ispuštaju otpadne vode, te za vadenje pijeska, šljunka i kamena na području značajnom za vodni režim (clanak 53.).

Vodopravna dozvola potrebna je i za proizvodnju, odnosno stavljanje u promet kemijskih tvari i njihovih pripravaka koji nakon uporabe dospijevaju u vodu.

Clanak 130.

Vodopravna dozvola nije potrebna:

1. za korištenje voda iz clanka 26. i 28. ovoga Zakona,

2. za korištenje voda iz javnog vodoopskrbnog sustava,
 3. za radove iz clanka 83. ovoga Zakona,
 4. za korištenje voda za plovidbu,
 5. za ispuštanje otpadnih voda domaćinstava i pravnih osoba koje koriste vode samo za potrebe i u granicama iz clanka 26. stavka 2. ovoga Zakona, a otpadne vode ispuštaju u sustav javne odvodnje otpadnih voda,
 6. za proizvodnju i promet kemijskih tvari i njihovih pripravaka koji nakon uporabe dospijevaju u vode, a za koju je na temelju drugoga zakona potrebna dozvola koja se izdaje u postupku u kojem sudjeluje i Državna uprava za vode.
- Propisom iz clanka 121. ovoga Zakona bliže se određuju slučajevi iz stavka 1. ovoga clanka za koje nije potrebna vodopravna dozvola.

Clanak 131.

Vodopravnu dozvolu izdaje nadležni županijski ured po prethodno pribavljenom mišljenju "Hrvatskih voda".

Iznimno od stavka 1. ovoga clanka, vodopravnu dozvolu imaju "Hrvatske vode" uz potvrdu Državne uprave za vode:

1. za obavljanje djelatnosti ili druge aktivnosti u kojoj se zahvaca, odnosno korisnici voda iz međudržavnog vodotoka ili ispuštaju otpadne vode u međudržavni vodotok,
2. za obavljanje kemijske, tekstilne, kožarske, prehrambene, metalne, građevinske, naftne, te drugih djelatnosti u kojima se u procesu rada pojavljuju opasne tvari (clanak 70.)
3. za obavljanje djelatnosti usluga u pomorskom i riječnom prometu (luke i pristaništa),
4. za postrojenja za proizvodnju električne energije kapaciteta 20 MW i više,
5. za djelatnosti transporta i skladištenja nafte, plina i drugih opasnih tvari,
6. za obavljanje vodoopskrbne djelatnosti kapaciteta vodovoda većeg od 10l/sec (clanak 34. ovoga Zakona),
7. za obavljanje djelatnosti javne odvodnje otpadnih voda (clanak 74.),
8. za vadenje pijeska, šljunka i kamena na unutarnjim plovnim putevima, osim u slučaju iz clanka 130. stavka 1. točke 3. ovoga Zakona.

Za izdavanje vodopravne dozvole iz stavka 2. točke 3. i točke 8. ovoga clanka potrebno je pribaviti mišljenje ministarstva nadležnog za poslove prometa.

Clanak 133.

Vodopravna dozvola izdaje se na određeno vrijeme, a najduže na vrijeme od 15 godina, a za korištenje voda na temelju ugovora o koncesiji na vrijeme za koje je koncesija izdana.

Zahtjev za produženje važnosti vodopravne dozvole može se podnijeti najranije šest a najkasnije dva mjeseca prije isteka važenja vodopravne dozvole.

Clanak 134.

Pravo iz vodopravne dozvole prestaje:

1. istekom roka na koji je vodopravna dozvola izdana,
2. odricanjem od prava koje je korisnik stekao na temelju vodopravne dozvole,
3. zbog prestanka obavljanja djelatnosti za koju je vodopravna dozvola izdana,
4. zbog nekorištenja voda za koje je vodopravna dozvola izdana u vremenu dužem od jedne godine bez za to opravdanih razloga.

Prestanak prava iz vodopravne dozvole zbog razloga iz stavka 1. ovoga clanka utvrđuje se rješenjem tijela koje je izdalo vodopravnu dozvolu.

4. DOZVOLBENI NALOZI

Clanak 135.

Dozvolbeni nalog je akt koji se izdaje uz vodopravnu dozvolu, radi uskladivanja ponašanja i radnji korisnika vodopravne dozvole s uvjetima i obvezama iz tog akta.

Dozvolbenim nalogom nalaže se korisniku vodopravne dozvole da u određenom roku obavi neku radnju, izvrši ulaganje ili se uzdrži od nekog cinjenja radi uklanjanja opasnosti od prijeteceg ili vec nastalog poremećaja ili nesuglasnosti s uvjetima i obvezama iz vodopravne dozvole, te radi uspostavljanja stanja koje je u skladu s tim aktom.

Na oblik i nacin izdavanja dozvolbenog naloga odgovarajuće se primjenjuju odredbe o zakljucku u upravnom postupku, ako ovim Zakonom nije drukcije određeno.

Clanak 139.

Za neizvršenje dozvolbenog naloga može se izreci novcana kazna uz privremeno oduzimanje vodopravne dozvole ili novcana kazna uz oduzimanje vodopravne dozvole.

Novcana kazna iz stavka 1. ovoga clanka izrice se u iznosu od 400,00 do 40.000,00 kuna.

Rješenje o izricanju kazne i o oduzimanju ili privremenom oduzimanju vodopravne dozvole donosi Državna uprava za vode.

IV. KONCESIJE NA VODAMA I VODNOM DOBRU

Clanak 143.

Koncesija na vodama i javnom vodnom dobru potrebna je:

1. za zahvacanje voda za potrebe javne vodoopskrbe,
2. za korištenje vodne snage radi proizvodnje elektricne energije,
3. za korištenje vodne snage za pogon uređaja (osim proizvodnje elektricne energije),
4. za zahvacanje voda za tehnološke i slicne potrebe pravnih i fizickih osoba koje obavljaju gospodarsku ili drugu slicnu djelatnost,
5. za crpljenje mineralnih i termalnih voda,
6. za zahvacanje voda za melioracijsko navodnjavanje,
7. za uredenje plovnih putova na rijekama i jezerima, gradenje umjetnih kanala i drugih gradevina za plovidbu,

8. za gradenje rijecnih luka i luckih uredaja,

9. za uzgoj riba u zatvorenim vodama i uzgoj riba u gospodarske svrhe u otvorenim vodama,

10. za gospodarsko i drugo korištenje javnog vodnog dobra s podizanjem trajnih gradevina, odnosno ugradnjom uredaja,

11. za korištenje javnog vodnog dobra za športske i rekreacijske namjene s podizanjem trajnih gradevina,

12. za vadenje pijeska i šljunka (clanak 53. stavak 2.) bagerima ili drugim slicnim napravama.

Iznimno od stavka 1. ovoga clanka propisom iz clanka 155. ovoga Zakona može se odrediti da se vode, odnosno javno vodno dobro za namjene iz stavka 1. tocke 6. i 12. ovoga clanka mogu koristiti i bez koncesije ako se radi o manjem opsegu korištenja bez podizanja trajnih gradevina, odnosno ugradnje uredaja. Za takvo korištenje voda i javnog vodnog dobra "Hrvatske vode" i korisnik zakljucuju ugovor u skladu s propisima o obveznopravnim odnosima.

Koncesija nije potrebna za ulaganja i radnje iz stavka 1. ovoga clanka, koje se obavljaju u ime i za potrebe Države ako na osnovi toga druge pravne i fizicke osobe ne stjecu stvarnopravne ovlasti.

Clanak 144.

Koncesija za namjene iz clanka 143. stavka 1. tocke 2., 5., 7., 8., 9. i 12. dodjeljuje se na temelju javnog natjecaja.

Koncesije za ostale namjene dodjeljuju se na temelju prikupljanja ponuda ili neposrednog zahtjeva, ako tijelo koje donosi odluku o koncesiji (clanak 145.) ne odluci da se i u tim slucajevima za dodjelu koncesije provede javni natjecaj.

Koncesija se dodjeljuje na odredeno vrijeme u skladu s propisom iz clanka 155. ovoga Zakona.

Za dodjelu koncesije moraju se ispuniti uvjeti utvrdeni dokumentima prostornog uredjenja.

Clanak 145.

Odlukom o koncesiji odreduju se osobito: objekt koncesije, predvideni opseg korištenja voda, odnosno vodnog dobra, korisnici koncesije, namjene za koje se koncesija dodjeljuje, vrijeme trajanja koncesije, visina naknade ili osnova za odredivanje visine naknade.

Odluka o dodjeli koncesije iz clanka 143. ovoga Zakona donosi :

1. za postrojenje za proizvodnju elektricne energije snage 20 MW i više, za uredenje plovnih puteva na rijekama i jezerima, gradenje umjetnih kanala i drugih gradevina za plovidbu, za gradenje rijecnih luka i luckih uredaja - Zastupnicki dom Sabora Republike Hrvatske,

2. za postrojenja za proizvodnju elektricne energije snage od 5 do 20 MW, za zahvacanje voda za potrebe javne vodoopskrbe kapaciteta veceg od 100 l/sec, za crpljenje mineralnih i termalnih voda i za uzgoj riba na površinama vecim od 5 ha - Vlada Republike Hrvatske,

3. za postrojenja za proizvodnju elektricne energije snage do 5 MW (male hidroelektrane) za zahvacanje voda za potrebe javne vodoopskrbe kapaciteta do 100 l/sec, za korištenje vodne snage za pogon drugih postrojenja, za zahvacanje voda za tehnološke i slicne potrebe pravnih i fizickih osoba koje obavljaju gospodarsku ili drugu slicnu djelatnost, za zahvacanje voda za melioracijsko navodnjavanje, za uzgoj riba na površinama manjim od 5 ha, te za vadenje pijeska i šljunka bagerima ili drugim slicnim napravama na podrucju iz clanka 53. stavka 2. ovoga Zakona - Državna uprava za vode,

4. za gospodarsko i drugo korištenje javnog vodnog dobra s podizanjem trajnih građevina, odnosno ugradnjom uređaja te za korištenje javnog vodnog dobra za športske i rekreacijske namjene s podizanjem trajnih građevina - županijsko poglavarstvo.

Odluka o koncesiji donosi se nakon prethodno pribavljenog stručnog mišljenja "Hrvatskih voda", a za namjene iz članka 143. točke 7. i 8. ovoga Zakona potrebno je i prethodno mišljenje ministarstva nadležnog za poslove prometa.

Članak 146.

Na osnovi odluke o koncesiji zaključuje se ugovor o koncesiji.

Ugovorom o koncesiji u skladu s odlukom o koncesiji obvezno se utvrđuju : bliže namjene za koje se dodjeljuje koncesija, posebni uvjeti kojima u toku korištenja koncesije mora udovoljavati korisnik koncesije, visina naknade za koncesiju, uvjeti i način plaćanja naknade, jamstva korisnika koncesije, druga prava i obveze korisnika i davatelja koncesije, način razrješenja odnosa u slučaju prestanka koncesije prije isteka roka na koji se koncesija dodjeljuje.

Ugovor o koncesiji za namjene iz članka 145. stavka 2. točke 1., 2. i 3. ovoga Zakona zaključuju Državna uprava za vode i korisnik koncesije, a ugovor o koncesiji za namjene iz članka 145. stavka 1. točke 4. zaključuju "Hrvatske vode" i korisnik koncesije.

Članak 148.

Prava i obveze korisnika koncesije iz ugovora o koncesiji mogu se prenijeti na drugu osobu uz suglasnost tijela koje je koncesiju dodijelilo.

Prava i obveze korisnika koncesije iz ugovora o koncesiji mogu pod uvjetima iz ovoga članka prijeći na drugu osobu na osnovi nasljedstva. Ako nasljednik prava iz koncesije nije određen oporukom nasljednici se mogu sporazumjeti da prava i obveze na osnovi koncesije prelaze samo na jednog ili više pojedinačno određenih nasljednika.

Radi stjecanja prava iz stavka 2. ovoga članka nasljednik je dužan u roku od tri mjeseca od dana pravomoćnosti odluke o nasljedstvu, Državnoj upravi za vode podnijeti zahtjev za izmjenu ugovora o koncesiji uz koji prilaže:

1. pravomoćnu odluku o nasljedstvu,
2. sporazum nasljednika o prijenosu prava na jednog ili više nasljednika ako se pravo korisnika koncesije prenosi samo na pojedine nasljednike, ,
3. dokaz o ispunjenju uvjeta koji su za korisnika koncesije određeni ugovorom o koncesiji.

U slučaju iz stavka 1. ovoga članka korisnik koncesije ima pravo na naknadu stvarne štete.

Članak 153.

Ugovoreni iznos naknade za koncesiju plaća se:

1. za koncesije iz članka 145. stavka 1. točke 1. i 2. ovoga Zakona - u korist Državnog proračuna,
2. za koncesije iz članka 145. stavka 1. točke 3. i 4. - u korist proračuna županije, odnosno Grada Zagreba.

Članak 155.

Bliže propise o vremenu na koje se koncesija dodjeljuje, osnovama za određivanje visine naknade za koncesiju, načinu provođenja natjecaja i prikupljanju ponuda, manjem opsegu korištenja voda i vodnog dobra za koje koncesija nije potrebna, donosi Vlada Republike Hrvatske.

V. ORGANIZACIJA UPRAVLJANJA VODAMA

1. "HRVATSKE VODE"

Clanak 156.

Za obavljanje poslova kojima se ostvaruje upravljanje državnim i lokalnim vodama ovim se Zakonom osniva pravna osoba čija je tvrtka: " Hrvatske vode"- pravna osoba za upravljanje vodama.

Skracena tvrtka glasi: "Hrvatske vode". Sjedište "Hrvatskih voda" je u Zagrebu.

Na "Hrvatske vode" se, ako ovim Zakonom nije drukcije propisano, primjenjuju propisi koji vrijede za ustanove.

Clanak 158.

Djelatnost "Hrvatskih voda" jest:

1. reguliranje i poboljšanje poslovanja u gospodarstvu - vodnom gospodarstvu (75.13 Nacionalne klasifikacije djelatnosti - u daljnjem tekstu: klasifikacija), .
2. istraživanje i eksperimentalni razvoj u tehničkim i tehnološkim znanostima (73.10,2 klasifikacije).
3. arhitektonske i inženjerske djelatnosti i tehničko savjetovanje (74.20 klasifikacije),
4. tehničko ispitivanje i analiza (74.30 klasifikacije).

Poslovi koje "Hrvatske vode" obavljaju u okviru djelatnosti iz stavka 1. ovoga članka jesu :

1. priprema vodnogospodarskih osnova, vodnogospodarskih planova slivnih područja i planova kojima se ostvaruje upravljanje vodama,
2. izrada projektnih zadataka, konceptijskih rješenja, studija i investicijskih programa i revizija projektne dokumentacije,
3. uređenje vodotoka i drugih voda i zaštita od štetnog djelovanja voda - procjene stanja i kontrola vodotoka i drugih voda, organiziranje provođenja obrane od poplava i leda i zaštite od erozija i bujica, organiziranje gradnje, tehničkog i gospodarskog održavanja vodotoka i vodnih građevina,
4. upravljanje melioracijskim sustavima za odvodnjavanje i navodnjavanje - organiziranje gradnje, tehničkog i gospodarskog održavanja i njihova namjenskog korištenja,
5. korištenje voda - utvrđivanje zaliha voda, kontrola stanja zaliha voda, uskladjivanje planova korištenja voda koje donose druge pravne osobe i kontrola njihova ostvarivanja, poduzimanje drugih mjera za namjensko i racionalno korištenje voda,
6. zaštita voda - procjene i utvrđivanje kakvoće voda, organiziranje provođenja Državnog plana za zaštitu voda, uskladjivanje planova za zaštitu voda jedinica lokalne samouprave i planova drugih osoba za ulaganje u zaštitu voda i kontrola njihova ostvarivanja, poduzimanje mjera za sprecavanje i saniranje onečišćenja voda,
7. upravljanje javnim vodnim dobrom,
8. vođenje vodne dokumentacije i jedinstvenoga informatičkog sustava o vodama,
9. stručni poslovi u vezi s davanjem koncesija na vodama i javnom vodnom dobru,

10. stručni nadzor nad provođenjem uvjeta iz vodopravnih akata i ugovora o koncesiji (vodni nadzor),
11. investitorski poslovi radi izvršavanja planova kojima se ostvaruje upravljanje vodama,
12. stručni nadzor nad gradnjem vodnih građevina,
13. planiranje i prikupljanje sredstava za financiranje poslova i zadataka kojima se ostvaruje upravljanje vodama u skladu s posebnim zakonom i
14. drugi poslovi stavljeni u djelokrug ovim ili drugim zakonom i Statutom "Hrvatskih voda" (u daljnjem tekstu: Statut).

Članak 159.

Imovinu "Hrvatskih voda" čine:

1. sredstva i imovinska prava Javnoga vodoprivrednog poduzeca "Hrvatska vodoprivreda" čiji su "Hrvatske vode" pravni sljednik i javnih vodoprivrednih poduzeca za slivna područja iz članka 202. stavka 3. ovoga Zakona,
2. dio sredstava (imovine) javnih vodoprivrednih poduzeca za slivna područja koji se na temelju zakona prenosi na "Hrvatske vode" (članak 203.).

Imovinu "Hrvatskih voda" čine i druga sredstva koja ta pravna osoba ostvari u skladu sa Zakonom.

Ako "Hrvatske vode" u obavljanju svoje djelatnosti ostvare dobit, sredstva ostvarene dobiti mogu se koristiti isključivo za poboljšanje uvjeta rada i za ulaganja u poboljšanje vodnog sustava sukladno odluci Upravnog vijeća u sporazumu s ravnateljem.

Članak 161.

"Hrvatske vode" ne mogu bez suglasnosti ravnatelja stjecati, otuditi ili opteretiti nekretnine i drugu imovinu čija vrijednost prelazi iznos određen Statutom.

Članak 162.

Organ upravljanja "Hrvatskih voda" je Upravno vijeće. Upravno vijeće ima sedam članova koje imenuje i razrješava Vlada Republike Hrvatske. Članovi Upravnog vijeća prvenstveno se imenuju iz reda nositelja javnih funkcija i stručnjaka s područja upravljanja vodama, gospodarstva i javnih financija.

Članom Upravnog vijeća ne može biti osoba koja je u poslovnom odnosu s "Hrvatskim vodama".

Vlada Republike Hrvatske može člana Upravnog vijeća razriješiti i prije isteka vremena na koje je imenovan, a dužna ga je razriješiti ako nastupe okolnosti iz stavka 2. ovoga članka.

Članak 163.

Upravno vijeće :

1. donosi Statut, uz suglasnost Vlade Republike Hrvatske,
2. donosi planove upravljanja vodama,
3. donosi financijske planove i godišnji obracun,
4. donosi odluku o unutarnjem ustrojstvu,
5. donosi opće akte potrebne za poslovanje "Hrvatskih voda" i druge akte koje prema ovome Zakonu donose "Hrvatske vode",

6. donosi poslovnik o svome radu,
7. razmatra izvješća direktora,
8. odlučuje o osnivanju društava kapitala ili druge pravne osobe i o ulaganjima u te pravne osobe,
9. odlučuje o preuzimanju zajmova iznad iznosa određenog Statutom,
10. imenuje članove drugih tijela "Hrvatskih voda", ako Statutom ili aktom kojim se takvo tijelo osniva nije drugacije određeno,
11. obavlja druge poslove i zadatke određene Statutom i općim aktima "Hrvatskih voda".

Akti iz stavka 1. točke 2., 3., 4., 8. i 9. ovoga članka donose se uz suglasnost ravnatelja.

Članak 167.

Voditelj poslovanja "Hrvatskih voda" je direktor.

Direktor:

1. organizira poslovanje,
2. predstavlja i zastupa "Hrvatske vode",
3. poduzima sve pravne radnje u ime i za račun "Hrvatskih voda",
4. predlaže planove upravljanja vodama, financijske planove i godišnji obracun,
5. podnosi izvješća o stanju vodnog režima i poslovanju "Hrvatskih voda",
6. obavlja druge poslove i ovlasti sukladno Statutu.

Direktor je odgovoran za zakonitost rada "Hrvatskih voda".

Članak 168.

Direktora imenuje i razrješava Vlada Republike Hrvatske na prijedlog ravnatelja, na vrijeme od pet godina.

Uvjeti koje mora ispunjavati osoba koja se imenuje za direktora određuju se Statutom.

Članak 170.

Unutarnje ustrojstvo "Hrvatskih voda" utvrđuje se posebnim općim aktom koje donosi Upravno vijeće uz suglasnost ravnatelja. Unutarnje ustrojstvo utvrđuje se u skladu s osnovama za unutarnje ustrojstvo određenim Statutom.

Za poslove operativnog upravljanja vodnim sustavom ustrojavaju se organizacijske jedinice,

1. Vodnogospodarski odjel za vodno područje sliva Save, sa sjedištem u Zagrebu,
2. Vodnogospodarski odjel za vodno područje sliva Drave i Dunava, sa sjedištem u Osijeku,
3. Vodnogospodarski odjel za vodno područje primorsko-istarskih slivova, sa sjedištem u Rijeci,
4. Vodnogospodarski odjel za vodno područje dalmatinskih slivova, sa sjedištem u Splitu,
5. Vodnogospodarski odjel za slivno područje Grada Zagreba, sa sjedištem u Zagrebu.

Vodnogospodarski odjeli nemaju pravne osobnosti.

Za neposredno obavljanje poslova iz clanka 158. tocke 3., 4., 5., 6. i 7. ovoga Zakona u sastavu vodnogospodarskih odjela ustrojavaju se vodnogospodarske ispostave za slivna podrucja.

2. POSLOVI OSOBITO ZNACAJNI ZA UPRAVLJANJE VODAMA

Clanak 172.

Poslovi osobito znacajni za upravljanje vodama za cije se obavljanje moraju ispuniti posebni uvjeti propisani ovim Zakonom, odnosno propisom na osnovi ovoga Zakona jesu:

1. arhitektonske inžinjerske djelatnosti (74.20 klasifikacije):

- izrada projektne dokumentacije za vodnogospodarske gradevine i vodne sustave,

2. zemljani radovi (45. 11 klasifikacije):

- tehnicko i gospodarsko održavanje vodnog dobra, regulacijskih i vodnih gradevina i uredaja,

- tehnicko i gospodarsko održavanje melioracijskih sustava za odvodnjavanje i navodnjavanje,

- tehnicki radovi provodenja obrane od poplava i drugih oblika zaštite od štetnog djelovanja voda,

3. izgradnja hidrogradevinskih objekata (45.25 klasifikacije):

- uredenje vodotoka i drugih voda (regulacijski radovi),

4. uslužne djelatnosti u biljnoj proizvodnji (01.41 klasifikacije) :

- rukovanje sustavom za navodnjavanje,

5. skupljanje, pročišćavanje i distribucija vode (41.00 klasifikacije) :

- vodoopskrbna djelatnost (clanak 31.),

6. uklanjanje otpadnih voda (90.00 klasifikacije):

- djelatnost javne odvodnje otpadnih voda (clanak 74.).

Clanak 174.

Posebne uvjete za obavljanje poslova iz clanka 172. ovoga Zakona, a osobito potrebnu tehnicku

opremljenost, strucnu osposobljenost zaposlenika, obvezu kontinuiranog obavljanja poslova, te poduzimanja posebnih mjera, propisuje ravnatelj.

Za upis poslova iz clanka 172. ovoga Zakona kao predmeta poslovanja u sudski registar potrebna je suglasnost Državne uprave za vode o ispunjavanju uvjeta iz stavka 1. ovoga clanka.

VI. NACIONALNO VIJECE ZA VODE

Clanak 175.

Nacionalno vijece za vode osniva se radi razmatranja sustavnih pitanja upravljanja vodama, uskladjivanja razlicitih potreba i interesa te predlaganja mjera za razvoj i poboljšanje vodnog sustava u Republici Hrvatskoj.

Nacionalno vijeće za vode:

1. razmatra i daje mišljenje o prijedlozima zakona i drugih propisa kojima se uređuju pitanja u vezi s upravljanjem vodama,
2. razmatra provođenje zakona i propisa o upravljanju vodama,
3. razmatra prijedloge Vodnogospodarske osnove Hrvatske i planove upravljanja vodama koji se donose na državnoj razini,
4. razmatra sustav financiranja upravljanja vodama i način korištenja tako osiguranih sredstava,
5. razmatra potrebe koje se putem vodnog sustava ostvaruju u različitim djelatnostima i područjima života (uređenje naselja, poljoprivreda, energetika, plovidba, industrija, turizam i dr.).

U vezi s pitanjima koja razmatra, Nacionalno vijeće za vode daje mišljenja, utvrđuje stajališta i prijedloge, predlaže donošenje propisa i poduzimanje mjera.

Članak 176.

Nacionalno vijeće za vode ima predsjednika i deset članova koje na vrijeme od četiri godine imenuje Zastupnički dom Sabora Republike Hrvatske.

Predsjednik i članovi Nacionalnog vijeća za vode imenuju se iz reda zastupnika u Saboru Republike Hrvatske, te iz reda istaknutih znanstvenika i stručnih djelatnika iz područja upravljanja vodama i tome srodnih područja.

Članak 177.

Nacionalno vijeće za vode donosi poslovnik o svom radu. Stručne i druge poslove potrebne za rad Nacionalnog vijeća za vode obavlja Državna uprava za vode.

VII. NADZOR I UPRAVNE MJERE

Članak 178.

Upravni nadzor nad provedbom ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju njega kao i upravni nadzor nad "Hrvatskim vodama" u obavljanju prenijetih im poslova državne uprave obavlja Državna uprava za vode.

Ako županijski uredi nadležni za poslove upravljanja vodama smatraju da postoje određene nepravilnosti ili nezakonitosti u radu ili postupanju "Hrvatskih voda" iz članka 21. Zakona o sustavu državne uprave ("Narodne novine", br. 75/93.) radi kojih se mogu poduzeti mjere upravnog nadzora prijavit će to Državnoj upravi za vode.

O poduzetim mjerama ili razlozima za nepoduzimanje mjera iz stavka 2. ovoga članka Državna uprava za vode izvijestit će podnositelja prijava u roku mjesec dana od dana primitka prijave.

Članak 179.

Inspeksijski nadzor nad provedbom odredaba ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju njega provode Državna uprava za vode (u daljnjem tekstu : Državna vodopravna inspekcija) i županijski uredi nadležni za poslove upravljanja vodama (u daljnjem tekstu: županijska vodopravna inspekcija).

Poslove vodopravne inspekcije mogu obavljati i drugi državni službenici koje za to ovlasti ravnatelj.

Clanak 180.

Vodopravna inspekcija nadzire osobito:

1. stanje vodotoka i drugih voda iz clanka 2. ovoga Zakona,
2. tehnicku ispravnost i namjensko korištenje vodnih gradevina i uredaja,
3. korištenje voda i vodnog dobra u skladu sa Zakonom, vodopravnim aktima i ugovorom o koncesiji,
4. stanje oneciscenosti, odnosno zagadenja voda i provodenje mjera za zaštitu voda i izvršavanje uvjeta određenih vodopravnim aktima,
5. pripremu i provodenje mjera za obranu od poplava i drugih mjera zaštite od štetnog djelovanja voda.
6. zakonitost obavljanja djelatnosti iz clanka 158. i 172. ovoga Zakona.

Clanak 181.

Državna vodopravna inspekcija nadzire primjenu odredaba ovoga Zakona i drugih propisa i provodenje mjera u oblasti upravljanja vodama koje se odnose na izvršavanje međudržavnih obveza, radova i stanja vodnog sustava na međudržavnim, odnosno državnim vodama i vodama obalnog mora, pripremu i provodenje Državnog plana obrane od poplava i stanje vodnih gradevina u vlasništvu države, pripremu i provodenje Državnog plana zaštite voda, postupanje u skladu s vodopravnim aktima iz clanka 123. stavak 2. i clanka 131. stavak 2. ovoga Zakona, te izvršavanje prava i obveza iz koncesije iz clanka 145. stavka 2. tocke 1. do 3. ovoga Zakona.

Državna vodopravna inspekcija može neposredno obaviti poslove iz nadležnosti županijske vodopravne inspekcije na trošak te županije, kad ocijeni da se na drugi način ne mogu provesti odredbe ovoga Zakona ili drugih propisa donesenih na osnovi ovoga Zakona, a nadležna vodopravna inspekcija nije obavila inspeksijski nadzor u za to naloženom roku ili nije dovršila postupak u roku.

Clanak 182.

Županijska vodopravna inspekcija nadzire primjenu odredaba ovoga Zakona, drugih propisa donesenih na osnovi njega i odluka županijskih skupština ili Gradska skupština Grada Zagreba, odnosno gradskih i općinskih vijeća te provodenje mjera u oblasti upravljanja vodama u slučajevima za koje prema clanku 181. ovoga Zakona nije utvrđena nadležnost Državne vodopravne inspekcije.

Ako utvrdi da postoji osnova za postupanje iz nadležnosti Državne vodopravne inspekcije, vodopravna inspekcija iz stavka 1. ovoga clanka može sama poduzeti neophodne mjere radi sprecavanja nastanka štete o cemu odmah izvještava Državnu vodopravnu inspekciju.

Clanak 183.

U provedbi inspeksijskog nadzora vodopravni inspektor ovlašten je zahtijevati od odgovorne osobe u pravnoj osobi, odnosno od fizicke osobe kod koje obavlja inspeksijski nadzor da:

1. omoguci izvršenje nadzora u radnim prostorijama,
2. dostavi na uvid sve potrebne podatke i dokumentaciju,
3. izvijesti o poduzetim mjerama za otklanjanje utvrđenih nedostataka,
4. organizira i omoguci uzimanje uzoraka vode u svrhu njezine analize,
5. omoguci izravan uvid u način obavljanja djelatnosti.

Troškovi analize uzoraka vode iz stavka 1. točke 4. ovoga članka podmiruju se iz sredstava Državnog proračuna, odnosno proračuna županije i Grada Zagreba. Ukoliko sastav vode ne odgovara propisanom, odnosno vodopravnom dozvolom utvrđenom sastavu, troškove podmiruje ta pravna, odnosno fizička osoba.

Članak 184.

Ako utvrdi da su povrijeđene odredbe ovoga Zakona ili propisa donesenog na osnovi njega, vodopravni inspektor će pismeno konstatirati nepravilnosti i nedostatke i rješenjem odrediti mjere i rok za njihovo otklanjanje.

U slučaju iz stavka 1. ovoga članka vodopravni inspektor je ovlašten :

1. zabraniti gradnje ili izvođenje drugih radova ako se izvode bez propisanih vodopravnih akata ili suprotno njima,
2. narediti privremenu obustavu rada, odnosno obavljanja djelatnosti,
3. zabraniti uporabu objekata ili uređaja,
4. zabraniti ili ograničiti korištenje voda,
5. zabraniti ili ograničiti ispuštanje opasnih tvari u vode,
6. zabraniti odlaganje otpadnih i drugih tvari na području na kojem to može utjecati na pogoršanje kakvoće vode,
7. narediti poduzimanje mjera za pročišćavanje zagađenih voda,
8. narediti otklanjanje šteta i uspostavu prijašnjeg stanja,
9. narediti privremeno oduzimanje predmeta kojim je pocinjen prekršaj iz ovoga Zakona, do pravomocnosti rješenja,
10. poduzeti druge mjere i radnje u skladu s ovim zakonom ili propisima donesenim na osnovi njega.

Članak 185.

Vodopravni inspektor predložit će Državnoj upravi za vode da po pravu nadzora poništi vodopravnu dozvolu izdanu protivno odredbama ovoga Zakona i propisa donesenih na osnovi njega te privremeno, odnosno trajno, oduzimanje vodopravne dozvole iz razloga navedenih u članku 140. i 141. ovoga Zakona.

Članak 186.

Vodopravni inspektor može donijeti usmeno rješenje i odmah narediti njegovo izvršenje u slučaju kada je potrebno spriječiti radnju zbog koje može nastati neposredna opasnost za život i zdravlje ljudi, životinjski ili biljni svijet, odnosno veća materijalna šteta, a osobito:

1. ako bi nastala neposredna opasnost od poplava, izljeva vode ili pogoršanja stanja u tijeku poplave,
2. ako bi mogla nastati nestašica vode ili teškoće u opskrbi vodom,
3. ako postoji opasnost od zagađivanja vode ili je nastupilo zagađenje u opsegu u kojem to predstavlja neposrednu opasnost, za život i zdravlje ljudi ili za životinjski ili biljni svijet.

Pismeni otporak usmenog rješenja mora se dostaviti stranci u roku od sedam dana od dana donošenja usmenog rješenja.

Clanak 187.

Protiv prvostupanjskog rješenja Državne uprave za vode donesenog na osnovi ovoga Zakona nije dopuštena žalba.

Iznimno od stavka 1. ovoga clanka, protiv rješenja Državne vodopravne inspekcije može se podnijeti žalba Državnoj upravi za vode u roku osam dana od primitka rješenja.

O žalbi odlucuje posebna komisija Državne uprave za vode koju imenuje ravnatelj.

Žalba izjavljena protiv rješenja iz stavka 2. ovoga clanka zadržava izvršenje rješenja.

Clanak 188.

Poslove vodopravnog inspektora može obavljati osoba koja, pored zakonom utvrđenih uvjeta za rad u tijelima državne uprave, ima visoku strucnu spremu građevinskog smjera i pet godina iskustva na poslovima upravljanja vodama i položen državni ispit za vodopravnog inspektora.

Poslove vodopravnog inspektora na zaštiti voda može obavljati i osoba koja ima visoku strucnu spremu kemijskog, biokemijskog, tehnološkog, inženjersko-ekološkog ili kulturno-tehnickog smjera i pet godina radnog iskustva na poslovima zaštite, da i položen strucni ispit za vodopravnog inspektora za zaštitu voda.

Program državnog ispita za vodopravnog inspektora propisuje ravnatelj.

Clanak 189.

Vodopravni inspektori imaju posebnu iskaznicu, kojom se dokazuje njihovo službeno svojstvo i identitet.

Nacin vodenja ocevidnika i obrazac iskaznice vodopravnog inspektora propisuje ravnatelj.

Clanak 192.

Ako pravna, odnosno fizicka osoba u slucajevima iz clanka 184. ovoga Zakona ne postupi prema rješenju vodopravnog inspektora, prisilit ce se na izvršenje upravnom mjerom u visini deseterostruke prosjecne place u Republici u proteklom tromjesecju. Svaka kasnija upravna mjera izrice se u dvostrukom iznosu.

Upravnu mjeru iz stavka 1. ovoga clanka izvršavaju tijela nadležna za izvršenje novcanih kazni izrecenih za prekršaje. Ovaj iznos naplacuje se u korist proracuna grada, odnosno općine, na cijem je podrucju sjedište pravne osobe, odnosno na cijem podrucju fizicka osoba obavlja djelatnost.

Clanak 193.

Poslove neposrednog nadzora nad stanjem voda i vodnih gradevina radi sprecavanja, utvrđivanja i uklanjanja onečišćenja voda i oštećenja vodnih gradevina obavljaju vodocuvari.

U obavljanju poslova iz stavka 1. ovoga clanka vodocuvari su ovlašteni utvrđivati identitet osoba i podnositi prijave za prekršaje.

Vodocuvari imaju vodocuvarsku iskaznicu.

Propisom koji donosi ravnatelj određuju se uvjeti za obavljanje poslova vodocuvarske službe te oblik i sadržaj vodocuvarske iskaznice.

VIII. KAZNENE ODREDBE

Clanak 194.

Novcanom kaznom u iznosu od 40.000,00 do 500.000,00 kuna kaznit ce se za prekršaj pravna ili fizicka osoba:

1. ako u obavljanju vodoopskrbne djelatnosti ne osigura stalni i sustavni pregled vode, ne poduzima mjere za osiguravanje kakvoce vode i sanitarne ispravnosti uredaja (clanak 35.),
2. ako ne poduzima propisane mjere sanitarne zaštite izvorišta (clanak 40.),
3. ako bez vodopravne dozvole vadi pijesak, šljunak i kamen na podrucju na kojem je propisana obveza pribavljanja takve dozvole ili te tvari vadi u kolicini vecoj od dozvoljene (clanak 53.),
4. ako neovlašteno koristi vodno dobro (clanak 64.),
5. ako ne dopusti korištenje vodnog dobra za namjene iz clanka 59. ovoga Zakona (clanak 62.),
6. ako u vode ispušta opasne i druge tvari ili ih odlaže na podrucje gdje postoji mogucnost onečišćenja, odnosno zagađivanja voda suprotno odredbama ovog Zakona (clanak 10. stavak 2.),
7. ako ne pročišćava otpadne tehnološke vode (clanak 72. stavak 1. tocka 1.),
8. ako ne odstranjuje opasne tvari (clanak 73.),
9. ako iz sustava lokalne odvodnje ispuštaju vode iznad dozvoljenih granicnih vrijednosti (clanak 72. stavak 1. tocka 2.),
10. ako ne ukloni nedostatke na uredajima za odvodnju otpadnih voda uslijed cega se onečišćuju podzemne vode (clanak 74. stavak 2.),
11. ako otpadne vode ne ispušta u skladu s odlukom o odvodnji otpadnih voda (clanak 75. stavak 1.),
12. ako ne provodi mjere utvrđene planom za zaštitu voda (clanak 76.),
13. ako ne postupi u skladu sa zabranom, odnosno ogranicenjem ispuštanja otpadnih voda ili drugim propisanim mjerama za vrijeme niskog vodostaja (clanak 78.),
14. ako ne obavijesti policijsku upravu o nastalom onečišćenju ili zagađenju voda, odnosno o opasnosti od onečišćenja ili zagađenja u vezi s njenim djelovanjem ili propustom (clanak 79. stavak 1.),
15. ako bez ovlasti obavlja analize sastava i kakvoce vode (clanak 81.),
16. ako ne provodi mjere utvrđene planom obrane od poplava i leda (clanka 87.),
17. ako ne vodi, odnosno ne vodi ažurno vodnu dokumentaciju (clanak 103. stavak 3. i clanak 115. stavak 5.),
18. ako bez vodopravne suglasnosti obavlja radove gradjenja ili druge radove za koje je takva suglasnost obavezna ili radove ne izvodi u skladu s vodopravnom suglasnošću (clanak 126. stavak 1.),
19. ako bez vodopravne dozvole obavlja djelatnost za koju je takva dozvola potrebna ili takvu djelatnost ne obavlja u skladu s vodopravnom dozvolom, odnosno stavlja u promet ili proizvodi kemijske tvari i njihove pripravke bez vodopravne dozvole (clanak 129. i 130.),
20. ako bez ugovora o koncesiji obavlja djelatnost, odnosno radnje za koje je propisana obveza pribavljanja koncesije (clanak 143.),

21. ako kao korisnik koncesije ne poduzima mjere za zaštitu života i zdravlja ljudi i imovine drugih osoba (clanak 151.),

22. ako kao korisnik koncesije ne obavi radnje naložene mu radi usklađivanja s promjenama u vodnom režimu (clanak 152. stavak 1.),

23. ako obavlja poslove iz clanka 172. ovoga Zakona bez upisa u sudski registar (clanak 174.),

Za prekršaj iz stavka 1. ovoga clanka kaznit ce se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom u iznosu od 4.000,00 do 50.000,00 kuna.

Clanak 195.

Novčanom kaznom u iznosu od 20.000,00 do 100.000,00 kuna kaznit ce se za prekršaj pravna ili fizicka osoba:

1. ako bez vodopravne dozvole koristi vodu za namjene i u kolicini koja prolazi opseg opce uporabe (clanak 27. i 28.),

2. ako koristi vodu suprotno odluci o privremenom ogranicenju ili trajnoj obustavi korištenja voda (clanak 29.),

3. ako u roku od 48 sati ne prijavi nalaz podzemnih voda prilikom izvođenja rudarskih radova, drugih iskopa i bušenja tla (clanak 30. stavak 1.),

4. ako ne dopusti uvid, uzimanje podataka i obavljanje potrebnih ispitivanja podzemnih voda (clanak 30. stavak 2.),

5. ako u obavljanju vodoopskrbne djelatnosti ne dostavlja podatke o provođenju mjera za osiguranje odgovarajuće kakvoće vode (clanak 35.),

6. ako suprotno propisu o granicnim vrijednostima opasnih i drugih tvari u septicke, odnosno sabirne jame ispušta otpadne vode (clanak 72. stavak 1. tocka 3.),

7. ako ne vodi propisane ocevidnike o ispuštanju u vode opasnih i štetnih tvari (clanak 80.),

8. ako ne sudjeluje u obrani od poplava kada je na to obavezan u skladu s planom obrane od poplava (clanak 89.),

9. ako ne poštuje privremeno ogranicenje, odnosno zabranu cestovnog, željeznickog, odnosno riječnog prometa (clanak 90. stavak 1.),

10. ako kao korisnik akumulacije ne poduzme mjere kojima se osigurava prihvacanje poplavnog vala (clanak 91. stavak 1.),

11. ako ne poduzima mjere obrane od leda (clanak 92. stavak 2.),

12. ako ne održava objekte detaljne melioracijske odvodnje u skladu s odlukom županijske skupštine (clanak 103.),

13. ako postupi suprotno zabranama propisanim radi ocuvanja i održavanja regulacijskih i zaštitnih vodnih gradevina i sprecavanja pogoršanja vodnog režima (clanak 106. stavak 1. tocka 1., 2., 4., 5. i 6.)

14. ako na području na kojem je to zabranjeno podiže gradevine i obavlja druge radove (clanak 106. stavak 1. tocka 3.),

15. ako ceste, puteve i prijelaze na vodnom dobru, regulacijskim i zaštitnim vodnim gradevinama ne održava na propisani način, odnosno koristi suprotno zabrani (clanak 108. stavak 1.),

16. ako ne dopušta korištenje pijeska, šljunka i kamena, odnosno ne dopušta prijelaz preko zemljišta radi provođenja obrane od poplava (članak 109. stavak 1. i 2.),

17. ako ne dopušta prijelaz preko zemljišta radi održavanja vodnih građevina (članak 110. stavak 1.),

18. ako mijenja ili presijeca tok podzemnih voda, odnosno koristi vode u opsegu kojim se ugrožavaju prava drugih osoba mineralna i termalna izvorišta, stabilnost tla i građevina (članak 111. stavak 1. točka 1.),

19. ako mijenja pravac ili jacinu toka površinske vode koja protjece ili otjece preko njegova zemljišta (članak 111. stava točka 2.),

20. ako ne omogući provedbu upravnog nadzora u skladu s člankom 183. ovoga Zakona.

Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom u iznosu 2.000,00 do 10.000,00 kuna.

Članak 196.

Novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 50.000,00 na kaznit će se za prekršaj pravna ili fizička osoba:

1. ako ne postupi u skladu s odlukom gradskog, odnosno općinskog vijeća o uvjetima korištenja vode iz javnih zdenaca crpki i sl. objekata koji nisu uključeni u sustav organizirane komunalne djelatnosti (članak

37.),

2. ako ne vodi propisane očevidnike o zahvaćanju i korištenju vode (članak 39. stavak 1.),

3. ako ne vodi propisane očevidnike o izvađenim količinama pijeska, šljunka i kamena (članak 54.),

4. ako se koristi vodnim dobrom za odmor i rekreaciju suprotno odluci gradskog, odnosno općinskog vijeća (članak 63.)

5. ako ne uspostavi prijašnje stanje (članak 107.).

Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom u iznosu 1.000,00 do 5.000,00 kuna.

Članak 197.

Novčanom kaznom u iznosu od 2.000,00 do 10.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna, odnosno fizička osoba :

1. ako ne dostavlja podatke iz očevidnika o zahvaćenim i iskorištenim količinama vode (članak 39. stavak 1.),

2. ako ne dostavlja podatke iz očevidnika o količini i kakvoći izvađenog pijeska, šljunka ili kamena (članak 54.),

3. ako ne dostavlja podatke iz očevidnika o ispuštanju opasnih i štetnih tvari (članak 80.).

Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom u iznosu od 500,00 do 5.000,00 kuna.

Članak 204.

Radi utvrđivanja imovine, prava, obveza i dokumentacije (u daljnjem tekstu : imovina) koja se u skladu sa članom 203. ovoga Zakona prenosi na "Hrvatske vode" osniva se posebna komisija za svako javno vodoprivredno poduzeće slivnog područja.

Komisiju iz stavka 1. ovoga clanka sporazumno osnivaju Javno vodoprivredno poduzece "Hrvatska vodoprivreda" i javno vodoprivredno poduzece slivnog podrucja.

Komisija sastavlja zapisnik o utvrdivanju imovine na temelju kojeg se zakljucuje sporazum o njezinom prijenosu. Nacrt sporazuma se prije potpisivanja dostavlja na suglasnost ravnatelju.

U slucaju izostanka sporazuma iz stavka 3. ovoga clanka, odluku o izdvajanju imovine donosi arbitražna komisija. Arbitražna komisija sastoji se od pet clanova od kojih po dva clana imenuje svako javno vodoprivredno poduzece, a predsjednika imenuje ravnatelj.

Sporazum iz stavka 3. ovoga clanka i odluka arbitraže iz stavka 4. ovoga clanka imaju svojstvo javne isprave podobne za upis u zemljišne knjige.

Clanak 205.

"Hrvatske vode" preuzet ce zaposlenike pravnih osoba iz clanka 202. ovoga Zakona potrebne za obavljanje poslova iz clanka 158. ovoga Zakona, koje sada obavljaju javna vodoprivredna poduzeca slivnih podrucja, a ovim se Zakonom stavlja u nadležnost "Hrvatskih voda".

Preuzimanje zaposlenika obavit ce se na osnovi sporazuma između "Hrvatske vodoprivrede" i javnoga vodoprivrednog poduzeca za slivno podrucje.

Ako se ne postigne sporazum o preuzimanju zaposlenika iz stavka 1. ovoga clanka, preuzimanje ce se obaviti na osnovi rješenja koje donosi ravnatelj. Ovo je rješenje konacno.

2. PRIVATIZACIJA DRUŠTAVA KAPITALA KOJA OBAVLJAJU VODNOGOSPODARSKU DJELATNOST

Clanak 206.

Društva kapitala iz clanka 202. stavka 2. ovoga Zakona te društva s ogranicenom odgovornošću u vlasništvu Javnoga vodoprivrednog poduzeca "Hrvatska vodoprivreda" (u daljnjem tekstu: društva kapitala) podliježu privatizaciji.

Privatizacijom iz stavka 1. ovoga clanka mora se obuhvatiti najmanje 51% temeljnog kapitala društva kapitala koje se privatizira.

Za donošenje odluke o privatizaciji potrebno je prethodno mišljenje Državne uprave za vode.

Na privatizaciju društva kapitala iz ovoga clanka primjenjuju se odredbe Zakona o privatizaciji.

OSTALE PRIJELAZNE I ZAKLJUCNE ODREDBE

Clanak 207.

U roku od jedne godine od dana stupanja na snagu ovoga Zakona nadležni javni pravobranitelj podnijet ce zahtjev za upis nekretnina iz clanka 60. ovoga Zakona u zemljišne knjige kao javno vodno dobro u vlasništvu Republike Hrvatske.

Iznimno odredba stavka 1. ovoga clanka ne primjenjuje se na zemljišne cestice iz clanka 58. ovoga Zakona koje su aktom o nacionalizaciji, konfiskaciji ili na drugoj osnovi, osim na temelju raspolaganja prijašnjih vlasnika pretvorene u društveno vlasništvo dok se u skladu s posebnim zakonom ne riješi njihov pravni položaj.

Clanak 214.

Sabor Republike Hrvatske donijet ce u roku od pet godina od dana stupanja na snagu ovoga Zakona Vodnogospodarsku osnovu Hrvatske iz clanka 211. stavka 2. ovoga Zakona.

Vlada Republike Hrvatske donijet ce:

1. u roku od mjesec dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona propise iz clanka 15. stavka 3., clanka 16. stavka 3., clanka 17. stavka 2. i clanka 155. ovoga Zakona,

2. u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona propise iz clanka 70. stavka 3., clanka 71. stavka 4. i akte iz clanka 77. stavka 1. i clanka 87. stavka 1. ovoga Zakona.

Državna uprava za vode donijet ce u roku od godine dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona propise iz clanka 85. stavka 4. ovoga Zakona.

Ministar zdravstva donijet ce u roku šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona propis iz clanka 35. stavka 2. ovoga Zakona.

Ravnatelj u suglasnosti s ministrom pomorstva utvrdit ce, u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakon crte razgranicenja kopnenih voda i voda mora iz clanka 2. stavka 2. ovoga Zakona.

Ravnatelj donijet ce:

1. u roku rnjeseć dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona propise iz clanka 118., clanka 121. i clanka 174. stavka 1 ovoga Zakona.

2. u roku šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona propise iz clanka 23., clanka39. stavak 2., clanka 43., clanka 54. stavka 2., clanka 72., clanka 80., stavka 2., clanka 81. stavka 2. clanka 105., clanka 188 stavka 3., clanka 189. i clanka 193 ovoga Zakona.

Županijska skupština, odnosno Gradska skupština Grada Zagreba donijet ce:

1. u roku šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona propise iz clanka 72., clanka 75. stavka 2. i clanka 103. stavka 2. ovoga Zakona,

2. u roku godine dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona akte iz clanka 77. stavka 2., clanka 85. stavka 4. i clanka 87. stavka 2. ovoga Zakona.

3. u roku dvije godine od dana stupanja na snagu ovoga Zakona akte iz clanka 22. stavka 2. i clanka 41. stavka 1. i 2. ovoga Zakona.

Opcinsko ili gradsko vijeće, odnosno Gradska skupština Grada Zagreba donijet ce u roku godine dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona propise iz clanka 37., clanka 41. stavka 2., clanka 63. stavka 1., clanka 65. stavka 2. i clanka 103. stavka 2. ovoga Zakona.

"Hrvatske vode" u suglasnosti s ravnateljem donijet ce u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona akte iz clanka 55. stavka 1. i clanka 107. stavka 3. ovoga Zakona.

Clanak 218.

Radi pravodobne provedbe odredaba clanaka 203., 204. i 205. ovoga Zakona Upravni odbor "Hrvatske vodoprivrede" ce na prijedlog direktora tog poduzeca i uz suglasnost ravnatelja do 31. ožujka 1995. godine donijeti privremeni akt o unutarnjem ustrojstvu "Hrvatskih voda".

2. Clanci koji se brišu

Clanak 69.

Onecišćenje voda je promjena kakvoće voda koja nastaje unošenjem, ispuštanjem ili odlaganjem u vode hranjivih i drugih tvari; utjecajem energije ili drugih uzročnika; u količini kojom se mijenjaju korisna svojstva voda, pogoršava stanje vodenih ekosustava i ograničuje namjenska uporaba voda.

Hranjive tvari iz stavka 1. ovoga članka su kemijski elementi, odnosno njihovi spojevi važni za rast i razvoj organizama (soli dušika, fosfora i sl.)

Zagađenje voda je onecišćenje većeg intenziteta koje nastaje unošenjem, ispuštanjem ili odlaganjem u vode opasnih tvari energije ili drugih uzročnika u količinama, odnosno koncentraciji iznad dozvoljenih granicnih vrijednosti, time se dovode u opasnost život i zdravlje ljudi i stanje okoliša ili uslijed kojeg mogu nastupiti poremećaji u gospodarstvu ili drugim područjima. Zagađenjem vode smatra se i svaka promjena kakvoće vode kojom se pogoršava vrsta vode određena klasifikacijom voda.

Clanak 120.

Kada prema ovome Zakonu vodopravne akte, osim dozvolbenog naloga, izdaje županijski ured nadležan za poslove upravljanja vodama, ili "Hrvatske vode", o žalbi odlučuje Državna uprava za vode.

Iznimno od stavka 1. ovoga članka na vodopravne akte koji se izdaju uz potvrdu Državne uprave za vode žalba nije dopuštena. Protiv tih akata može se neposredno pokrenuti upravni spor.

Clanak 132.

Vodopravnu dozvolu za stavljanje u promet kemijskih tvari i njihovih pripravaka, koji nakon uporabe dospijevaju u vode, izdaje Državna uprava za vode.

Clanak 140.

Vodopravna dozvola oduzet će se privremeno ako korisnik u roku određenom dozvolbenim nalogom ne obavi radnju, ne izvrši ulaganje ili se ne uzdrži od nekog cinjenja naloženog u dozvolbenom nalogu, a zbog neizvršenja naloga ne prijete posljedice iz članka 141. stavka 1. točke 2. ovoga Zakona.

Vodopravna dozvola može se privremeno oduzeti na vrijeme do šest mjeseci, u kojem se roku korisniku obustavlja pravo, koje je stekao na temelju tog akta.

Clanak 141.

Vodoprivredna dozvola oduzet će se:

1. ako u određenom roku korisnik ne obavi radnje, ne izvrši ulaganje ili se ne uzdrži od nekog cinjenja naloženog u dozvolbenom nalogu zbog čega mu je vodopravna dozvola privremeno oduzeta,
2. ako bi neizvršenje dozvolbenog naloga moglo dovesti do teške i neposredne opasnosti za život i zdravlje ljudi ili do poremećaja u gospodarstvu.

Korisnik kojem je oduzeta vodopravna dozvola može zatražiti izdavanje nove vodopravne dozvole istekom roka od šest mjeseci od dana pravomocnosti rješenja o njezinom oduzimanju.

Clanak 200.

"Hrvatske vode" pravni su sljednik Javnog vodoprivrednog poduzeca "Hrvatska vodoprivreda".

"Hrvatske vode" ustrojiti će se i započeti s djelovanjem u skladu s odredbama ovoga Zakona do 1. srpnja 1996. godine.

Danom upisa "Hrvatskih voda" u sudski registar prestaje s djelovanjem Javno vodoprivredno poduzeće "Hrvatska vodoprivreda", a imovina, prava i obveze toga poduzeća postaju imovinom, pravima i obvezama "Hrvatskih voda". Istim danom zaposlenici Javnoga vodoprivrednog poduzeća "Hrvatska vodoprivreda", postaju zaposlenicima "Hrvatskih voda".

Članak 201.

"Hrvatske vode" dužne su donijeti Statut u roku od 30 dana od dana upisa u registar.

Do imenovanja direktora "Hrvatskih voda" poslove zakonskog zastupnika te pravne osobe obavljat će direktor Javnoga vodoprivrednoga poduzeća "Hrvatska vodoprivreda".

Do konstituiranja upravnog vijeća "Hrvatskih voda" ovlasti tog organa obavljat će Upravni odbor Javnoga vodoprivrednog poduzeća "Hrvatska vodoprivreda".

Članak 203.

Pravne osobe iz članka 202. stavak 2. ovoga Zakona će do organiziranja u društva kapitala:

1. predati na upravljanje "Hrvatskim vodama" nekretnine koje su prema ovome Zakonu u vlasništvu države, županija, odnosno Grada Zagreba (zaštitne i regulacijske vodne građevine, cuvarnice, melioracijske vodne građevine i dr.),
2. izdvojiti iz svoje imovine radi prijenosa u vlasništvo "Hrvatskih voda" odgovarajući dio nekretnina (poslovne zgrade i prostorije s pripadajućim zemljištem) koje se na dan stupanja na snagu ovoga Zakona koriste za obavljanje poslova iz članka 158. ovoga Zakona i izvršavanje javnih ovlasti koje sada obavljaju javna vodoprivredna poduzeća za slivna područja a ovim se Zakonom stavljaju u djelokrug "Hrvatskih voda",
3. prenijeti na "Hrvatske vode" neutrošena sredstva vodoprivredne naknade, te odgovarajuća potraživanja i obveze koje se podmiruju iz sredstava vodoprivredne naknade,
4. predati "Hrvatskim vodama": vodne knjige, katastre voda, tehničku i drugu odgovarajuću dokumentaciju koja se odnosi na upravljanje vodama i melioracijskim sustavima.

Članak 204.

Radi utvrđivanja imovine, prava, obveza i dokumentacije (u daljnjem tekstu : imovina) koja se u skladu sa članom 203. ovoga Zakona prenosi na "Hrvatske vode" osniva se posebna komisija za svako javno vodoprivredno poduzeće slivnog područja.

Komisiju iz stavka 1. ovoga članka sporazumno osnivaju Javno vodoprivredno poduzeće "Hrvatska vodoprivreda" i javno vodoprivredno poduzeće slivnog područja.

Komisija sastavlja zapisnik o utvrđivanju imovine na temelju kojeg se zaključuje sporazum o njezinom prijenosu. Nacrt sporazuma se prije potpisivanja dostavlja na suglasnost ravnatelju.

U slučaju izostanka sporazuma iz stavka 3. ovoga članka, odluku o izdvajanju imovine donosi arbitražna komisija. Arbitražna komisija sastoji se od pet članova od kojih po dva člana imenuje svako javno vodoprivredno poduzeće, a predsjednika imenuje ravnatelj.

Sporazum iz stavka 3. ovoga članka i odluka arbitraže iz stavka 4. ovoga članka imaju svojstvo javne isprave podobne za upis u zemljišne knjige.

Članak 205.

"Hrvatske vode" preuzet će zaposlenike pravnih osoba iz članka 202. ovoga Zakona potrebne za obavljanje poslova iz članka 158. ovoga Zakona, koje sada obavljaju javna vodoprivredna poduzeća slivnih područja, a ovim se Zakonom stavljaju u nadležnost "Hrvatskih voda".

Preuzimanje zaposlenika obavit će se na osnovi sporazuma između "Hrvatske vodoprivrede" i javnoga vodoprivrednog poduzeća za slivno područje.

Ako se ne postigne sporazum o preuzimanju zaposlenika iz stavka 1. ovoga članka, preuzimanje će se obaviti na osnovi rješenja koje donosi ravnatelj. Ovo je rješenje konačno.

Clanak 208.

Vodoprivredni uvjeti, vodoprivredne suglasnosti i vodoprivredne dozvole izdane prema propisima koji su bili na snazi do stupanja na snagu ovoga Zakona imaju pravnu valjanost vodopravnih akata iz ovoga Zakona.

Clanak 209.

Pravnim, odnosno fizickim osobama, korisnicima voda i javnoga vodnog dobra iz clanka 143. ovoga Zakona za cije je korištenje, prema ovome Zakonu obavezna koncesija, a ispunjavaju propisane uvjete, dodijelit ce se koncesija bez provodenja natjecaja.

Osobe iz stavka 1. ovoga clanka duzne su, u roku od jedne godine od dana stupanja na snagu ovoga Zakona podnijeti zahtjev za dodjelu koncesije. Ako u tom roku ne podnesu zahtjev prestaje im pravo korištenja voda, odnosno javnoga vodnog dobra.

Clanak 210.

Do donošenja vodnogospodarskih osnova, odnosno vodnogospodarskih planova na podrucjima za koja nisu doneseni takvi akti, vodopravni akti mogu se izdavati i na osnovi postojece dokumentacije.

Clanak 211.

Rješenja o ovlaštenim laboratorijima izdana u skladu s Pravilnikom o ovlaštenim laboratorijima ("Narodne novine", br. 40/91.) prestaju važiti istekom roka od tri mjeseca od dana stupanja na snagu propisa iz clanka 81. stavka 2. ovoga Zakona.

Clanak 212.

Iznimno od odredbe clanka 188. ovoga Zakona poslove županijskoga vodopravnog inspektora, odnosno vodopravnog inspektora Grada Zagreba, mogu obavljati i osobe koje su do dana stupanja na snagu ovoga Zakona imenovane vodopravnim inspektorom a imaju peti (V/1) stupanj strucne spreme građevinskog smjera.

Clanak 213.

Propisi iz clanka 27. stavka 2., clanka 32. stavka 2., clanka 37., clanka 41. stavka 1., clanka 42. stavka 1., clanka 75. stavka 3., clanka 98. stavka 2., clanka 100. i clanka 103. stavak 2. smatraju se propisima iz samoupravnog djelokruza jedinica lokalne samouprave koje ih donose.

Clanak 214.

Sabor Republike Hrvatske donijet ce u roku od pet godina od dana stupanja na snagu ovoga Zakona Vodnogospodarsku osnovu Hrvatske iz clanka 211. stavka 2. ovoga Zakona.

Vlada Republike Hrvatske donijet ce:

1. u roku od mjesec dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona propise iz clanka 15. stavka 3., clanka 16. stavka 3., clanka 17. stavka 2. i clanka 155. ovoga Zakona,

2. u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona propise iz clanka 70. stavka 3., clanka 71. stavka 4. i akte iz clanka 77. stavka 1. i clanka 87. stavka 1. ovoga Zakona.

Državna uprava za vode donijet ce u roku od godine dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona propise iz clanka 85. stavka 4. ovoga Zakona.

Ministar zdravstva donijet ce u roku šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona propis iz clanka 35. stavka 2. ovoga Zakona.

Ravnatelj u suglasnosti s ministrom pomorstva utvrdit ce, u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona crte razgranicenja kopnenih voda i voda mora iz clanka 2. stavka 2. ovoga Zakona.

Ravnatelj donijet ce:

1. u roku rnesec dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona propise iz clanka 118., clanka 121. i clanka 174. stavka 1 ovoga Zakona.

2. u roku šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona propise iz clanka 23., clanka39. stavak 2., clanka 43., clanka 54. stavka 2., clanka 72., clanka 80., stavka 2., clanka 81. stavka 2. clanka 105., clanka 188 stavka 3., clanka 189. i clanka 193 ovoga Zakona.

Županijska skupština, odnosno Gradska skupština Grada Zagreba donijet ce:

1. u roku šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona propise iz clanka 72., clanka 75. stavka 2. i clanka 103. stavka 2. ovoga Zakona,
 2. u roku godine dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona akte iz clanka 77. stavka 2., clanka 85. stavka 4. i clanka 87. stavka 2. ovoga Zakona.
 3. u roku dvije godine od dana stupanja na snagu ovoga Zakona akte iz clanka 22. stavka 2. i clanka 41. stavka 1. i 2. ovoga Zakona.
- Opcinsko ili gradsko vijeće, odnosno Gradska skupština Grada Zagreba donijet će u roku godine dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona propise iz clanka 37., clanka 41. stavka 2., clanka 63. stavka 1., clanka 65. stavka 2. i clanka 103. stavka 2. ovoga Zakona.
- "Hrvatske vode" u suglasnosti s ravnateljem donijet će u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona akte iz clanka 55. stavka 1. i clanka 107. stavka 3. ovoga Zakona.

Clanak 215.

Do donošenja propisa iz clanka 214. ovoga Zakona ostaju na snazi :

1. Uredba o kategorizaciji vodotoka ("Narodne novine" br. 15/81.),
2. Uredba o klasifikaciji voda ("Narodne novine", 15/81.),
3. Uredba o maksimalno dozvoljenim koncentracijama opasnih tvari u vodama i obalnom moru ("Narodne novine", br. 2/84.),
4. Odluka o utvrđivanju površina vodnih područja ("Narodne novine", br. 33/67.),
5. Odluka o utvrđivanju slivnih područja u Republici Hrvatskoj ("Narodne novine", br. 23/91.),
6. Pravilnik o uvjetima koje moraju ispunjavati laboratoriji koji se bave ispitivanjem kvalitete voda ("Narodne novine", br. 40/91.),
7. Pravilnik o obliku i načinu vođenja vodnih knjiga i o izvacima iz vodnih knjiga ("Narodne novine", br. 17/78.),
8. Pravilnik o izdavanju vodoprivrednih uvjeta, vodoprivrednih suglasnosti i vodoprivrednih dozvola ("Narodne novine", br. 6/92.),
9. Plan za zaštitu voda od zagađivanja ("Narodne novine", br. 22/86.),
10. Plan za obranu od poplava ("Narodne novine", br. 13/92.),
11. Uputstvo o načinu vođenja ocevidnika o izvršenim inspekcijskim pregledima u vodoprivredi ("Narodne novine", br. 3/89.),
12. Uputstvo za vođenje ocevidnika o ucestalosti ispuštanja u vode opasnih i štetnih tvari, količini i sastavu tih tvari i načinu dostavljanja podataka javnim vodoprivrednim poduzecima ("Narodne novine", br. 9/90.).

Clanak 216.

Danom stupanja na snagu ovoga Zakona prestaju važiti:

1. Zakon o vodama ("Narodne novine", br. 53/90., 9/91., 61/91., 26/93., 43/93. i 95/94.), osim odredbe clanaka 103. do 114., clanka 115. stavka 1., clanaka 116. do 120. koje prestaju važiti 30. lipnja 1996. godine i glave V. koja prestaje važiti u roku određenom zakonom kojim se uređuje financiranje vodnog gospodarstva (clanci 121. do 143.),
2. Clanak 8. Zakona o određivanju poslova iz samoupravnog djelokruga jedinica lokalne samouprave i uprave ("Narodne novine", br. 75/93.),
3. Zakon o preuzimanju Zakona o osnovama režima voda važnih za dvije ili više Republika, odnosno autonomnih pokrajina i U međudržavnim vodama koji se u Republici Hrvatskoj primjenjuje kao republicki zakoni ("Narodne novine", br. 53/91.)
4. Odredbe Zakona o pomorskom i vodnom dobru, lukama i pristaništima ("Narodne novine", br. 19/74., 39/75., 17/77. i 18/81.) u dijelu u kojem se odnose na vodno dobro.

Clanak 217.

Do početka rada "Hrvatskih voda", Javno vodoprivredno poduzeće "Hrvatska vodoprivreda" obavljat će sve poslove i ovlasti koje su ovim Zakonom stavljene u djelokrug "Hrvatskih voda".

Ovlasti i obveze "Hrvatskih voda" propisane ovim Zakonom, koje prema Zakonu o vodama ("Narodne novine", br. 53/90., 9/91., 61/91., 26/93., 43/93. i 95/94.) izvršavaju javna vodoprivredna poduzeća za slivna područja, izvršavat će ta poduzeća do 30. lipnja 1996. godine.

Članak 218.

Radi pravodobne provedbe određena članka 203., 204. i 205. ovoga Zakona Upravni odbor "Hrvatske vodoprivrede" će na prijedlog direktora tog poduzeća i uz suglasnost ravnatelja do 31. ožujka 1995. godine donijeti privremeni akt o unutarnjem ustrojstvu "Hrvatskih voda".